

vmh®
©õu Cuì

©»° : 48
Cuì : 5

ஜனவரி 2017
பெளச - மாக 1938

கட்டுரையாளர்களின் கருத்துக்கள் அவர்களுடையதே. எல்லாக் கருத்துக்களும் அரசின் கருத்துக்களை ஒட்டி இருக்கும் என்று கூற இயலாது.

திட்டமிடுதல் மற்றும் நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றியது இந்த ஏடு. மொத்தம் 13 மொழிகளில் இது வெளியாகிறது. திட்டத்தினால் ஏற்படும் நன்மைகளை இது விளக்குகிறது என்றாலும் அரசின் கருத்துக்களை மட்டுமே தெரிவிப்பது இதன் நோக்கமல்ல.

சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி	...	ரூ. 22.00
ஓர் ஆண்டு	...	ரூ. 230.00
இரண்டாண்டு	...	ரூ. 430.00
மூன்றாண்டு	...	ரூ. 610.00

சந்தா-வை DD மூலம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

உதவி இயக்குநர்
திட்டம்

சாஸ்திரி பவன், ஹாடோஸ் சாலை
சென்னை - 600 006.
தொலைபேசி : 2827 2382

- ☛ செண்டாய் முயற்சிகளுக்கு பின் இந்தியாவின் நிலைகளும் முன்னேற்றங்களும்
- கிரண் ரிஜுஜு
- ☛ இந்தியாவில் நிலைபெறு வளர்ச்சியும் பேரிடர் அபாய மேலாண்மையும்
- டாக்டர் பி.ஜி. தர்சக்கரவர்த்தி
- ☛ பேரிடர் மேலாண்மை: பயிற்சி மற்றும் திறமை வளர்த்தல்
- ஆர்.கே. ஜெயின், வி. திருப்புகழ்
- ☛ வேதித்தொழிலக விபத்துகள் - காரணிகளும் தடுக்கும் முறைகளும்
- எம். சூரிய நாராயணன்
- ☛ பிரதம மந்திரி வீட்டு வசதித் திட்டம்
- கே. என். ஸ்ரீனிவாசன்
- ☛ பேரிடர் மேலாண்மையில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பங்கு
- முனைவர்.பி. சக்திவேல்
- ☛ பேரிடர் மேலாண்மை: உடனடி செயல்பாட்டின் பங்கும் முக்கியத்துவமும் காயமடைந்தோருக்கான கவனிப்பு
- டாக்டர் அமித்குப்தா, பேராசிரியர் மகேஷ் சி. மிஸ்ரா
- ☛ ரூபாய் நோட்டுகளின் பணமதிப்பு நீக்கம் - ரொக்கப் புழக்கம் குறைவான பொருளாதாரத்தை நோக்கிய ஒரு முன்னெடுப்பு
- டி.எஸ். மாலிக்
- ☛ வளர்ச்சியும் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பும்: செண்டாய் பணிச்சட்டமும்
- பேராசிரியர் சந்தோஷ்குமார்
- ☛ பேரிடர் மேலாண்மையில் சிறப்பான தகவல் பரிமாற்றத்தின் பங்கும் முக்கியத்துவமும்
- C.K. நாயக்
- ☛ பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மை: சர்வதேசப் பார்வை
- கமல் கிஷோர்

Log on to <http://publicationsdivision.nic.in/>
in collaboration with bharatkosh.gov.in

செண்டாய் முயற்சிகளுக்கு பின் இந்தியாவின் நிலைகளும் முன்னேற்றங்களும்

- கிரண் ரிஜூஜு

மத்திய உள்துறை இணையமைச்சர்

இந்தியா உள்ளிட்ட 188 ஐநா உறுப்பு நாடுகள் 15 ஆண்டுகால திட்டம் ஒன்றை ஏற்றுக்கொண்டதால் மார்ச் 15, 2015 வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தினமாக அமைந்தது. 'செண்டாய் கட்டமைப்பு' எனப் பெயரிடப்பட்ட இந்தத் திட்டம் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்காக 2015ம் ஆண்டு ஜப்பானின் செண்டாய் நகரில் நடைபெற்ற 3வது ஐநா உலக மாநாட்டில் ஏற்கப்பட்டது. நான்கு பெரும் முன்னுரிமை பகுதிகள் மற்றும் 2030ல் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஏழு இலக்குகளைக் கொண்ட 2015க்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி செயல்திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது மற்றும் பெரிய ஐநா உடன்பாடு ஆகும் இது. புதிய பேரிடர் ஆபத்துக்கள் உருவாவதை தடுப்பது, பேரிடர் ஆபத்துக்களை பெருமளவு குறைப்பதும் இந்த கட்டமைப்பின் எதிர்பார்ப்புகளாகும். 1) ஆபத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல், 2) ஆபத்து நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்துதல், 3) ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்வதில் முதலீடு செய்தல் மற்றும் 4) ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்ளும் திறன்களை மேம்படுத்திக் கொள்ளுதல் மற்றும் பேரிடர்களுக்கு பின் சிறப்பான முறையில் மீளுதல் ஆகியவை செண்டாய் கட்டமைப்பின் நான்கு முக்கியப் பகுதிகளாகும்.

பேரிடர்களில் ஏற்படும் உயிரிழப்புக்களைக் குறைத்தல், பேரிடர்களால் பாதிக்கப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல், பொருளாதார இழப்புகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு இழப்புக்களைக் குறைத்தல் உள்ளிட்ட இழப்புக்களைப் பெருமளவு குறைத்தல் ஆகிய இலக்குகள் இந்த செண்டாய் கட்டமைப்பில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேநேரத்தில் தேசிய மற்றும் உள்ளூர் யுக்திகளின் மூலம் திறன்களை அதிகரித்தல்,

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மற்றும் முன்னெச்சரிக்கைகளை அணுகுதலை மேம்படுத்துவது ஆகியவற்றுக்கும் இது அழைப்பு விடுத்துள்ளது.

கடந்த 2005ம் ஆண்டு ஏற்கப்பட்ட ஹயாகோ கட்டமைப்பு செயல்திட்டத்திற்குப் பின்னர் பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்ட பேரிடர் இழப்புகளுக்கு எதிராக தற்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள இலக்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தின் குறியீடுகள் அளவிடப்படவும் இந்தப் புதிய கட்டமைப்பு அழைப்பு விடுத்துள்ளது. ஹயாகோ கட்டமைப்பு செயல்திட்டத்தின் கீழ் அரசுகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் செய்த பணிகள் தொடருவது உறுதிசெய்யப்படுவதுடன் ஏராளமான புதுமைகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதாக செண்டாய் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவைப் பொருத்தவரையில் இந்தக் கட்டமைப்பு பேரிடர் ஆபத்துக்களைக் குறைப்பதில் நமது உறுதிப்பாட்டு மற்றும் பேரிடர்களுக்கு பின் மீளுவது ஆகியவற்றில் புதுப்பிக்கப்பட்ட அவசரத்தையும் மறு உறுதி செய்கிறது.

செண்டாய் கட்டமைப்பில் உள்ள தனது உறுதிப்பாட்டை மேலும் அதிகரிக்கும் வகையில் செண்டாய் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து மத்திய அரசு பல்வேறு முக்கிய முயற்சிகளை எடுத்துள்ளது. முதலாவதாக செண்டாய் மாநாட்டின் போது எடுக்கப்பட்ட உறுதியின்படி இந்தியா 2016 நவம்பரில் ஆசிய அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான பேரிடர் குறைப்புக்கான மாநாட்டை நடத்தி புதுதில்லி பிரகடனம் மற்றும் செண்டாய் கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பிராந்திய செயல்திட்டத்தை மேற்கொண்டது. செண்டாய் கட்டமைப்பில் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்காக சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவரின்

ஒத்துழைப்பை பின்பற்றும் அணுகுமுறையைப் போன்றே, பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான ஆசிய அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் ஆசியா மற்றும் பசிபிக்கிலும் செண்டாய் கட்டமைப்பை செயல்படுத்த தொடர்புடைய பலரும் ஒன்றுபட்டு குறிப்பிட்ட உறுதிப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஒருபுறம் இதன் வெளிப்பாடுகள் ஆசியா பசிபிக் பகுதியில் செண்டாய் கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்த உதவுவதுடன் மறுபுறம், இந்தப் பிராந்தியத்தில் இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அவசர உணர்வை ஏற்படுத்தும். பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான அச்சிய அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான மாநாட்டில் பிரதமர் பத்து அம்ச செயல்திட்டம் ஒன்றை புதுப்பிக்கப்பட்ட தீவிரத்துடன் இந்தப் பிராந்தியத்தில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு முயற்சிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக வெளியிட்டார். இந்த பத்து அம்ச செயல்திட்டம் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ள பெட்டியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவதாக இந்திய அரசு செண்டாய் கட்டமைப்பு 2015-2030ல் அளிக்கப்பட்டுள்ள இலட்சியங்கள், இலக்குகள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் அடிப்படையில் அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முன்னுரிமைச் செயல்களை பட்டியலிட்டு அளித்துள்ளது. பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான ஆசிய அமைச்சர்கள் மாநாட்டின் போது இந்திய அரசு ஆசிய பிராந்தியத்தில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான செண்டாய் கட்டமைப்பை சிறப்பான முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக ஐநா செண்டாய் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான அளிக்கப்பட்ட ஒரு மில்லியன் யுஎஸ் டாலர் நிதியுதவியை விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

மூன்றாவதாக, 4வது செண்டாய் முன்னுரிமைகளில் கூறப்பட்டுள்ளது போல், தேசிய பேரிடர் மீட்புப் படை அதிநவீன பயிற்சிகள் மற்றும் உபகரணங்கள் அடிப்படையில் வலுப்படுத்தப்பட்டு நிபுணத்துவம் கொண்ட பேரிடர் மீட்புப்

படையாக செயல்படும் வகையில் அதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர இந்திய அரசு தேசிய பேரிடர் மீட்புப் படை இயக்கும் வகையில் 250 கோடி ரூபாய் சுழற்சி நிதிஉதவியின் மூலம் தேசிய பேரிடர் மீட்பு தொகுப்பை உருவாக்கியுள்ளது. எந்தவிதமான பேரிடர்கள் ஏற்பட்டாலும் உடனடியாக தேவைப்படும் நிவாரணப் பொருட்களான டெண்டுகள், மருந்துகள், உணவுப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட அவசரப் பொருட்களை தயார் நிலையில் வைத்திருக்கும் வகையில் இந்த அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நிதியை தேசிய பேரிடர் மீட்புப் படை கொண்டிருக்கும்.

நான்காவதாக 2011 ஜப்பான் பூகம்பத்தின் போதும் 2015 நேபாள பூகம்பத்தின் போதும் மேற்கொண்டது போல நிபுணத்துவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு உதவிசெய்ய இந்த அரசு ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. மேலும் சார்க் பேரிடர் நிர்வாக மையத்தை ஏற்படுத்தி பிராந்திய ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக நிலையான முயற்சிகளை இந்திய அரசு மேற்கொண்டு வருவதுடன், இந்தப் பிராந்தியத்தில் பேரிடர் ஆபத்துக்களை குறைத்து சார்க் நாடுகளுக்கு இடையே அறிவாற்றலை பகிர்ந்து கொள்ளவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்கிறது. தில்லியில் நடைபெற்ற சார்க் பேரிடர் நிர்வாக பயிற்சி 2015 இந்த அரசின் சிந்தனைகள் மற்றும் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான ஒரு மேடையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததுடன், உறுப்பு நாடுகளிடையே பேரிடர் மீட்புக்கான பிராந்திய ஒத்துழைப்பு நுணுக்கத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் உறுதிப்பாட்டையும் மறு உறுதி செய்தது. இதேபோல் ஹைதராபாத்தில் உள்ள கடல் தகவல் சேவைகளுக்கான இந்திய தேசிய மையம் இந்தியாவுக்கு மட்டுமின்றி இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் உள்ள 28 நாடுகளுக்கும் முன்னெச்சரிக்கைகளை அளிக்கிறது.

ஐந்தாவதாக பேரிடர் நிர்வாகத்தில் திறனை அதிகரிக்கும் முயற்சியாக கடந்த 2015 ஆகஸ்ட் மாதம், தேசிய பேரிடர் நிர்வாக பயிற்சி நிறுவனம் ஜவஹர்லால்

பல்கலைக்கழகத்துடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இதன்படி பல்துறை கட்டமைப்புக்குள் உயர் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்காக ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் பேரிடர் ஆராய்ச்சி மையம் ஒன்றை அமைக்கத் தேவையான நிதி மற்றும் கல்வி ஒத்துழைப்பை தேசிய பேரிடர் நிர்வாக பயிற்சி நிறுவனம் அளிக்கும். இது தவிர இந்திய அரசு பேரிடர் நிர்வாகம் மற்றும் மீட்பில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க நாகபுரியில் தேசிய பேரிடர் மீட்புப் படை அகாதமியை உருவாக்கியுள்ளது. தேசிய தீ பாதுகாப்புக் கல்லூரியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும் அதனை வலுப்படுத்தவும் அதனை அதிநவீன வசதியாகவும் ஆக்குவதற்காக அரசு 250 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பை பராமரிக்கும் வகையில் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு முகமைகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் முறை குறித்து விவாதித்து வருகிறோம். குறிப்பாக மலைப் பிரதேசங்களில் பேரிடர்களை தவிர்க்கும் அடிப்படை அம்சங்கள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மேலும் இந்த அரசு 14வது நிதிக் கமிஷனின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தியதுடன் மாநில பேரிடர் மீட்பு நிதிக்காக ரூ. 61,220 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது (இதில் மத்திய அரசின் பங்கு 47,029.50 கோடி மற்றும் மாநில அரசுகளின் பங்கு 14,190.50 கோடியாகும்). 2010-11 முதல் 2014-15 காலகட்டத்திற்கு 13வது நிதிக் கமிஷன் பரிந்துரைத்த 33,580.93 கோடியை விட கூடுதலாகும். இதற்கும் மேலாக பேரிடர் தாக்கங்களின் இயல்பு காரணமாக தேவைக்கேற்ப மாநில பேரிடர் நிவாரண நிதியை தேசிய பேரிடர் நிவாரண நிதி ஈடுசெய்தது. 2015-16ல் மொத்தம் 17,749.18 கோடி ரூபாய் பல்வேறு இயல்புகளைக் கொண்ட பேரிடர்களை நிர்வகிக்க கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டது.

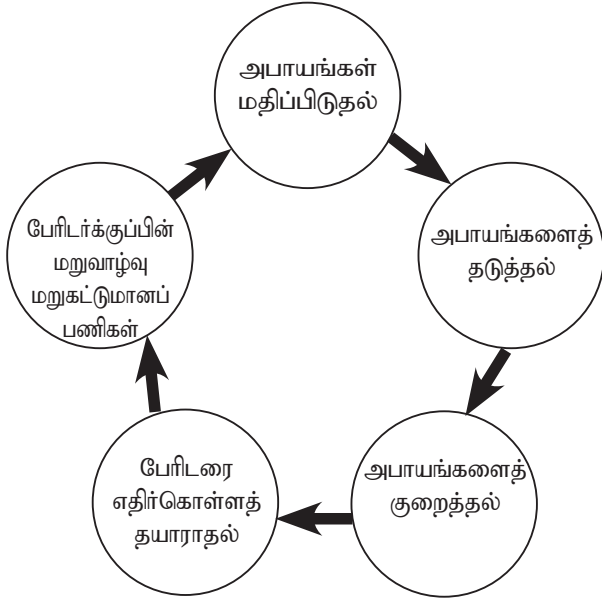
இறுதியாக பேரிடர் ஆபத்துக்களைக் குறைப்பதில் அரசுக்கு முதன்மை பங்கு இருப்பதை வலியுறுத்தியுள்ள செண்டாய் கட்டமைப்பு, தனியார் துறை உள்ளிட்ட இதர சம்பந்தப்பட்டவர்களும் பேரிடர் தவிர்ப்பு தயார் நிலையில் இருப்பதற்கும் ஆபத்துக்களைத் குறைப்பதற்கான திட்டமிடுதலிலும் தயாரிப்புடன் இருப்பதுடன் நிவாரணம் மற்றும் மறுவாழ்வு கட்டங்களிலும் ஈடுபட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்துள்ளது. பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பு இயக்கத்தில் அனைத்து அமைப்புக்கள், தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை ஆகியவை இணைந்து செயல்பட்டு பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான நுணுக்கங்களை வலுப்படுத்தும் வகையில் நம்பகமான மற்றும் குறைந்த செலவிலான தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி, பகிர்ந்து கொண்டு திறனை உருவாக்க வேண்டும். விரைவான நகர்ப்புறமயம் காரணமாக ஏற்பட்ட ஆபத்துக்கள் உள்பட அனைத்து அம்சங்களையும் நீடித்த உள்கட்டமைப்பு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்திய அரசு நம்புகிறது. புதுதில்லியில் நவம்பர் 2016 நடைபெற்ற பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான ஆசிய அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட ஆவணங்கள் இந்தப் பிராந்தியத்தின் அரசியல் உறுதிப்பாடுகளை உறுதிசெய்வதுடன் எதிர்கால யுக்திகளைத் உருவாக்குவதற்கு உதவும். இது ஆபத்துக்கள், சவால்கள் ஆகியவற்றை அடையாளப்படுத்தவும், பற்றாக்குறையாக உள்ள ஆதாரங்களை சம அளவில் விநியோகித்து அதன் மூலம் நீடித்த வளர்ச்சி இலக்குகளை அடைய உதவும்.

இந்தக் கட்டுரையின் ஆசிரியர் மத்திய உள்துறை இணையமைச்சர் மற்றும் ஆசிய பிராந்தியத்தில் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்காக ஐநாவால் நியமிக்கப்பட்ட நற்செயல் போராளி.

இந்தியாவில் நிலைபெறு வளர்ச்சியும் பேரிடர் அபாய மேலாண்மையும்

டாக்டர் பி.ஜி. தர்சக்கரவர்த்தி
தேசிய பேரிடை மேலாண்மை செயலாளர்

பேரிடர் மேலாண்மை என்பது, பேரிடர் நிகழ்வுகளைக் கையாளுவதில் இருந்து பேரிடர் அபாயங்களைத் திறம்பட எதிர்கொள்வது என்று ஒரு புதிய கட்டத்தை எட்டியுள்ளது. இயற்கையாகவோ, மனிதர்களாகவோ ஏற்படக்கூடிய பேரிடர்களை அறிவியல்ரீதியாக மதிப்பிட்டு, அத்தகைய பேரிடர்கள் நிகழாமலேயே தடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது தான் இப்போதுள்ள பேரிடர் மேலாண்மை எனலாம். அபாய எச்சரிக்கைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல், மற்றும் அபாயங்களுக்கு எதிராகக் காப்பீடு செய்துகொள்வது போன்ற புதுமையான கட்டமைப்பு முறைகள் மூலமாக இழப்புகளின் பாதிப்புகளைக் குறைத்துக் கொள்வதும் இதில் அடங்கும்.

படம் 1 : பேரிடர் மேலாண்மையில் இருந்து அபாய மேலாண்மைக்கு

தடுக்கமுடியாத, காப்பீடு பெறாத பேரிடர்களை எதிர்கொள்வதைத் தவிர வேறுவழியில்லை. பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளத் தயாராவது என்றால், அத்தகைய நிகழ்வுகளின் போது உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதும், பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் இருந்து மக்களை அப்புறப்படுத்துவதும், மாற்றிட வசதியும் நிவாரண உதவிகளையும் வழங்கி, அவர்களின்

துன்பத்தை இயன்ற அளவுக்குக் குறைப்பதும் தான். மேலும், பேரிடர்களின் போது அழிவுபட்ட வீடுகளுக்கும், மற்ற கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கும் மாற்றாக, இன்னும் சிறப்பான வசதிகளைப் புதிதாக உருவாக்கித் தருவதற்கான கொள்கைகளும் உத்திகளும், நிதி உள்ளிட்ட பிற வளங்களும் கொண்டிருப்பதும் கூட பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதில் அடங்கும்.

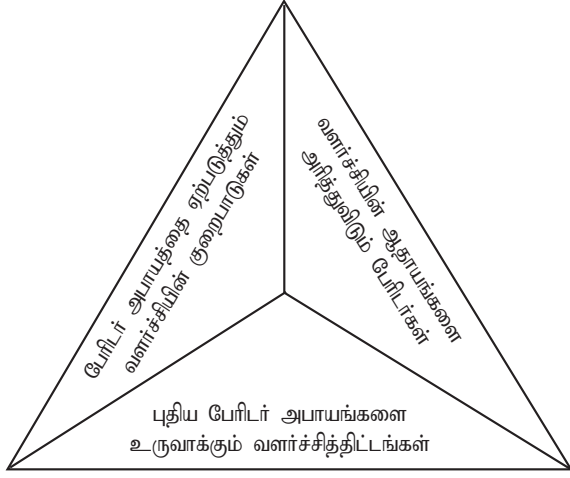
பேரிடர்களின்போது ஏற்படும் இழப்புகளைக் குறைப்பதற்காகப் பலவிதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், இழப்புகளினால் ஏற்படும் சங்கிலித்தொடர் விளைவுகளால், நீடித்த நிலையான வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் தடைப்படுகின்றன. எனவே, நிலைபெறு வளர்ச்சி என்ற கண்ணோட்டத்தில், பேரிடர் அபாய மேலாண்மை என்பது மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஐ.நா.வின் பேரிடர் குறைப்பு அலுவலகத்தின் மதிப்பீட்டின்படி, கடந்த இருபதாண்டுகளில் உலகெங்கிலும் சுமார் 13 இலட்சம் பேர் பேரிடர்களில் மடிந்துள்ளனர். சுமார் 440 கோடி பேர் பலவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 2 இலட்சம் கோடி டாலர் மதிப்புக்குப் பொருள் மற்றும் சொத்து இழப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

உலக நாடுகளில் ஏற்பட்ட இந்த இழப்புகளில் இந்தியாவின் பங்கும் உண்டு. 1990களின் பிற்பகுதியிலும், 2000ஆவது ஆண்டுகளின் தொடக்கத்திலும் இந்தியாவின் பேரிடர் இழப்புகள் நாட்டின் மொத்த வருவாயில் சுமார் இரண்டு சதவீதம் என்று உலகவங்கி மதிப்பிட்டுள்ளது. மேலும் அதே அளவுக்கு நம் நாட்டில் பொது சுகாதாரத்திற்காக செலவிடப்படவில்லை என்றும் உலக வங்கி கூறியுள்ளது.

பேரிடரும் வளர்ச்சியும்:

வளர்ச்சியோடு பேரிடர்கள் முப்பரிமாணத்தில் நெருக்கமான தொடர்பு

கொண்டுள்ளன. முதலாவதாக, பல ஆண்டுகளாக அடைந்த வளர்ச்சியின் பயன்களை பேரிடர்கள் நொடிப்பொழுதில் தின்றுதீர்த்து விடுகின்றன. இரண்டாவதாக, வளர்ச்சியின் அளவு பற்றாக்குறையாக உள்ள பகுதிகளில் பேரிடர்கள் நேர்வதற்கான அபாயங்கள் உள்ளன. மூன்றாவதாக, இதற்கு நேர் எதிராக, வளர்ச்சியின் காரணமாகவே பேரிடர்கள் ஏற்படுகின்றன.

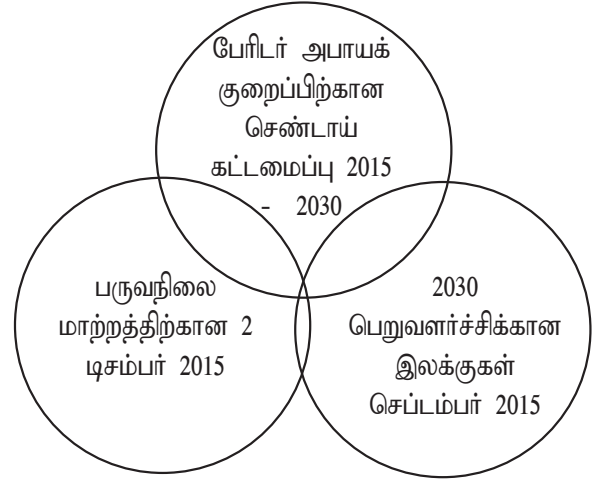
படம் 2 : பேரிடருக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள முப்பரிமாண நெருக்கத் தொடர்பு

கட்டுமான ஒழுங்குவிதிகள், மண்டல நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றுக்கு உட்படாத கட்டமைப்பு வசதிகளும், சுற்றுச்சூழல் உணர்வற்று மேற்கொள்ளப்படும் சுரங்கப்பணிகள், தொழிற்சாலைகள் போன்றவையும் வளர்ச்சியின் காரணமாகப் பேரிடர்களை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. கண்முடித்தனமான பெட்ரோலிய வளச்சுரண்டல், பருவநிலை சார்ந்த பேரிடர்களை ஏற்படுத்தும்.

2015-ல் ஏற்பட்ட உத்வேகம்:

பேரிடர்கள் நிகழாத வண்ணம், நிலைபெறுவளர்ச்சியை எட்டுவது குறித்த உலகநாடுகளின் அக்கறை காரணமாக, 2015ஆம் ஆண்டில், அடுத்த 15 ஆண்டுகளுக்கான மூன்றுவிதமான ஒன்றுடன் ஒன்று சம்பந்தப்பட்ட வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் குறித்த முடிவுகள் எட்டப்பட்டன. முதலாவது, 2015 மார்ச்சில் ஜப்பானின் செண்டாய் (Sendai) நகரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட “பேரிடர் அபாயக்

குறைப்பிற்கான செண்டாய் கட்டமைப்பு 2015-2030”. முதன்முறையாக விளைவு அடிப்படையிலான ஏழு இலக்குகளை செண்டாய் கட்டமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது. பேரிடர்களின் போதான உயிரிழப்பைக் கணிசமாகக் குறைப்பது, பாதிப்புக்கு ஆளாகும் மக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது, நேரிடையான பொருளாதார இழப்புகளைக் குறைப்பது, முக்கியமான கட்டமைப்பு வசதிகளின் அழிவைக் குறைப்பது, முன்கூட்டியே கட்டமைப்பு வசதிகளின் அழிவைக் குறைப்பது, முன்கூட்டியே அபாய எச்சரிக்கைகள் பெறுவது, சர்வதேச அளவிலான பேரிடர் மேலாண்மை ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவது போன்றவை இதில் அடங்கும். உள்ளூர், நாடு, மண்டலம், உலகம் என்ற நான்கு நிலைகளிலும் பேரிடர் அபாயத்தைக் குறைப்பதற்கான நான்கு முன்னுரிமைப் பணிகளையும் அது இனங்கண்டுள்ளது. அவை

1. பேரிடர் அபாயங்களைப் புரிந்து கொள்வது
2. தொடர் இயக்கத்திற்காக, பேரிடர் அபாயக் குறைப்பிற்கு முதலீடு செய்வது
3. அபாய மேலாண்மை அமைப்பினை வலுப்படுத்துதல்
4. பேரிடருக்குப் பின்னர் மீட்டெடுப்பு, மறுவாழ்வு, மறு கட்டமைப்பு ஆகியவற்றுக்கான ஆயத்தங்களை மேம்படுத்துதல்.

செப்டம்பர் 2015-ல் ஐக்கியநாடுகளின் பொதுப்பேரவையில் ஏற்கப்பட்ட 2030 நிலைபெறு வளர்ச்சிக்கான செயல்திட்டத்தில், நிலைபெறு வளர்ச்சிக்கான 17 இலக்குகளில் ஏழில் பேரிடர் அபாய மேலாண்மையும் இடம்பெற்றுள்ளது.

நிலைபெறு வளர்ச்சி இலக்குகள்

இலக்கு 1. எல்லாவிதமான வறுமைகளையும் ஒழித்தல்

இலக்கு 2. பசியை ஒழித்தல், உணவு உறுதிப்பாடு அடைதல், வேளாண்மையை நிலைபெறுமாறு வளர்த்தெடுத்தல்

இலக்கு 3. ஆரோக்கியமான வாழ்வை உறுதிசெய்தல்

இலக்கு 4. அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமத்துவமான கல்வி தரமானமான கல்வி அளித்தல்

இலக்கு 9. தாக்குப்பிடிக்கும் கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்.

இலக்கு 11. மனிதர்களின் குடியிருப்புகளையும் பாதுகாப்பானதாகவும், இயக்கத்

துடிப்புள்ளதாகவும் நிலைபெறும் தன்மையதாகவும் ஆக்குதல்.

இலக்கு 13. பருவநிலை மாற்றத்தையும் அதன்விளைவுகளையும் எதிர்த்துப் போராடல்.

இலக்கு 15. நிலம் தரமிழந்து போவதை மாற்றுதல்

2015 டிசம்பரில் கையெழுத்தான பருவநிலை மாற்றம்பற்றிய பாரிஸ் உடன்படிக்கை, பேரிடர்களைக் குறைப்பதற்கான, 'புரிதல், செயல்பாடு, ஆதரவு' ஆகியவற்றை மேம்படுத்த எட்டு விஷயங்களைக் குறிப்பாகச் சுட்டியுள்ளது. அவை: 1. முன்கூட்டிய எச்சரிக்கை 2. அவசர காலத்திற்கு ஆயத்தமாதல் 3. மெதுவான நிகழ்வுகள், 4. மாற்றவே முடியாத நிரந்தரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகள் 5. அபாய மதிப்பீடு மற்றும் மேலாண்மைக்கான ஒருங்கிணைப்பு 6. அபாயக்காப்பீடுகள், பருவநிலை அபாயத்திற்கான இழப்பீடுகளுக்கு அனைவரும் பங்களித்தல் உள்ளிட்ட மற்ற காப்பீடு வசதிகள். 7. பொருளாதாரம் சாராத இழப்புகள் 8. மக்களின் தாக்குப்பிடிக்கும் திறன், வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் சூழல் அமைப்புகளின் தாங்குதிறன்.

இந்தியா எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் வாய்ப்புகளும்

உலகளாவிய இந்த மூன்று உடன்பாடுகளையும் இறுதி செய்வதில் இந்தியா முக்கியப் பணியாற்றியது. மக்கள் தொகையில் இரண்டாவது பெரிய நாடாகவும், பொருளாதாரத்தில் ஆறாவது பெரிய நாடாகவும் உள்ள இந்தியாவில், கடுமையான வறுமையில் வாடுகின்ற மக்களும், ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு உள்ள குழந்தைகளும், எழுத்தறிவற்ற மக்களும் இன்னும் இருக்கிறார்கள். எனவே நிலைபெறு வளர்ச்சிக்கும், பேரிடர்களைச் சமாளிக்கும் திறனுக்கும் உலக நாடுகளுக்கான இலக்குகளை நிர்ணயிப்பதில் இந்தியா முக்கியப் பணியாற்றியதில் வியப்பேதும் இல்லை.

பேரிடர் அபாயத் தடுப்புக்கான இலக்குகள்

இலக்கு 1.5 பருவநிலை தொடர்பான அத்த விளைவுகளும், பேரிடர்களும் ஏழை மக்களிடம் நேர்வதைக் குறைத்தல்.

இலக்கு 2.4 பருவநிலைமாற்றம், வறட்சி, மற்றும் ஏனைய பேரிடர்களை எதிர்கொண்டு தகவமைத்துக்கொள்ளும் திறனை வலுப்படுத்துதல்.

இலக்கு 3.6 முன்கூட்டிய எச்சரிக்கையை உருவாக்குதல், சுகாதாரம் தொடர்பான அபாயங்களைக் குறைத்தல்.

இலக்கு 42 பேரிடர்களால் பாதிக்கப்படாத

சாலைகள் உருவாக்குதல்; மற்றும் ஏற்கெனவே உள்ளவற்றை அவ்வாறு தரம் உயர்த்துதல்.

இலக்கு 9.1 பேரிடர்களின் போது அழிவுபடாத தரமான கட்டுமானங்களை உருவாக்குதல்.

இலக்கு 11.5 பேரிடர்களினால் ஏற்படும் நகரங்களையும் உயிரிழப்புகளையும் பொருளாதார இழப்புகளையும் கணிசமாகக் குறைத்தல்.

இலக்கு 13.1 பருவநிலை தொடர்பானதும், இயற்கை நிகழ்வுமான பேரிடர்களை எதிர்த்து நிற்கும் தகவமைப்புத்திறனை வலுப்படுத்துதல்.

இலக்கு 15.3 வெள்ளங்களாலும் வறட்சிகளாலும் பாதிக்கப்படும் நிலங்களை மீட்டுப் பழைய நிலைக்குக் கொணர்தல்.

இந்தியாவில் பல்வேறு நிலைகளில் பேரிடர் அபாய மேலாண்மைக்காக, அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத்திறன்கள் அமைப்பு ரீதியாகப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. சட்டப்பூர்வமான ஏற்பாடுகளும் உள்ளன. அண்மையில் ஏற்பட்ட பாலின் மற்றும் ஹூட்ஹூட் புயல்களின் போது ஏற்பட்ட இடர்களை நிருவகிப்பதிலும் மீட்பு உதவிப் பணியிலும் நம் நாட்டின் பேரிடர் மேலாண்மை ஏற்பாடுகளின் திறமை பளிச்சிட்டது. ஆனால் உத்திரகாண்ட், ஸ்ரீநகர், சென்னை ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் மேகவெடிப்புப் போன்ற பேரிடர்களில் நமது மேலாண்மை ஏற்பாடுகள் சிறப்பாக இல்லை. இதேபோல சிக்கிம் மாநிலத்தின் வடபகுதியில் நேரிட்ட நிலச்சரிவிலும் நாம் திறமையாகச் செயல்படவில்லை. தொழிலக விபத்துகள், சாலை விபத்துகள் போன்றவை அதிகரித்து வருகின்றன. இதேபோல நிலத்தடி நீர்மட்டம் குறைதல், காற்றுமாசு அதிகரித்தல், தொற்றுநோய் பரவல் போன்ற பேரிடர்களும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன. 2001 ஆம் ஆண்டில் கட்ச் பகுதியில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்திற்குப் பிறகு, இதுபோன்ற சமயங்களில் நமது பேரிடர் மேலாண்மை ஆற்றலைச் சோதிக்கும் சந்தர்ப்பம் எழவில்லை. மக்கள் நெருக்கம் மிகுந்த நகர்புறங்களில் அதுபோன்ற நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கும் என்று நிபுணர்கள் எச்சரிக்கிறார்கள்.

இயற்கையாகவும், மனிதர்களின் செயல்களாலும் ஏற்படக்கூடிய பேரிடர்களின் அபாயங்கள் குறித்து நம் நாட்டில் பாரம்பரியமான அறிவுத்தெளிவு இருப்பதுடன் அறிவியல் பூர்வமான விவரங்களும் உள்ளன. ஆனால், சமூக பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தீட்டும் போதும் அவற்றைச் செயல்படுத்தும் போதும், பேரிடர் பாதிப்புகளைப் பற்றிக் கருத்தில் கொள்வதில்லை. எனவே அத்தகைய திட்டங்களின் மூலம் பேரிடர் பாதிப்புகளை சமனப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள்

செய்யப்படாமல் போவதுடன், அத்திட்டங்களே, பேரிடர் பாதிப்புகளைப் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கும் காரணிகளாகவும் மாறி விடுகின்றன.

துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பாதையில் இந்தியா அடியெடுத்து வைத்துள்ளது. இந்தியாவில் தயாரிப்போம், திறன் இந்தியா, டிஜிட்டல் இந்தியா, தூய்மைபாரதம், பொலிவுறு நகரத்திட்டம், போன்ற புதிய முயற்சிகளால் வளர்ச்சி மேலும் உத்வேகம் பெறும். கடந்த நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டதை விட அதிகமாக அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக அரசும் தனியார்துறையும் செலவிடலாம் என்று சொன்னால் அது மிகைக்கூற்று என்று புறந்தள்ள முடியாது. இந்தப் புதிய முதலீடுகள் யாவும், திட்டமிடுதல், வடிவமைத்தல், செயல்படுத்துதல் ஆகிய பலநிலைகளிலும், பேரிடர் பாதிப்புகளைக் குறைக்கும் விதமாகச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உள்ளன.

ஒவ்வொரு வளர்ச்சித் திட்டத்திலும் பேரிடர் பாதிப்பைக் குறைப்பதே பேரிடர் மேலாண்மையின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஆனால், தேசியப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணைக்குழுவோ, மத்திய, மாநில அரசுத் துறைகளோ, இதற்கான வழிகாட்டி நெறிகளை வகுக்கவில்லை. எனவே செண்டாய் கட்டமைப்பு 2015 மற்றும் பாரிஸ் உடன்படிக்கை ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தும் விதமாக, இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த பேரிடர் மேலாண்மையின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் பணிகளை நாம் மேற்கொள்ள வாய்ப்புகள் உருவாகியுள்ளன.

அடுத்த 60 ஆண்டில்....

குறைந்த பண பரிமாற்ற

பொருளாதாரம்

புதிய கட்டுரைகள் இடம்பெறும்

பேரிடர் மேலாண்மை : பயிற்சி மற்றும் திறமை வளர்த்தல்

ஆர்.கே. ஜெயின், வி. திருப்புகழ்
அரசு செயலாளரும், தேசியபேரிடை மேலாண்மை உறுப்பினர்

தேசிய பேரிடை மேலாண்மை ஆலோசகர்

அறிமுகம்

திறமை என்பது ஒவ்வொரு தனி நபர்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புகள் ஆகியவை சில செயல்களை திறமையாக தொடர்ந்து செய்யக்கூடிய தகுதிகளாகும். இதை “தனி நபர்களும், நிறுவனங்களும், சமுதாயங்களும் திறன்களை வளர்த்து, வலுப்படுத்தி, நிலை நிறுத்தி தங்களுடைய வளர்ச்சி குறிக்கோள்களை ஒரு கால கட்டத்திற்குள் அடைய மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள்” என்றும் கூறலாம். எளிதாக கூற வேண்டும் என்றால், திறமை என்பது திட்டமிட்டு அதை அடைவது என்றால், திறமை வளர்ப்பது என்பது அதனை அடையும் வழிகள் என்று கூறலாம் (ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சி திட்டம்). திறமை வளர்ப்பு என்பது ஒரு நிறுவனத்தில் எல்லா செயலமைப்புகளையும், திறமைகளையும், எல்லா மட்டங்களிலும், எல்லா பங்குதாரர்களிலும் வலுப்படுத்துவதாகும். ஐக்கிய நாடுகளின் பன்னாட்டு பேரிடர் குறைப்பு அணுகுமுறை (UNISDR) அமைப்பு பேரிடர் குறைப்பிற்கான திறமை வளர்ப்பு என்பதை கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறது : “மக்களும், நிறுவனங்களும், சமூகமும் முறையாக ஒரு கால கட்டத்தில் தங்களுடைய அறிவு, செயல்திறன், அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மூலம் தங்களுடைய திறமைகளை ஊக்குவித்து, மேம்படுத்தி, சமுதாய பொருளாதார இலக்குகளை ஒரு படர்ந்த சமுதாய பண்பாட்டு உருவாக்கு சூழ்நிலையில் தோற்றுவிப்பதாகும்.” (ஐக்கிய நாடுகள் 2009).

பேரிடர் ஏற்படுவதை குறைக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகளில் திறன் வளர்த்தல், ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மை பற்றி செண்டாய் செயல்பாட்டு முறை குறிப்பிடுவது : அறிந்து கொள்ளப்பட்ட பல மட்ட ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்ள

நிறுவனங்கள், அரசுகள் மற்றும் சமுதாயங்களின் தொழில்நுட்ப, நிதி மற்றும் நிர்வாகத் திறமைகளை உயர்த்துவது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்செயல்பாட்டு முறையில் பேரிடர்களை குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கான திறன்கள் வளர்ப்பு பற்றி வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. திறமை வளர்ப்பு என்பது உள்ளூர்க்குள் இருக்கும் தற்போதைய திறன்களிலிருந்து வெளிப்படுவதாகும். இந்த செண்டாய் செயல்பாட்டு முறையின்படி பெண்களுக்கு பேரிடர் மேலாண்மையில் திறன்கள் வளர்ப்பது பற்றியும் பேரிடர் மேலாண்மைப் பணிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நிலைத்து நிற்கும் வளர்ச்சிக் குறியீடுகளை அடைவதற்குக் கூட பேரிடர்களை குறைப்பதற்கான திறன் வளர்ப்பு அவசியமாகிறது.

திறன் வளர்ப்பு வகைகள் மற்றும் மட்டங்கள்

திறன் மேம்பாட்டில் மூன்று மட்டங்கள் உள்ளன : தனியார், நிறுவனங்கள் மற்றும் அதற்கான சாதகமான சுற்றுச்சூழல். திறன் மேம்பாட்டிற்கான சாதகமான சுற்றுச்சூழல் என்பது கொள்கைகள், சட்டங்கள், அமைப்பு சார்ந்த நடைமுறைகள், தலைமைத்துவம், அரசியல் செயல்பாடுகள், அதிகார உறவுகள் மற்றும் சமூக நியதிகளை சார்ந்ததாகும். திறன் மேம்பாட்டில் அமைப்புகளின் மட்டம் என்பது ஒரு நிறுவனத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவரும் நிறுவனத்தின் இலக்குகளை அடைவதற்கு தேவையான அந்த அமைப்பின் உட்கொள்கைகள், செயல்முறைகள், அணுகுமுறைகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவைகளாகும். தனிநபர் மட்டம் என்பது தனிநபர்கள், சமுதாயங்கள் மற்றும் குழுக்கள் அளவில் உள்ள திறமைகளையும், அறிவுகளையும் சார்ந்ததாகும் (CDARI).

திறன் வளர்ப்பில் இரண்டு முறைகளாக செயல்பாடு மற்றும் தொழில்நுட்பத் தன்மைகளைக் கூறலாம். செயல்பாட்டு திறன்கள், கொள்கைகள், அணுகுமுறைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை உருவாக்கி, செயல்படுத்தி கண்காணிக்கும் துறையைச் சார்ந்ததாகும். தொழில்நுட்பத் திறன்கள் என்பது, ஒவ்வொரு துறைக்கும் தேவையான திறன்களாகும். (CDARI)

இங்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, மனிதவள மேம்பாடு மட்டுமல்ல. அது அல்லாமல், ஆபத்துக்களை குறைக்க தேவையான உள் கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு சார்ந்த திறன்களை வளர்ப்பதாகும். ஆகவே, திறன் வளர்ப்பு என்பது, அரசின் பொறுப்பாக மட்டும் இருக்க முடியாது. சுருக்கமாக, இந்த திறன் வளர்ப்பு என்பது அரசு அமைப்புகள், சமுதாயங்கள், நிபுணர்கள், தனியார் துறை, தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற அரசு சாரா செயல்பாட்டாளர்களையும் சார்ந்ததாகும்.

பேரிடர் ஆபத்துக்களைக் குறைக்க தேவையான திறன் மேம்பாட்டை வளர்க்க நாம் எல்லா பங்குதாரர்களோடும் குறிப்பாக சமுதாயங்களோடும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். தற்போதுள்ள திறன் அளவுகள், தேவைகள் மற்றும் இடைவெளிகளை புரிந்து கொள்வதற்கு இந்த ஈடுபாடு அவசியம். சுருங்கச் சொன்னால் அனைத்து மட்டங்களில் உள்ளவர்களோடு முறையாகவும், முறை அல்லாத நிலையிலும் தொடர்பு கொண்டு தேவையான திறன் அளவுகளை மதிப்பிட வேண்டும். ஆகவே, திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் தேவைகளின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். பேரிடர் மேலாண்மையில் பல தரப்பட்ட பங்களிப்பவர்களின் திறமைகளில் உள்ள இடைவெளியை கண்டறிந்து அதற்குத் தகுந்த பயிற்சி திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டும். வகுப்பு சார்ந்த பயிற்சி மட்டுமல்லாமல், செய்யும் பணியிலேயே பயிற்சி, தேவையான பணிகளில் நேரடியாக ஈடுபடுத்துதல்,

விரிவான தொடர்புகளை அமைத்தல், பரிமாற்ற திட்டங்கள், கல்வி திட்டங்கள், நிறுவனங்களில் ஈடுபடுத்துதல். ஒத்திகைகள், கூட்டு முயற்சிகள் ஆகிய பலதரப்பட்ட அறிவு பெறும் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தேசிய கொள்கையும், திறன் மேம்பாட்டு திட்டமும்

இந்தியாவில் பேரிடர் மேலாண்மை தேசிய கொள்கையில் பேரிடர் ஆபத்துக்களை குறைப்பதற்கு தேவையான அனைத்து துறையினருக்குமான திறன் வளர்ப்பு பற்றி வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. தேசிய கொள்கையின்படி திறன் மேம்பாடு திட்டங்கள் “பேரிடர்களை திறம்பட தடுக்கவும், சமாளிக்கவும் தேவையான தகுந்த அமைப்பு சார்ந்த செயல்முறைகளையும், மேலாண் முறைகளையும், வளங்களையும் அளிப்பதே பெரிய சவாலாகும் என்று கூறுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட கூற்றின் அடிப்படையில் தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை திட்டம் (NDMP) மூன்று பெரிய துறைகளில் திறன் மேம்பாடு அணுகு முறையை வகுக்கிறது : பேரிடர்களை தவிர்ப்பது மற்றும் ஆபத்துக்களை குறைப்பது, தகுந்த தயார் நிலை மற்றும் பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளும் முறைகள் மற்றும் மீட்புப் பணிகள் மற்றும் மறு சீரமைப்பு. இந்த திட்டம் ஒவ்வொரு ஆபத்து சார்ந்த திறன் வளர்ப்புகளையும் அந்தந்த ஆபத்துக்களை சார்ந்த செயல்பாட்டாளர்களின் திறன் மேம்பாடு பற்றியும், இந்த திறன் மேம்பாட்டை மேற்கொள்ளும் அமைப்பு பற்றியும் அடையாளம் காட்டியுள்ளது. (விவரங்களுக்கு தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை திட்டம் 2016 அணுகவும்).

இந்தியாவில் திறன் வளர்ப்புக்குத் தேவையான அமைப்பு சார்ந்த நடைமுறைகள் :

பேரிடர் மேலாண்மை மேற்கொள்வதில் அடிப்படை பொறுப்பு மாநில அரசுகளுக்கு உண்டு. உள்ளாட்சி அரசு அமைப்புகளுக்கு இதில் ஒரு பெரிய பங்கு உண்டு. மத்திய அரசின் பங்கு இம் முயற்சிகளுக்கு

துணையாகவும், ஆதரவாகவும் இருப்பதுதான். இந்தியாவில் பேரிடர் மேலாண்மை அமைப்புகள் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடுகின்றன.

பல மாநிலங்களில் மாநில பேரிடர் மேலாண்மை வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் பேரிடருக்குப்பின் மேற்கொள்ளப்படும் மீட்பு நடவடிக்கைகள் மீட்பு ஆணையரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. பல மாநிலங்களில் மாநில பேரிடர் மீட்பு படைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் சிலர் தங்களுடைய தீயணைப்பு மற்றும் அவசர விபத்து மீட்பு சேவைகளையே நம்பியுள்ளனர். பல மாநிலங்களில் தீ விபத்து சேவைகள் மாநில அரசின் கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சில மாநிலங்களில் அவை உள்ளாட்சி அமைப்புகளிடம் உள்ளது. ஆகவே, மாநிலங்கள் தற்போது இருக்கும் அமைப்பு மற்றும் நிர்வாக ஏற்பாடுகளின்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் திறன் வளர்ப்புத் தேவைகள் மாறுபடும். குஜராத், ஒடிசா போன்ற சில மாநிலங்களில் முழுமையான பயிற்சி நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பிற மாநிலங்கள் தங்களுடைய நிர்வாக பயிற்சி நிறுவனங்களையே நம்பியுள்ளன.

மாநில அரசுகளுக்கு உதவ மத்திய அரசு திறன் வளர்ப்பு சார்ந்த பல வகையான நடவடிக்கைகளுக்கு பல நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பேரிடர் மேலாண்மைக்கான ஒட்டு மொத்த ஒருங்கிணைப்பு மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்திடம் உள்ளது. பேரிடர் மேலாண்மை சார்ந்த முக்கிய முடிவுகளை எடுக்க பாதுகாப்புக்கான அமைச்சரவை குழுவும் தேசிய பிரச்சினைகள் மேலாண்மை குழுவும் உள்ளன.

2005இல் இந்தியாவின் பேரிடர் மேலாண்மையின் மைய அமைப்பாக அமைக்கப்பட்ட தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியத்தின் (NDMA) தலைவர் பிரதமராவார். பேரிடர்சார் நீண்ட கால ஆபத்தைக்

குறைக்கவும், பேரிடர்களை சமாளிக்க சரியான நேரத்தில் சரியான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதை உறுதி செய்வதற்கும் தேவையான கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும், வழிகாட்டுதல்களையும் இந்த வாரியம் அமைக்கிறது. இந்த வாரியம் திறன் மேம்பாடு சம்மந்தப்பட்ட இரண்டு அடிப்படை தேவைகளை செயல்படுத்துகிறது இதற்கு தேவையான சுற்றுச்சூழல்களை உருவாக்குதல் மற்றும் அமைப்புகளில் திறன்களை வளர்த்தல் ஆகியவையாகும். பேரிடர் மேலாண்மைக்குத் தேவையான சுற்றுச்சூழல்களை உருவாக்க தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியம் குறிப்பிட்ட ஆபத்துக்கள் சார்ந்த வழிமுறைகளையும், அறிக்கைகளையும் தயார் செய்துள்ளது. இதற்காக தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை திட்டங்கள் ஒவ்வொரு ஆபத்து சார்ந்த திறன் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளையும் அடையாளம் கண்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்டது அல்லாமல் தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியம் பலவகையான நிறுவனங்களுக்கும், சமுதாயங்களுக்கும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நேரடியாக மேற்கொண்டுள்ளது. மாநில அரசுகள் பேரிடர் மீட்புப் பணிகளை துரிதமாக செய்வதற்கான

திறன் வளர்ப்பிற்காக தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியம் மாவட்ட, மாநில அளவில் ஒத்திகை நிகழ்வுகளையும் மாதிரி நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறது. நாட்டில் உள்ள மிகப்பெரிய புயல் ஆபத்து நிவாரண திட்டமான தேசிய புயல் ஆபத்து நிவாரண திட்டம் மாநில அரசுகள் மட்டுமல்லாமல் பொதுவாக சமுதாயங்களுக்கும், குறிப்பாக மகளிருக்கும் ஆளுமை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் சமுதாயங்களுக்கு திறன் வளர்ப்பு திட்டங்கள் சார்ந்த பணிகளை மேற்கொள்வதில் இது மிகப்பெரிய அமைப்பாகும். மற்றொரு முக்கிய முயற்சியாக பள்ளி மாணவர்களும்

ஆசிரியர்களும் பேரிடர்களை சிறந்த முறையில் எதிர் கொள்ள திறன் வளர்ப்பு திட்டம் துவக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற அமைச்சகங்களும் பேரிடர் மேலாண்மை திட்டங்களை மேற்கொள்ள தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியம் வழிகாட்டுகிறது.

தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் நிறுவனங்களின் திறன்களை வளர்ப்பதாகும். தேசிய பேரிடர் மேலாண்மைக் கழகம் பயிற்சி, ஆராய்ச்சி, தகவல் பதிவு மற்றும் தேசிய மட்ட தகவல் அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறது. இது மற்ற அறிவுசார் நிறுவனங்களோடு இணைந்து பயிற்சியாளர்களுக்கும் பேரிடர் மேலாண்மை அலுவலர்களுக்கும் மற்றும் பிற பங்குதாரர்களுக்கும் பயிற்சி திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது. தேசிய பேரிடர் மேலாண்மைக் கழகம், பேரிடர் மேலாண்மை துறையின் மேன்மிகு நிறுவனமாக உயர பாடுபட்டு வருகிறது. பேரிடர் மேலாண்மையில் தேசிய பயிற்சி திட்டத்தை செயல்படுத்த இது முக்கிய பங்கு அளித்து வருகிறது. தேசிய மட்ட பேரிடர் சார்ந்த தேடிக் காப்பாற்றும் படையான தேசிய பேரிடர் மீட்புப் படையும் இந்த பயிற்சி திட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்தப்படை மாநில பேரிடர் மீட்புப் படகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் சமுதாயங்களுக்கும் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. மேற்கூறப்பட்ட அமைப்புகள் தவிர லால் பகதூர் சாஸ்திரி தேசிய நிர்வாக அகாடமி மற்றும் இந்திய காவல் அகாடமி மற்றும் பல முன்னோடி தேசிய மட்ட நிறுவனங்களும் பேரிடர் மேலாண்மை துறைகளில் பயிற்சிகளை அளித்து வருகின்றனர். முன்பு கூறப்பட்டுள்ளது போல் மாநில அளவில் பல நிறுவனங்கள் பயிற்சி அளித்து திறம் வளர்ப்பு வழங்கி வருகின்றன. மாநில பேரிடர் மேலாண்மை வாரியங்கள், நிர்வாக பயிற்சி கழகங்களின் பேரிடர் மேலாண்மை குழுக்கள், காவல் பயிற்சி கழகங்கள், ஊரக வளர்ச்சித் துறை மாநில கழகங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை

கல்விக் கழகங்களும் பேரிடர் மேலாண்மை சார்ந்த பலவகையான பயிற்சிகளை அளிக்கின்றனர். இந்த பயிற்சி திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கம் மாவட்டங்கள் ஊராட்சிகள், பஞ்சாயத்துக்கள் ஆகியவற்றில் பணிபுரிவோர் மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மைப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் குறிப்பாக அவசர கால நடவடிக்கைகளை எடுப்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு திறன் வளர்ப்பதாகும்.

மேற்கொண்டு செல்ல வேண்டிய பாதை

பேரிடர் மேலாண்மை என்பது, மனித இனம் போலவே மிகத் தொன்மையானதாகும். மானுடத்தின் சரித்திரம் என்பது, மானுடம் பேரிடர்களை எதிர்த்து நிற்பதையும் அதில் மாண்டதையும் உள்ளிட்ட நிகழ்வுகளாகும். 2015ஆம் ஆண்டில் மட்டும் தெரிவிக்கப்பட்ட 346 பேரிடர் நிகழ்வுகளில் 22773 பேர் மாண்டனர். சுமார் பத்து கோடி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். மொத்த பொருளாதார இழப்பு, ரூ.66.5 பில்லியன்கள் ஆகும். பேரிடர்களால் ஏற்படும் இழப்புகள் குறைந்து கொண்டு வந்தாலும் பொருளாதார இழப்புகள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக வேகமான நகரமயமாக்கல், உயர் ஆபத்து பகுதிகளில் வீடுகளை அமைப்பது, தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறை, இயற்கை பேரிடர்கள் ஏற்படாத இடத்திலும் ஏற்படுகின்ற இரண்டாம் கட்ட பொருளாதார விளைவுகள், பருவ மாற்றங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள் மற்றும் உயர்ந்து வரும் மக்கள் தொகையாகும் (Coppola 2015). ஆகவே, தற்போதைய தேவை, அனைத்து பங்குதாரர்களுக்கும் அனைத்து பேராண்மை நிலைகளிலும் குறிப்பாக நீண்டகால ஆபத்துக்களை குறைப்பதில் திறன் வளர்க்க வேண்டும்.

பேரிடர்களை குறைக்கும் பணிகள் உள்ளூர் செயல்களாகும். நிலங்களை பயன்படுத்துவது குறித்த திட்டமிடுதல், ஊரக வளர்ச்சி, கட்டிட வளாகங்களின் பாதுகாப்பை உறுதிபடுத்துவது மற்றும் கட்டிடங்களை

கட்டும் ஒழுங்கு முறைகளை செயல்படுத்துதல் போன்ற பேரிடர் தடுப்பு மற்றும் குறைப்பு சார்ந்த எல்லா நிர்வாகங்களும் உள்ளடக்கித் துறை அமைப்புகளிடையே உள்ளன. ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்படும் போது பொது நிறுவனங்களில் அவையே முதலில் மீட்பு செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன. ஆகவே, அவைகளின் மனித வளங்கள், கருவிகள் மற்றும் பயிற்சி சார்ந்த திறன் வளர்ப்பு அவசியமாகிறது. உள்ளடக்கித் துறை அமைப்புகளுக்கு அதிகாரமளிக்கவும் இந்த திறன் வளர்ப்பு பயன்படுகிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கும்; நகர்ப்புற உள்ளடக்கி அமைப்புகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள், பலதரப்பட்ட பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளவும், தயாராக இருக்கவும், கொடுக்கப்பட்டுள்ள எச்சரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப செயல்படவும், தேடுதல், மீட்பு, நிவாரணம் மருத்துவ உதவி, ஏற்பட்டுள்ள இழப்புகளை கணக்கிடுதல் ஆகியவற்றை சீராக செய்யவும் அவர்களுக்கு திறமையான பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். பேரிடருக்குப்பின் செய்யப்படும் மறு சீரமைப்பு பணிகளையும் அவர்கள் பூரணமாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எல்லா கட்டங்களிலும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள தலைவர்கள் முக்கியமான பணிகளை செய்ய முடியும். உள்ளடக்கி அமைப்புகளுக்கு திறன் வளர்ப்பது என்பது அவர்கள் எல்லா வகையான பேரிடர் மேலாண்மைகளையும், பேரிடர் குறைப்பு நடவடிக்கைகளையும், மக்களிடையே பேரிடர்களை தவிர்க்கும் எண்ணங்களையும் உருவாக்கும் வண்ணம் வலு சேர்க்க வேண்டும். (NDMP 2016).

தேசிய திட்டத்தின் படி சமுதாயங்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பேரிடர் ஏற்படும் போது உடனடியாக மீட்பு பணிகளில் ஈடுபடுபவர்கள் அங்குள்ள சமுதாய மக்களே என்பதால் திறன் வளர்ப்பில் பெரும் பங்கு அவர்களுக்கு சேர வேண்டும். செண்டாய் அணுகு முறையின் படி சாதாரண

மக்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும், ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்திற்கும் பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பு நடவடிக்கை களில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். திறன் வளர்ப்பில், விழிப்புணர்வு, புரிந்து கொள்ளும் தன்மை மற்றும் தேவையான அனைத்து செயல்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். முன்னெச்சரிக்கை, தகவல் தொடர்பு, அவசரக்கால செயல் மையம் மற்றும் பேரிடர் நிர்வாகத் திறமைகளை அதிகரிக்க அளிக்கப்பட வேண்டிய பயிற்சிகளையும், பயனாளிகளையும் தேசிய திட்டம் அடையாளம் காட்டியுள்ளது.

எல்லா வகையான மற்றும் எல்லா மட்ட பேரிடர் போதும் மீட்பு பணிகளை மேற்கொள்ள தன்னார்வலர்களும் மக்களும் தாங்களே தீ அணைப்பு மற்றும் மீட்பு சேவைகளை அமைக்க அரசு ஊக்கமளிக்கலாம். மேற்கத்திய நாடுகளில் இதைப் போன்ற பல மாநிலங்கள் உள்ளன. வெள்ள மீட்பு நடவடிக்கைகளுக்கு தன்னார்வலர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க பல மாநில அரசுகள் ஏற்கனவே நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளன. தன்னார்வலர்களுக்கு வெள்ள நிவாரண பணிகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியமும் பல திட்டங்களை செயல்படுத்தியுள்ளது. இது அல்லாமல் மருத்துவத் துறையிலும், கட்டுமானத் துறையிலும் பேரிடர் சார்ந்த சேவைகளை மேற்கொள்ள தனியார் துறையிலுள்ள மருத்துவர்களுக்கும், பொறியாளர்களுக்கும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் திறன் மேம்பாடு அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்வது மட்டுமல்லாமல் சுற்றுப்புற மக்களுக்கும் உதவி செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும். மேம்பாட்டு பணிகளில் பேரிடர் மேலாண்மையையும் இணைத்து தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள் அவசர கால உதவி மற்றும் நிவாரணப் பணிகளை வழங்க திறன்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

போதுமான அளவு திறன் மேம்பாடு வளர்க்க உள்ளாட்சி அரசு அமைப்புகளுக்கும், தீயணைப்பு மற்றும் மீட்பு சேவை நிறுவனங்களுக்கும் மனித வளங்களையும் மற்றும் இயந்திரங்களையும் வழங்க வேண்டும்.

முடிவாக

திறன் வளர்ப்பு என்பது ஒரு முறை மேற்கொள்ளப்படும் செயலாகாது. அது ஒரு தொடர் நிகழ்வாகும். ஆபத்துக்கள் மாறிக்கொண்டே வரும் சூழ்நிலையில் திறன் வளர்ப்பும் அதற்கு ஏற்ப மாற வேண்டும். பேரிடர் மேலாண்மை என்பது அனைத்து பங்குதாரர்களின் பொறுப்பாகும். பங்குதாரர்களின் திறன்கள் நிலைத்து நிற்க நீண்ட கால திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். திறன் வளர்ப்பு உள்நாட்டு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களை இணைத்து தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். திறன் வளர்ப்பு திட்டங்கள் தேவைக்கேற்ப உள்ளதா என்பதை தொடர்ந்து கண்காணித்து அதற்கு தகுந்த வகையான திட்டங்களும், பயிற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த திட்டங்களின் செயல்பாடுகள், கணிக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இலக்குகள் சார்ந்த மற்றும் தனித்தனியான விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, ஆய்வு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டு தர உறுதி தொடர வேண்டும். பயனீட்டாளர்களின் அறிவு, அணுகுமுறை மற்றும் செயல்முறைகளில் உள்ள மாற்றங்களுக்கான குறிப்பீடுகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். (IFRCRCS 2010) திறன் வளர்ப்பு அணுகுமுறை மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழே செல்லும் வகையில் இருப்பதாக பல ஆய்வுகளின் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆகவே, இனிவரும் காலங்களில் திறன் வளர்ப்பு திட்டங்கள் தேவைக்கு ஏற்பவும் ஒரு சமுதாயத்தின் தேவைகளையும், நிலைமைகளையும் சார்ந்தும் இருக்க வேண்டும். ஆபத்தைக் குறைக்கும் நிலைமைகள் தொடர்ந்து நிலைக்க மக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்து அவர்களை பங்கு பெறச் செய்ய வேண்டும். செண்டாய் அணுகுமுறை வலியுறுத்துவது போல

பெண்களுக்கு திறன் வளர்ப்பு அளித்து நலிந்த மக்களின் திறன்களும் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்படி தகுந்த முறையில் நேரத்தே செய்யப்படும் திறன் வளர்ப்பால் துடிப்பு மிக்க இந்தியாவை நாம் உருவாக்க முடியும்.

குறிப்பீடுகள்

IFRCRCS (இண்டர்நேஷனல் ஃபெடரேஷன் ஆஃப் ரெட்க்ராஸ் அண்ட் கிரசண்ட் சொசைட்டிஸ்). பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மையில் திறன் வளர்த்தல், ஜெனிவா, ஸ்வீட்சர்லாந்து : IFRCRCS 2010.

CDARI. பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கு திறன் வளர்ப்பின் அடிப்படைகள். n.d. http://www.rootchange.org/about_us/resources/publications/CASRI_brochure%20final.pdf (accessed 3rd December 2016).

CERD, “2015 பேரிடர் எண்ணிக்கைகள்” http://cred.be/sites/default/files/2015_DisastersInNumbers.pdf (accessed 1st December 2016).

கோப்பாலா, டாமன் P. பன்னாட்டு பேரிடர் மேலாண்மை ஒரு அறிமுகம். மூன்றாவது பதிப்பு ஆக்சுஃபோர்டு, பிரிட்டன் : எல்ஸ்வியர் நிறுவனம், 2015.

NDMA (தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை வாரியம்) தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை திட்டம், புது டெல்லி : NDMA 2016.

UNDP திறன் வளர்ப்பு பயிற்சிக் கட்டுரைகள். UNDP 2008.

UNDP பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பிற்கு திறன் வளர்த்தல். (n.d). <file:///C:/Users/hp-pc/Desktop/Training%20and%20Capacity%20Development%20for%20DRR/5Disaster%20Risk%20Reduction%20-%20Capacity%20Development.pdf> (accessed 3rd December 2016).

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 2009, UNISDRT, பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பு சொற்களஞ்சியம், ஜெனிவா, ஸ்வீட்சர்லாந்து, UNISDRT, 2009.

வேதித்தொழிலக விபத்துகள் - காரணிகளும் தடுக்கும் முறைகளும்

- எம். சூரிய நாராயணன்,
வேதிப்பொறியியல் துறை,

மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் இந்தியாவின் உள்நாட்டு உற்பத்தியில், வேதித் தொழிற்சாலைகள் சராசரியாக 2.11 சதவீதம் பங்களித்துள்ளன. இதன் மதிப்பு சுமார் 1049 கோடி அமெரிக்க டாலர். 2020 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் நம் நாட்டின் வேதித் தொழில் 11 சதவீத அளவிற்கு வளர்ச்சி கண்டு, 15,400 கோடி டாலர் மதிப்புள்ள தொழில் துறையாக மேம்படும். எனினும் வேதித் தொழிலக பேரிடர் விபத்துகள், இத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ளன. ஆனால் இந்த விபத்துகள் தடுக்கக் கூடியவையே. வேதித்தொழிலில் தொழிற்சாலை எந்திரங்களை நிறுவுதல், வேதிப்பொருள்களை சேமித்து வைத்தல், தயாரிப்பு, பராமரிப்பு, கழிவுகளை அகற்றல், ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுதல் போன்ற எல்லா நிலைகளிலும் விபத்துகள் நேரிடலாம். அத்தகைய நிலைமையில் தீவிபத்து, வெடிவிபத்து, அபாயகரமான வேதிக்கலவைகள் வெளியேறுதல் போன்றவை தனித்தோ, எல்லாமும் சேர்ந்தோ நடைபெறலாம். மக்கள் தொகை பெருக்கத்தினாலும், தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் பல குடியிருப்புகள் உருவாவதாலும், வேதித் தொழிலகத்தில் ஏற்படும் ஒரு விபத்து சுற்றியுள்ள மக்களுக்கு மட்டுமின்றி சுற்றுச்சூழலுக்கும் கூட பேரிடராக மாறிவரும். அத்தகைய விபத்துகளின் போது வெளியேறும் நச்சு வேதிகளால், துடைத்து அழிக்க முடியாத பெரும் பாதிப்புகளும் ஏற்படக்கூடும்.

மேலைநாடுகளை ஒப்பிடும் போது இந்த விஷயத்தில் நம்நாட்டில் உள்ள பெரியகுறை என்ன வென்றால், விபத்துகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறிகிற புலனாய்வு அமைப்புகளும் இல்லை; கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட வேதித் தொழிலக விபத்துகளின் மூலகாரணங்களைக் கண்டு, அது போல மீண்டும் ஏற்படாத வகையில் முன் தடுப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ள ஏதுவாக, அத்தகைய விபத்துக்களைப் பற்றிய புள்ளிவிவரத் தொகுப்புகளும் இல்லை.

மத்திய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வன அமைச்சகம் தான், வேதித்தொழிலக விபத்துகளை மேலாண்மை செய்யும் தலைமை அமைப்பாகும். தேசியப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணைக்குழு பேரிடர் நிலைகளை எவ்வாறு கையாள்வதென்ற வழிகாட்டுதல்களை வரையறுத்துள்ளது. 1984ல் ஏற்பட்ட போபால் விஷவாயுக் கழிவு விபத்திற்குப் பிறகு, தொழிலகப் பாதுகாப்பு விஷயங்களில் வந்தபின் பார்த்துக் கொள்வதென்ற போக்கு மாறி, வருமுன்னர் காக்கும் நிலையை உறுதிப்படுத்தப் பின்பற்றுவதற்கு அரசு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது.

வேதித் தொழிலகங்களில் விபத்துக்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்:-

வேதித் தொழிலகங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள எந்திரங்கள் பழசாகிப் போவதும், அவற்றைப் புதிய நுட்பங்கள் கொண்ட நவீன எந்திரங்களாக மாற்றுவதில் உள்ள இடைவெளியுமே, நம் நாட்டில் விபத்துக்களுக்கு முக்கியக் காரணிகளாக உள்ளன. வேதிப் பொருள்களைக் கையாள்வதற்கான அளவு வரம்புகளை மீறுவது, வெப்பநிலை மற்றும் அடுத்த நிலைகளைப் பின்பற்றாதது. பொருள்களைக் கலப்பது, சேமிப்புகலன், குழாய்ப்பாதை போன்ற வற்றின் கழிவுகள், சரியற்ற வடிவமைப்புகள், வேதி வினையின் பாதகமான விளைவுகள் பற்றி முறையாக பகுப்பாய்வு செய்யாமை போன்ற பல காரணங்களில் வேதிப் பொருள்களின் சேமிப்பு இடத்திலும், கொண்டு செல்லும் வழியிலும், விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. தீப்பற்றுதல், வெடித்தல், நச்சுவேதிகள் வெளியேறுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் தனித்தோ, சேர்ந்தோ விபத்துகளின்போது நடைபெறுகின்றன.

வேதித் தொழிற்சாலைகளில் கரிமக் கலவைகளே தீப்பற்றதலுக்கும் வெடித்தலுக்கும் காரணமாகின்றன. தீப்பற்றலுக்கும் வெடித்தலுக்குமான முக்கிய வேறுபாடு, வேதிப் பொருளில் இருந்து எந்த வேகத்தில் ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்தது. தீப்பற்றும் போது ஆற்றல் மெதுவாக வெளிப்பட,

வெடிக்கும்போது நுண் வினாடிகளில் அத்த ஆற்றல் மிகத்துரிதமாக வெளிப்படுகிறது. வெடிப்பதால் தீப்பற்றலாம்; தீப்பற்றுவதாலும் வெடிக்கலாம். வெடிப்பின் தீவிரம் இயங்குநிலை அழுத்தத்தை அல்லது அதிர்வு அலைகளைப் பொறுத்தது. அடைபட்டுள்ள ஓரிடத்தில் ஏற்படும் வெடிப்பினால் அந்த இடத்திற்கு இடத்திற்குள் இருப்பவர்களுக்கும் பலத்த சேதத்தை ஏற்படுத்தும். அடைபடாத வெடிப்பு என்பது, தீப்பற்றிக்கொள்ளக் கூடிய திரவம் அல்லது வாயு அடைப்பில் இருந்து வெளியேறி காற்றில் கலந்து, பற்றிக்கொள்ளும் மற்றொரு ஆதாரத்துடன் தொடர்பு கொள்ளும் போது வெடிக்கிறது. இருந்த இடத்தில் அல்லாமல் வேறிடத்தில் நிகழும் கட்டற்ற வாயு வெடிப்பு (UCVE) என்று இதனைக் கூறுவர்

திடநிலையிலுள்ள வேதித் தூசுகளும் வெடிப்புகளை ஏற்படுத்தலாம். இவற்றாலும் சுற்றுச்சூழலில் நச்சவேதிகள் கலக்கின்றன.

ஒருநிறுவனம் வேதிப் பொருள்களைக் கையாள்வதற்கு என்று வரையறுத்துள்ள முறைகளைப் பின்பற்றாமல் செயல்படும் மனிதத் தவறுகளால்தான் பெரும்பாலான வேதி விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு உதாரணம் பைப்பர் ஆல்பா (Piper alpha) விபத்து. அங்கே பராமரிப்பில் இருந்த பாதுகாப்பு வால்வு அற்ற பம்பினைத் தற்செயலாக ஒரு தொழிலாளர் இயக்கியதால் வாயுக்கசிவு ஏற்பட்டு, வெடிப்பு ஏற்பட்டது.

வடிவமைப்புக் குறைகளாலும் வேதி விபத்துகள் ஏற்படலாம். வேதிச் செயல் முறைகளின் போது முன்கூட்டியே எச்சரிக்கக் கூடிய செயல்பாட்டு வழிகாட்டுதல் இல்லாத காரணத்தாலும் விபத்துகள் நிகழ்வதுண்டு. ஒரு வேதி நிறுவனத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமலும் விபத்துகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதைத்தவிர தீவிரவாதிகளின் நாச வேலைகளாலும் விபத்துகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன வெள்ளம், நிலநடுக்கம் போன்ற இயற்கை சீற்றங்களும் வேதித் தொழிலக விபத்துகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

வேதிவிபத்துகளுக்கு மற்றொரு முக்கியக் காரணம், எந்திரங்கள் முறையாகப் பராமரிக்கப் படாததுதான். எந்திரத் தயாரிப்பாளர் அறிவுறுத்திய

படி குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் எந்திரங்களைப் பராமரிப்பது மிக முக்கியமானது. ஓர் எந்திரத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் சரியாக பராமரிக்கவிட்டாலும், எந்திரம் சரியாகச் செயல் படாமல், பேரழிவான விபத்து ஏற்பட்டு விடும். 28 பேரைக் பலிகொண்ட பலிக்ஸ் பரோ (FLIX BOROUGH) விபத்து இதற்கு ஓர் உதாரணம்.

அபாயகரமான வேதிப் பொருள்களை ஓரிடத்திலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது ஏற்படும் விபத்துகளின் வீரியத்தைத் தணிக்க அவசரகால உதவி ஏற்பாடுகள் இல்லாததாலும் நம்நாட்டில் பெரிய விபத்துகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அபாயகரமான கழிவுப் பொருள்களைக் கையாள்வது மற்றும் முறையாக அகற்றுதல் போன்றவற்றிற்கும் அதிக கவனம் தேவை. இல்லையென்றால் இவ்விடங்களிலும் தீப்பற்றலும், வெடித்தலும், நச்சுக்கழிவுகள் வெளியேறலும் என்று சூழல் மாசுபடும்.

தடுக்கும் முறைகளும், அதற்குப் பின்னரும்:

- தொழில்துறையினரின் பங்கு: வேதி விபத்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில், வருமுன்னர் காப்பது என்ற உத்தியே உயர்வானது.
 - அபாயகரமான தொழில்களைக் கண்டறிதல், முதல்பணி.
 - வேதித் தொழிற் சாலைகளுக்கான பாதுகாப்பு முறைகள் பற்றிய தரமான புரிதல்.
 - வேதித் தொழில் செயல்பாடுகளினால் ஏற்படக் கூடிய அபாயங்களைப் பற்றி நன்கறிந்த தகுதிபெற்ற தொழில்நுட்ப நிபுணர்களின் மூலம் பாதுகாப்பு சோதனைகளை நிகழ்த்த வேண்டும். HAZOP, FTA/ETA, FMEA, LOPA போன்ற தணிக்கை முறைகளால் அபாயத்தின் அளவைக் குறைக்கலாம்.
- அபாயகரமான தொழில் முறைகளுக்குப் பதிலாக, பாதுகாப்பான வேதிப் பொருள்களைக் கையாளுதல், மிகவும் ஆபத்தான நடைமுறைகளை மற்றவற்றில் இருந்து விலக்கித் தனியே செய்தல்.
- எல்லா எந்திரங்களையும் உரிய கால இடைவெளியில் முறையாகப் பராமரித்தல்.
 - வாயு வெளியேற்றத்தைக் கண்டறியும் சென்சார் கருவிகளை நிறுவி, அபாய மணி

ஒலிக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தல். அப்படிச் செய்யும் போது கசிவின் ஆரம்ப நிலையிலேயே விபத்தினைத் தடுத்திடலாம்.

- தொழிற்சாலை பாதுகாப்புப் பற்றிய மத்திய - மாநில அரசுகளின் சட்டத்திட்டங்களை அப்படியே பின்பற்றுதல்.
- பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றி தலைமை அலுவலர் வரை பொறுப்பேற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். செயல்முறைகளில் தரம் குன்றிய அல்லது பாதுகாப்பு அற்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி உடனுக்குடன் தெரிவிக்கும் மனித வளத்தையும் உருவாக்க வேண்டும்.
- அவசர காலத்தப்பித்தல் ஏற்பாடுகள் அவசியம். விபத்து ஏற்பட்டால் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவ்வப் போது தொழிலகத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் பயிற்சிகள் தரவேண்டும்.

(ii) அரசின் பங்கு:

- அமெரிக்காவில் உள்ள வேதிப் பாதுகாப்பு வாரியம் போல், நம்நாட்டிலும் வேதி விபத்துப் புலனாய்வு வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். வேதிவிபத்துகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, மூலகாரணத்தைக் கண்டறிந்து, அதுபோன்ற விபத்துகள் மீண்டும் ஏற்படாதபடி வழிகாட்டு நெறிகளை வகுத்துத் தர வேண்டும்.
- எந்த ஒரு விபத்தும் அரசின் கவனத்துக்கு வராமல் போய்விடாதபடி ஏற்பாடு செய்வதுடன், எல்லா விபத்துகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரத் தொகுப்பையும் உருவாக்க வேண்டும். உலகம் முழுவதும் உள்ள வேதியியல் நிபுணர்களிடம் இருந்து பாதுகாப்பு ஆலோசனைகளைப் பெறவும், எந்த ஒரு எதிர்பாராத சூழலைக் கையாளவும் ஓர் இணைய தளவசதியையும் ஏற்படுத்தலாம்.
- வேதிவிபத்துகளால் நேரிடும் அபாயங்கள் குறித்து, தொழிலாளர்களுக்கு அரசே நேரிடையாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு விழிப்புணர்வு பெற்ற தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக பாதுகாப்பு அற்ற செயல்முறைகளை விட்டொழித்துவிடுவர்/.
- வேதித் தொழிலகங்களில் உபபொருள்களாக வெளிவருவனவற்றின் நச்சுத்தன்மையைக் குறைக்க புதிய ஆராய்ச்சி - மேம்பாட்டுப் பணிகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

- வேதித் தொழிலகங்கள் அமைந்துள்ள பகுதிகளின் உள்ளாட்சி அமைப்புகள், விபத்து நேரிடும்போது தமது கடமையை சரிவரச் செய்து, அதனால் உயிர்களுக்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும் ஏற்படும் பாதிப்புகளைக் குறைக்க ஆவணச் செய்தல். வேதித் தொழில் ஆபத்துகள் பற்றி பொது மக்களுக்கும் எடுத்துரைத்து, ஆபத்துக் காலத்தில் உதவுவது பற்றி அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டும்.
- வேதிப் பொருள்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் படும் போது புவியமைப்பு பின்பற்றல் முறையில் (GPRS) அந்த வாகனங்களைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்கும் நைஸர்குளோம் (Nicerlobeim) என்ற திட்டத்தை இந்திய வேதியியல் குழுமம் தொடங்கியுள்ளது. அவசரகால உதவி அளிப்பவர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் இணைக்கப் பட்டுள்ளனர். எனவே வேதித் தொழிலகங்கள் யாவும் இத்திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடைய அறிவுறுத்த வேண்டும்.

(iii) மக்களின் பங்கு:

- எந்த ஒரு வேதி விபத்தானாலும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைப் பற்றி பொது மக்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும். அப்போது தான் விபத்துகளின் விளைவுகளை மட்டுப் படுத்தலாம்.
- வேதித் தொழில்கள் விபத்து ஏற்பட்டால் உதவுவதற்கான பரஸ்பர உதவிக் குழுக்களை ஏற்படுத்தலாம். இந்தக் குழுக்கள் மூலம் வேதிக் கசிவுகளின் போது மேற்கொள்ள வேண்டிய செயல்பாடுகள் பற்றி பயிற்சிகள் தந்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தலாம்.

முடிவுரை:

வேதித் தொழிற்சாலைகளில் விபத்து நேரிடுவது அரிதானது என்றாலும், உயிரிழப்பு, சூழல்கேடு, சொத்துக்கள் அழிவு, போன்ற பெரிய பாதிப்புகள் நிச்சயம் சரிசெய்ய முடியாதவை ஆகிவிடும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சர்வதேச தொழில் அரங்கில் நம்நாட்டின் மதிப்பு கேள்விக்குள்ளாகும். பல விபத்துக்களின் விளைவுகள் பல தலைமுறைகளுக்கும் நீடிக்கும். எனவே வருமுன் காத்தல் என்ற பொன்மொழிப் படி விபத்துக்களே இல்லாத நிலையை உருவாக்க அனைவரும் பாடுபடவேண்டும்.

பிரதம மந்திரி வீட்டு வசதித் திட்டம்

- கே. என். ஸ்ரீனிவாசன்,
இயக்குநர்-(ஓய்வு)

கள விளம்பரத்துறை-இந்திய அரசு

முன்னுரை

உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம் ஆகிய மூன்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கை தரமாக அமைந்திட அவசியமாகும். எனவே இந்த அடிப்படைத் தேவைகள் மக்களுக்கு கிடைத்திடச் செய்வதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள ஒரு அரசு எடுத்து வருவதில் வியப்பு எதுவுமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும், அவரது கடினமான அன்றாட உழைப்பிற்குப் பிறகு அவரது உடலும், உள்ளமும் ஓய்வெடுக்க தேவையாக இருப்பது பாதுகாப்பான குடியிருப்பு ஆகும். இந்த அமைதியான இடம், அவர் தம்மை அடுத்த நாள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள உதவுகிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, அனைவருக்கும் குறிப்பாக எளிய மக்களுக்கு அவர்களது நிதி நிலைக்கு ஏற்ப சொந்த வீடு ஒன்று வீடு இருப்பதை உறுதி செய்யும் வகையலான சிறப்புத் திட்டமொன்றை மத்திய அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அனைவருக்கும் தரமான வீடு கிடைப்பதற்கு வழிவகுக்கும் “பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா” என்று அழைக்கப்படும் பிரதம மந்திரி வீட்டு வசதித் திட்டம் என்ற இந்த தேசியத் திட்டத்தை பிரதம மந்திரி அண்மையில் தொடங்கி வைத்தார். கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் வாழும் எளிய மக்களுக்கென இருதிட்டங்கள் மத்திய அரசு நடைமுறைப்படுத்துகிறது. பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டம் என்ற திட்டத்தின் கீழ் கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் இல்லாமலிருக்கும் அல்லது சிதிலமடைந்த வீடுகளில் குடியிருக்கும் எளிய மக்கள் நல்ல தரமான வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படும்.

அறிமுகம்:

இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளை அறியுமுன், நமது நாட்டின் குடியிருப்புகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கலாம். 2011-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, நமது நாட்டிலுள்ள மொத்தக் குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை 24 கோடியே 67 லட்சம் ஆகும். இதில் 68 சதவீதக் குடியிருப்புகள் ஊரகப் பகுதிகளிலும் 32 சதவீதம் நகர் புறங்களிலும் உள்ளன. இவர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானவர்கள் சொந்த இல்லங்களில் வாழ்ந்து வந்தாலும், அவ்வீடுகள் போதுமான வசதிகளைப் பெற்று இருப்பதாகக் கூற இயலாது. வளர்ந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இந்த வீடுகளின் பரப்பளவு குறைவானதாகும். மேலும் இந்த இல்லங்களில் வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகும்.

இந்தப் பின்னணியில் 2014ஆம் ஆண்டு மே மாதம், மத்தியில் புதிய அரசு பதவியேற்ற பொழுது, குடியரசுத் தலைவர், நாடாளுமன்ற கூட்டத் தொடரில் ஆற்றிய உரை நினைவு கூரத் தக்கதாகும். அவர் கூறியதாவது, 2022ஆம் ஆண்டு நாடு தனது 75வது சுதந்திர தின ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் பொழுது ஒவ்வொரு குடும்பமும், முழுமையான இல்லத்தைப் பெற்று இருக்கும். இந்த வீடுகளில், கழிப்பறை வசதி, குடிநீர் வசதி, 24 மணி நேர மின் வசதி போன்ற வசதிகள் இருக்கும். இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டார். இதற்கு செயல் வடிவம் கொடுக்கும் வகையில், 2015-16ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு திட்ட அறிக்கை அமைந்திருந்தது. இந்தப் பட்டுஜெட்டைச் சமர்ப்பித்துப் பேசிய நிதி அமைச்சர், 2022ஆம்

ஆண்டு வாக்கில், “அனைவருக்கும் குடியிருப்பு” என்ற இலக்கை எட்டுவதே அரசின் நோக்கம் என்று கூறியது நினைவிருக்கலாம். இதன் அடிப்படையில் நடைமுறையில் உள்ள திட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, ஊரகப் பகுதிகளில் வீடுகள் இல்லாமலிருக்கும் அல்லது சிதிலமடைந்த குடியிருப்புக்களில் இருக்கும் நலிவடைந்த பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவருக்கும், தரமான வீடுகளை அளிக்கும் யோசனையை மத்திய ஊரக மேம்பாட்டுத் துறை வரையறுத்துள்ளது. நகர்ப்புற எளிய மக்களுக்கான மற்றொரு திட்டத்திற்கு 2015ஆம் ஆண்டு ஜூன் 25ஆம் தேதி ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இது இப்பொழுது செயல்பாட்டிற்கு வந்துள்ளது.

ஊரக வீட்டு வசதித்திட்டம்

பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 2016-17ஆம் ஆண்டு முதல், 2018-19ஆம் ஆண்டுவரையலான மூன்று ஆண்டு காலத்தில் தரமான ஒரு கோடி பக்கா வீடுகளை கட்டுவதற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படும். 2016-17, 2017-18 மற்றும் 2018-19 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளில் ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்காக ரூ. 81,975 கோடி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை முழுவதும் ஊரகப் பகுதிகளில் தரமான வீடுகளை கட்டுவதற்காக செலவழிக்கப்படும். சரியான வீட்டு வசதியைப் பெற்றிராத குடும்பங்கள் இத்திட்டத்தில் பயன்பெறும் மத்திய வீட்டு வசதி அமைச்சகத்தின் திட்ட அறிக்கையின் படி, இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவை மத்திய மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

இந்த ஊரக வீட்டு வசதித்திட்டம் நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களிலும் செயல்படுத்தப்படும். எனினும் இரண்டு நகரங்கள் தலைநகர் தில்லி மற்றும் சண்டிகர் இந்தத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. எனினும் இவ்விரு நகரங்களிலும் ஊரக வீட்டுவசதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டபின், பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

ஒரு வீட்டிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு

இப்பொழுது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பிரதம மந்திரி வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட கூடுதலான தொகையை அரசு அனுமதித்துள்ளது. பிரதம மந்திரி வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ், முன்பு ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ரூ 1 லட்சம் அளிக்க அரசு தீர்மானித்து இருந்தது. ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ், இந்தத் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊரகப் பகுதிகளில் சம வெளிப் பிரதேசங்களில் கட்டப்படும் வீடு ஒன்றிற்கு இப்பொழுது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 1.2 லட்சம் ஆகும். ஆனால் மலைப் பிரதேசங்கள் அல்லது பாலை வனப் பகுதிகள் போன்ற கடினமான பகுதிகளில் கட்டப்படும் வீடுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அளிக்கப்படும் தொகை ரூ.1.3 லட்சம் என திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை முழுவதும் அரசு மான்யமாக அளிக்கப்படும். இந்த நேரடி மான்யத் தொகையை மத்திய மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

கூடுதல் செலவு

ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதலான தொகை அனுமதிக்கப்பட்டு இருப்பதால் அதிகமாக ரூ. 21975 கோடி தேவைப்படும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஊரகப் பகுதிகளில் அமைக்கப்படும் இந்த தரமான வீட்டுத் திட்டத்திற்கு ஆகும் கூடுதல் செலவை வேளாண்மை மற்றும் ஊரக மேம்பாட்டிற்கான தேசிய வங்கி “நபார்டு”-ல் இருந்து கடன் பெறுவதின் வாயிலாக சமாளிக்கப்படும் “நபார்டு”-ல் இருந்து கடனாகப் பெறப்படும் தொகை 2022-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் ஒதுக்கீட்டிலிருந்து சரி செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயனாளிகளைக் கண்டறிதல்

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பயன்பெறவுள்ள எளிய மக்கள் எவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படுவார்கள் என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பே ஆகும். 2011-ஆம் ஆண்டு நாடு

முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்ட, சமூகப் பொருளாதார மற்றும் ஜாதி அடிப்படையிலான மக்கள் தொகை கணக்கீட்டின்படி பயனாளிகள் கண்டறியப்படுவார்கள். முன்பு ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசு ஆட்சியிலிருந்த போது சமூகப் பொருளாதார மற்றும் ஜாதி அடிப்படையிலான சிறப்பு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது நினைவிருக்கலாம். நாட்டில் சமூகப் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்கள் பற்றிய பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கு அடிப்படையாக இயங்கும். பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் பயன் பெறவுள்ள குடும்பங்கள் பற்றி பட்டியல்களைத் தயாரிக்குமுன், கிராம மற்றும் வட்டார உள்ளாட்சி அமைப்புகள் கலந்தாலோசிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூகப் பொருளாதார மற்றும் ஜாதி அடிப்படையிலான 2011ஆம் ஆண்டு சிறப்பு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புப் பட்டியலின் அடிப்படையில் பயனாளிகளைத் தெரிவு செய்வது இந்தத் திட்டச் செயல்பாட்டில் வெளிப்படாத தன்மை கடைப்பிடிக்கப்படுவதை உறுதி செய்யும். மேலும், உதவித் தொகை உரியவருக்கு சென்று அடைவதை உறுதி செய்யும் என்பதும் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்கான தொழில் நுட்ப உதவி

பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தை குறித்த காலத்தில் 2019ஆம் ஆண்டிற்குள் நிறைவு செய்ய மத்திய அரசு ஆர்வமாக உள்ளது. மேலும், இந்தத் திட்டத்திற்கான மொத்த செலவினத்தை அனுமதிக்கப்பட்ட தொகைக்குள் பராமரிக்கப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும். எனவே இவ்விரு குறிக்கோளையும் எட்டும் வகையில், இத்திட்ட அமலாக்கத்திற்கு தொழில் நுட்ப உதவியை அளிக்கும் வகையில் தேசிய அளவில் உதவிக் குழுவொன்றை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. “தேசிய தொழில் நுட்ப உதவி முகமை” என்ற இந்த தொழில் நுட்பக் குழு தேவையான ஆதரவை அளிக்கும்

திட்டச் செயலாக்கத்தையும் நிதி ஒதுக்கீட்டையும் உறுதி செய்யும் இம்முகமை, அவ்வப்பொழுது எழும் இடர்பாடுகளையும் களைய உதவும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஒருங்கிணைப்பு

பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தை மத்திய மாநில அரசுகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுத்த இந்தத்திட்டம் வழிவகுக்கிறது எனினும் மத்திய மாநில அரசுகளின் பங்களிப்பு விகிதம் குறித்து சிவ வரைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப, சமவெளியில் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கான உதவித் தொகையில் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் செலவில் 60 சதவீதத்தை மத்திய அரசு ஏற்கும். எஞ்சிய 40 சதவீதத்தை மாநில அரசுகள் வழங்கும். ஆனால் குன்று அல்லது மலைப்பகுதிகள் வடகிழக்கு மாநிலங்கள் ஆகியவற்றில் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கான உதவித்தொகையில் 90 சதவீதப்பங்கு மத்திய அரசின் பொறுப்பாகும். மாநில அரசுகளின் பங்களிப்பு இப்பகுதிகளில் 10 சதவீதம்தான் என்பது கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

பயனாளிகள் நிதிஉதவிப் பெறும் வழிமுறை:

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பயன் பெறுபவர்களுக்கான நிதி உதவியை அவர்கள் நேரடியாகப் பெறுவதற்கு பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டம் வகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு பயனாளிக்கும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தொகை, அவருடைய வங்கிக் கணக்கில் நேரடியாகச் செலுத்தப்படும். கண்டறியப்பட்டு பட்டியல் இடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பயனாளியின் வங்கிக் கணக்கில் அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தொகை, மின்னணு பணப்பரிமாற்றத்தின் வழியாக நேரடியாகச் செலுத்தப்படுவதால், வெளிப்படாத தன்மை உறுதி செய்யப்படுகிறது. அரசின் இந்த நடவடிக்கையின் பயனாக நிதி ஒதுக்கீடு உறுதி செய்யப்படுவதுடன், இந்தத்

திட்டத்திற்கான செலவினம் நியாயமான முறையில் இருப்பது கண்காணிக்கப்படுகிறது.

உடல் உழைப்பும் பயிற்சியும்:

பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் பயனாளிகள், பயிற்சி பெற்றவர்களின் உழைப்பைப் பெறுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி பயனாளிகள், மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தின்கீழ் 90 நாட்கள் உழைப்பைப் பெற முடியும். இதற்கென கட்டுமானத் தொழிலில் பயிற்சி அளிக்க வகை செய்யும் திட்டமொன்று வரையப்பட்டுள்ளது.

பிரதம மந்திரி ஊரக வீட்டுவசதித் திட்டம் சில முக்கிய அம்சங்கள் ஒரு பார்வை:

வரிசை எண்.	திட்டப்பணி	தகவல் குறிப்பு
1.	திட்டத்தின் பெயர்	பிரதம மந்திரி ஊரகவீட்டு வசதித் திட்டம்
2.	திட்டக்காலம்	2016-19
3.	மொத்தத்திட்ட செலவினம்	ரூ. 81, 975 கோடி
4.	கட்டப்பட வீடுகளின் எண்ணிக்கை	1 கோடி
5.	பயனாளிகள் தெரிவு	2011-ஆம் ஆண்டு சமூகப் பொருளாதார மற்றும் ஜாதி அடிப்படையிலான மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு
6.	கூடுதல் செலவிற்கு கடனுதவி வழங்க இருக்கும் முகமை	வேளாண்மை மற்றும் ஊரக மேம்பாட்டிற்கான தேசியவங்கி “நபார்டு”
7.	கட்டுமானப் பணிக்கான உடல் உழைப்பு அளிக்கும் கட்டமைப்பு	மகாத்மாகாந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதிச்சட்டம்.

பிரதம மந்திரி வீட்டுவசதி திட்டம் (நகர்ப்புறம்)

பிரதம மந்திரி வீட்டு வசதித்திட்டத்தின் மற்றொரு அங்கமாக இருப்பது, நகர்ப்புற எளிய மக்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டமாகும்.

சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களால் நகர்ப்புறங்கள் விரிவடைந்து வருகின்றன. மேலும் வேலை வாய்ப்புக்களை நாடி, கிராமப்புறங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களை நாடிவரும் போக்கும் தொடருகிறது. இதனால் நகர்புறமாகும் வேகம் அதிகரித்து வருகிறது. ஆனால் பெருகிவரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப, போதுமான அளவில் அடிப்படை வசதிகள் விரிவாக்கம் பெறுவதில்லை. இதனால் நகர்ப்புறங்களில் குடிசைக் குடியிருப்புக்களும் தோன்றுகின்றன. இவற்றை கருத்தில் கொண்டே நகர்புற எளிய மக்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் வரையப்பட்டுள்ளது.

சாத்யமானவிலையில் வீடுகள்:

2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் நாடு முழுவதும் அடுத்த 7 ஆண்டுகளில் 2 கோடிகள் கட்டப்பணி எல்லா குடிமக்களுக்கும் சாத்யமானவிலையில் வீடுகள் கிடைக்கச் செய்வதே இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். குறைந்த வருவாய் பிரிவினர், மற்றும் பொருளாதாரரீதியில் பின் தங்கியவர்களில் எளிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பயன் கிடைக்கச் செய்வது, இந்த வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். ஆண்டு வருமானம் ரூ. 3 லட்சத்திற்கு குறைவாக இருந்தால் அவர்கள் பொருளாதாரரீதியில் பின் தங்கியவர்களாகக் கருதப்படுவர். குறைந்த வருவாய் பிரிவினருக்கான வருமானம் ரூ. 6 லட்சத்திற்கு குறைவாக 2017 ஆம் ஆண்டு வரையிலான முதல் கட்டத்தில் 100 நகரங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். 2017 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் 2019 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரையிலான 2ஆவது கட்டத்தில், மேலும் 200 நகரங்களுக்கு இத்திட்டம் விரிவுப்படுத்தப்படும். 2019 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தொடங்கும் மூன்றாவது கட்டத்தின்போது எஞ்சிய நகரங்கள் அனைத்தும் இடம் பெறும். மூன்று கட்டங்களாக செயல்படுத்தப்படவுள்ள இத்திட்டத்தின் கீழ் மலிவான விலையில் வீடுகளைக் கட்ட இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. எளிய மற்றும் பொருளாதாரரீதியில் பின் தங்கியவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக

செயல்படுத்தப்படும் இத்திட்டத்தில், மகளிர், ஷெட்டியூல்டு வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினரின் நலன் கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

மான்யம்:

நகர்புறங்களில் வாழும் குறைந்த வருவாய் மற்றும் பொருளாதாரரீதியில் பின்தங்கியவர்களுக்கு மான்யம் வழங்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. மத்திய அரசு வழங்கும் இந்த மான்யத் தொகை ரூ. 1 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 2.30 லட்சம் வரை இருக்கும். இது நலிவடைந்த பிரிவினர் தங்களுக்கான குடியிருப்புக்களை அமைத்துக் கொள்ள இந்த மான்யத் தொகை உதவும். மேலும், இத்திட்டத்தின் கீழ் பெறப்படும் கடன் தொகைக்கான வட்டிக்கும் மான்யம் கிடைக்கும். பயனாளிகள் பெறும் கடனுக்கான வட்டிவீதம் 6.5 சதவீதமாக இருக்கும். பயனாளிகள் பெறும் கடனுக்காக மான்ய வட்டிவீதம் 1.5 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கும். இது சந்தை கடனுக்கான வட்டிவீதத்தைவிட கணிசமான அளவு குறைவானதாகும். இந்த மான்ய வட்டிவீதத்தில் ரூ. 6 லட்சம் வரை அரசுக் கடனாக பெற இயலும். இந்தத் தொகையை விடக் கூடுதலான கடனுக்கு, உயர் வட்டிவீதம் இருக்கும். பிரதமமந்திரி வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளை வாங்குவதற்குக் கடன் வசதியைப் பெறலாம். ஏற்கெனவே வீடு வைத்திருக்கும் பயனாளி, தனது வீட்டை விரிவு படுத்துவதற்கோ அல்லது புதுப்பிப்பதற்கோ இக்கடனைப் பெற இயலும். எனினும் அதற்கு சில நிபந்தனைகள் உள்ளன. பொருளாதாரரீதியில் பின்தங்கிய ஒருவர் தனது வீட்டை விரிவுப் படுத்துவதற்கோ அல்லது புதுப்பிப்பதற்கோ கடன் பெற விரும்பினால், அந்த வீட்டின் பரப்பளவு 80 சதுர மீட்டராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் பயனாளி குறைந்த வருவாய் பிரிவினராக இருந்தால், அவரது வீட்டின் பரப்பளவு 60 சதுர மீட்டராக இருக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாக வீடு இருக்காவிட்டால், இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் ஒருவர் கடனைப் பெற இயலாது.

முன்னுரை:

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படும் வீடுகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் பொழுது

மகளிருக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். இதைப்போன்றே தரைத்தளவீடுகள் ஒதுக்கீட்டில் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். மேலும் பயனாளிகளில் மூத்த குடிமக்கள் இருந்தால், அவர்களின் விண்ணப்பம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். சுற்றுச்சூழலைப் பேணும் வகையில், இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டப்படும் பொழுது சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த தொழில்நுட்பத்தைக் கண்டிப்பாக கடைப் பிடிக்குமாறு அமைப்பாளர்களை அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

நான்குவழிமுறைகள்:

இந்தத் திட்டம் நான்கு வழிகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது இந்தத் திட்டத்தின் பயனை, ஒரு பயனாளி பெற நான்கு வழிமுறைகள் உள்ளன.

1. குடிசைமேம்பாடு: இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் குடிசை வீடுகளை மாற்றி அமைக்க இயலும்.
2. கடனுள் இணைந்த மான்யம்: புதிய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும் பழைய வீடுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் மான்ய உதவி கிடைக்கும்.
3. பங்களிப்புடன் கூடிய மலிவுவிலை வீடு: பொருளாதாரரீதியில் பின் தங்கியவர்களின் வீடுகளுக்கு மத்திய அரசு உதவி.
4. தனிவீடு கட்டுவதற்கு மான்யம்: குறைந்த வருவாய் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் தனி வீடுகட்ட விரும்பினால், மான்ய உதவி அளிக்கப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கு பிரிவுகளில், ஒன்றின் கீழ் பயனாளி உதவிபெற இத்திட்டம் வகை செய்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை:

பிரதமமந்திரி வீட்டு வசதித்திட்டம் ஊரகப் பகுதிகளிலும், நகர்புறங்களிலும் வாழும் எளிய மக்கள் வீட்டு வசதியைப் பெற பெரும் வாய்ப்பு அளித்துள்ளது எனலாம். பொருளாதாரரீதியில் பின்தங்கியவர்களும், குறைந்த வருவாய் பிரிவினரும், தங்களது கனவு இல்லத்தைப் பெற, “வாழ்நாள் வாய்ப்பை” இத்திட்டம் அளிக்கிறது. இப்புரட்சிகரமான திட்டம், நமது நாட்டின், குடியிருப்பு வசதியில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்ப்பார்க்கலாம்.

பேரிடர் மேலாண்மையில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பங்கு

- முனைவர்.பி.சக்திவேல்
இணைப்பேராசிரியர்

அரசறிவியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
E-Mail: sakthiraji@rediffmail.com

பேரிடர் மேலாண்மை என்பது இயற்கை சீற்றத்தால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளை தடுக்கக்கூடிய மற்றும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய ஆக்கப்பூர்வமான வழிமுறைகளை குறிப்பதாகும். உதாரணமாக, வெள்ளப்பெருக்கு, சுனாமி, புயல், நிலநடுக்கம், மண்சரிவு போன்றவற்றால் ஏற்படக்கூடிய உயிர்ச்சேதம் மற்றும் பொருட்சேதத்தை தடுப்பது, மீட்பு நடவடிக்கைகளை வடிவமைப்பது, நிவாரணப் பொருட்களை மக்களிடம் சேர்ப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள் பேரிடர் மேலாண்மையில் அடங்கும்.

வங்கத்தில் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சம் (1770 & 1943), கல்கத்தா புயல் (1737), லாட்ரூர் நிலநடுக்கம் (1993), ஒடிசா புயல் (1999), குஜராத் நிலநடுக்கம் (2001), சுனாமி (2004), மகாராஷ்டிரா வெள்ளம் (2005), பீகார் வெள்ளம் (2008), 2009-ல் ஏற்பட்ட 10 மாநிலங்களில் வறட்சி பாதிப்பு, உத்தரகாண்ட் வெள்ளம் (2013) மற்றும் சென்னை பெருவெள்ளம் (2015) ஆகியவை இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பேரழிவுகளில் மிக முக்கியமானவை ஆகும்.

இந்தியாவில் உள்ள மொத்த நிலப்பரப்புகளில் 11.2 சதவீத நிலம் வெள்ளத்தாலும், 28 சதவீதம் வறட்சியாலும், 7,516 கிலோமீட்டர் நிலப்பரப்பு புயலால் மற்றும் 57 சதவீத நிலம் நிலநடுக்கத்தால் பாதிப்படைகின்றது என்று ஒரு புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கின்றது.

தமிழ்நாடு இயற்கை பேரிடரால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பல மாநிலங்களில் ஒன்றாகும். குறிப்பாக கடற்கரை மாவட்டங்கள் புயல், வெள்ளம், சுனாமி போன்ற இயற்கை பேரழிவுகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 'தானே', 'நிலம்' போன்ற புயல்களால் சென்னை, காஞ்சிபுரம், விழுப்புரம், கடலூர், நாகப்பட்டினம்

போன்ற மாவட்டங்களை கடுமையாகத் தாக்கியதோடு அல்லாமல் அங்குள்ள மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையைப் புரட்டிப் போட்டதோடு, எதிர் காலத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கியதை நாம் அறிவோம்.

இவ்வாறு ஏற்படக்கூடிய இயற்கை சீற்றத்தால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது விளிம்பு நிலையில் உள்ள மக்களே (Marginalised Groups) என்று கூறினாலும் மிகையாகாது. உதாரணமாக, 'தானே' புயலுக்கு பிறகு மீட்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட பல்வேறு மக்களில் ஒருவன் என்கின்ற நிலையில் என்னால் இந்த வாதத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும். மேலும், பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு நிவாரணப் பொருட்கள் வழங்கும் பொருட்டு, கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பல கிராமங்களுக்குச் சென்றபோது தாழ்த்தப்பட்ட, மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் பெண்கள் தான் அதிக அளவில் பாதிப்படைந்துள்ளதை கண்கூடாக பார்க்க முடிந்தது.

சுனாமி பாதிப்பினால் இந்தியாவில் 6,400-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இறந்ததாக தி இந்து நாளேடு தெரிவித்திருந்தது (தி இந்து, டிசம்பர் 28, 2004). இதில் 2,758 பேர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். பாண்டிச்சேரியில் மொத்தம் 377 பேர் இறந்து போனதாக தகவல்கள் உள்ளன. இறந்து போனவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள ஏழை மற்றும் கீழ்த்தட்டு மக்களே என்பது ஒரு நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

உதாரணமாக, 2004-ம் ஆண்டு 'சுனாமி' என்கின்ற ஆழிப்பேரலை கடலூர் மாவட்டத்தை தாக்கியபோது பல இடங்களில், குறிப்பாக கிள்ளை, எம்.ஜி.ஆர் திட்டம், T.S.பேட்டை மற்றும் கடலூர் முதுநகரம், இறந்து

போனவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இவ்வகையான மக்களே. மேலும் 2015-ல் பெருவெள்ளம் கடலூர் மாவட்டத்தை தாக்கியபோது இறந்தவர்கள் மற்றும் பொருட்களை இழந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் SC/ST மற்றும் பெண்களே.

அரசாங்கம் மற்றும் தன்னார்வ குழுக்கள் விநியோகம் செய்த ஏராளமான நிவாரணப்பொருட்கள் முறையாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சென்றடையவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். தெளிவாக கூற வேண்டும் என்றால், நல்ல சாலை வசதிகள் உள்ள முக்கியப் பகுதி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு மட்டும்தான் நிவாரணப்பொருட்கள் சென்றடைந்தது. குக்கிராமங்களுக்கும் அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத கிராமங்களுக்கும் தேவையான பொருட்கள் 10 நாட்களுக்குப் பிறகும் சென்றடையவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

எனவேதான் அப்பகுதிகளை கண்டறிந்து நிவாரணப்பொருட்களை வழங்குவது என முடிவு செய்து மிகுந்த சிரமங்களுக்கிடையே மக்களுக்குத் தேவைப்படக்கூடிய உணவுப் பொருட்கள், துணிகள் ஆகியவற்றை நாங்கள் வழங்கினோம். இவ்வாறு கடலூர் மற்றும் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளுக்கு சென்றபோது, பல இடங்களில் பேரிடர் மேலாண்மையில் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சரிவர ஈடுபடவில்லை என்றும் நிவாரணப் பொருட்கள் அனைத்தும் நேரடியாக மக்களுக்கு அரசாங்கம் மற்றும் தன்னலமற்ற குழுக்களால்தான் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது என்றும் எங்களால் அறியமுடிந்தது. மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட நிவாரண உதவிகள் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக மக்களுக்குச் சென்றடையவில்லை. மேலும், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் நேரில் சந்தித்துக் கூட தங்களுடைய கிராமத்திற்கு தேவையான உதவிகளை வாதாடிப் பெறக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். தக்க ஆளுமைத் திறன் மற்றும் சட்டங்களை முறையாகப் புரிந்து

கொள்ளாத நிலையில்தான் பல கிராமப் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் உள்ளார்கள்.

பேரிடர் மேலாண்மையில் உள்ளாட்சி அமைப்புகள்

2005-ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது என்றே கூறலாம். இச்சட்டத்தில் பகுதி-4-ல், மாவட்ட அளவில் பேரழிவு மேலாண்மை அமைப்பை (District Disaster Management Committee) நிறுவ வேண்டும், அதில் ஜில்லா பரிஷத்தின் தலைவர் துணைத் தலைவராக இருப்பார் என்று தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் விதி 245 (பு)-ல் பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் தங்கள் பகுதிக் கென சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கெனத் திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது. சமூக, பொருளாதார மேம்பாடு என்பது, கிராமங்களையும் அதன் பொருளாதார வளங்களை இயற்கை சீற்றங்களிலிருந்து பாதுகாப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியது என்றும் கூறலாம். ஒரு முறை இயற்கை பேரழிவு ஏற்பட்டால் கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையைப் மிகவும் பாதிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை. எனவே இது போன்ற பேரழிவுகளிலிருந்து கிராமங்களையும் மற்றும் மக்களையும் பாதுகாப்பது உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தலையாய கடமை என்றே கூறலாம்.

கிராம பேரிடர் மேலாண்மைக் குழு

கிராம பேரிடர் மேலாண்மைக் குழு கட்டாயமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டிய ஒரு அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின் தலைவர் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர் ஆவார். இதன் பணிகள்:-

- கிராமத்திற்குத் தேவையான பேரழிவு மேலாண்மை திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் முறையாக செயல்படுத்துதல்.

- ii. பேரழிவு மேலாண்மை குழுக்களை ஏற்படுத்துதல்.
- iii. தாலுக்கா மற்றும் மாவட்ட அளவில் உள்ள அமைப்புகளுடன் கூட்டு சேர்ந்து நெருக்கடியான காலக் கட்டங்களில் செயல்படுதல்.
- iv. மக்களிடையே பேரிடர் மேலாண்மைத் தொடர்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் கல்வியை போதித்தல்.
- v. குறிப்பிட்ட இடைவெளியில் தொடர்ந்து மக்களுக்கு பேரிடர் மேலாண்மை தொடர்பான பயிற்சிகள் மற்றும் ஒத்திகைகளைச் செய்து காட்டுதல்.
- vi. இயற்கை பேரழிவுகளுக்கு முன்பும் பின்பும் போதிய நிவாரண மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளா, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஒடிசா, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பீகார் மற்றும் குஜராத் நிலநடுக்கத்தில் சிறப்பாகத் தங்களுடைய பணிகளை செய்து முடித்ததாக ஆதாரங்கள் உள்ளன.

அஸ்ஸாமில் உள்ள பாடிவாலா கான் (Patiwala Gaon) என்ற கிராமத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்தானது, வெள்ளத்தால் பாதிக்கக்கூடிய 10-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு 'பேரழிவு மேலாண்மைத் திட்டத்தை' வகுத்துக் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் இன்று வரை திறம்பட செயல்படுத்தி வருகின்றது. முன்பு வெள்ளப்பெருக்கு போன்ற இயற்கை பேரழிவுகளை தனி மனிதர்களாக எதிர்கொண்டு தோல்வியைத் தழுவி வந்தார்கள். ஆனால் தற்பொழுது, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக திறமையாக இயற்கை பேரழிவுகளை சமாளித்து வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

மேலும் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பேரழிவுகளை எதிர்கொள்ள அதிரடிப் படைகளையும் (Task Force) அவர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். இதற்காக மக்களுக்குப் போதிய பயிற்சிகளையும் வழங்கி வருகின்றார்கள். பேரழிவுகள் ஏற்படுவதற்கு

முன்பும், பின்பும் ஆலோசனை கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகட்டித் தருவது, மீட்பு பணிகளில் ஈடுபடுவது, குடிநீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருவது, பேரழிவினால் ஏற்பட்ட சேதங்களை கணக்கிடுவது, சொத்து மற்றும் உயிர்நீத்த மக்களின் உறவினர்களுக்கு உளவியல் ஆலோசனைகளை மேற்கொள்ளுதல் (Counselling) போன்ற முக்கியமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

ஆனால் தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக கடலோர மாவட்டங்களில் உள்ள பெரும்பான்மையான உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இது போன்ற செயல்பாடுகளை நம்மால் காண முடிவதில்லை. கடலூர் மற்றும் நாகப்பட்டினம் மாவட்டங்கள் ஒவ்வொரு முறை புயல் மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கால் கடுமையாக பாதிக்கப்படும் போது தேசிய மற்றும் மாநில பேரிடர் மேலாண்மை குழுக்கள்தான் (National and State Disaster Response Force) மீட்பு உதவிக்கு வருகின்றார்கள். அஸ்ஸாம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ளவாறு கிராமங்களில் பேரிடர் மேலாண்மை மற்றும் அதிரடிப்படை என்று ஒவ்வொரு கிராமங்களில் உள்ளதாக தெரியவில்லை. மேலும் இவ்விசயத்தில் கடலோர மாவட்டங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து அமைப்புகளுக்கும் மிகப்பெரிய இடைவெளிதான் உள்ளது.

இம்மாவட்டத்தில் வசிக்கும் ஒரு குடிமகன் என்ற வகையில் என்னால் ஆணித்தனமாக கூறமுடியும், அதாவது சட்டங்களிலும் மற்றும் ஆணைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது போல் ஆக்கப்பூர்வமான 'பேரிடர் மேலாண்மை குழுக்கள்' கிராமங்களில் செயல்படுவதில்லை. மேலும், மக்களிடையே இது பற்றிய விழிப்புணர்வும், புரிந்துக் கொள்ளுதலும் மிக மிக குறைவே என்று கூறலாம். பாதிக்கப்பட்ட காலங்களில் மக்களுக்கு தங்குமிடம் மற்றும் உணவும் மட்டும் தான் பல கிராமப் பஞ்சாயத்துகளால் வழங்கப்படுகிறது. மீட்பு

பணிகள், ஆலோசனை வழங்குதல், சேதங்களை மதிப்பிடுதல் மற்றும் எதிர்காலத்தில் இது போன்ற நிகழ்வுகள் நிகழாவண்ணம் ஆக்கப்பூர்வமான முயற்சிகளை எடுக்கின்ற நிலையில் பெரும்பான்மையான கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் இல்லை என்று கூறினாலும் மிகையாகாது.

பஞ்சாயத்துகள் கவனம் செலுத்த வேண்டியவை

பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் பேரழிவு ஏற்பட்டப் பிறகு மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகளைக் காட்டிலும், இதற்கு காரணமான பிரச்சினைகளை முன்கூட்டியே விவாதித்து அதை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நிவாரணப் பொருட்கள் வழங்குவது என்பது பிரச்சினைகளைத் தற்காலிகமாகத்தான் சரி செய்யும். நீண்டகாலம் மற்றும் தொலைநோக்கு பார்வையின் அடிப்படையில் பேரழிவுகளை எதிர்கொள்ளும் திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்துவது காலத்தின் கட்டாயம்.

இதற்கு கிராமப்புறத்தில் உள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகர்புறத்தில் உள்ள நகராட்சி அமைப்புகளின் கட்டமைப்பு வசதிகளை தொழில்நுட்ப உதவியோடு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். அதேபோல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளின் திறன்களை மேம்படுத்த அனைத்து முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கு வங்கம், குஜராத், சிக்கிம், கேரளா மற்றும் ஒடிசா போன்ற மாநிலங்கள் பேரழிவு மேலாண்மையை எதிர்கொள்ளும் வகையில் பஞ்சாயத்து அமைப்புகளின் திறன்களை மேம்படுத்தியுள்ளார்கள். குஜராத் பஞ்சாயத்து சட்டம் 1993-ல், பேரழிவுகள் ஏற்படும்போது உள்ளாட்சி அமைப்புகளை மீட்பு மற்றும் நிவாரண நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே பேரழிவு மேலாண்மை அணுகுமுறையானது கிராமப்

பஞ்சாயத்து அளவில் இருந்துதான் தொடங்க வேண்டும். அவ்வணுகுமுறைதான் நிலையான தீர்வைக் கொடுக்க முடியும். ஒடிசா மாநிலத்திலும் இம்மாதிரியான அணுகுமுறையை நம்மால் காணமுடிகிறது. அதாவது, பேரழிவு மேலாண்மைத் திட்டங்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்தில் தொடங்கி தாலுக்கா மற்றும் மாவட்ட அளவில் உள்ள அமைப்புகளால் இறுதி வடிவம் கொடுத்து வெற்றிகரமாக இன்றளவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இம்முறையை தமிழ்நாட்டிலும் பின்பற்றினால் இயற்கை பேரிடர் காலக்கட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய சேதங்கள், உயிர் இழப்புகளை வெகுவாகக் குறைக்க முடியும். கிராமத்திற்குத் தேவைப்படக்கூடிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் மட்டுமே சிறப்பாக உருவாக்கிச் செயல்படுத்தி வெற்றிகரமான முடியும்.

இந்தியாவில் கிராமப்பஞ்சாயத்து அளவில் 5 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்கள், 3 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக பழங்குடியின மக்கள், 10 லட்சத்திற்கும் அதிகமான பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆட்சி பொறுப்பில் அமர்ந்து நிர்வாகம் செய்து வருகிறார்கள். மேலும் தாலுக்கா அளவில் 32,779 தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்கள், 11,510 பழங்குடியின மக்கள், 58,112 பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மாவட்ட அளவில் 2,699 தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்கள், 1,691 பழங்குடியின மக்கள், 5763 பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு 15 லட்சத்திற்கும் அதிகமான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் விளிம்பு நிலை சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் தான். ஆகவே பேரிடர் காலங்களில் விளிம்பு நிலையில் இருக்கக்கூடிய மக்களை காப்பற்ற வேண்டிய மிக முக்கியமான பணி இவர்களுக்கும் மற்றும் இவர்கள் சார்ந்துள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் உள்ளது. ●

பேரிடர் மேலாண்மை: உடனடி செயல்பாட்டின் பங்கும் முக்கியத்துவமும்

காயமடைந்தோருக்கான கவனிப்பு

அறிவு சிகிச்சை பேராசிரியர், மகேஷ் சி. மிஸ்ரா
அறுவை சிகிச்சை பேராசிரியர், AIIMS, New Delhi.

அறுவை சிகிச்சை பேராசிரியர் மற்றும் இயக்குநர், AIIMS, New Delhi.

“காயமடைந்த நோயாளியை முதலில் யார் தொடுகிறார்கள் என்பதுதான் விளைவைத் தீர்மானிக்கிறது” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மருத்துவமனைக்கு வருவதற்கு முன்பாக செய்யப்படும் மீட்பு, கவனம், ஆதரவு இவற்றோடு காயம் அடைந்தவர்களை உயிர் காக்கும் நேரத்திற்குள் சரியான மருத்துவமனைக்கு உடனடியாக மாற்றுவதும் அவசியம் என்பதை இந்தத் தொடர் வலியுறுத்துகிறது.

காயம் அடைந்ததிலிருந்து முதல் ஒரு மணி நேரம் உயிர் காக்கும் தங்கமான நேரம் (Golden Hour) எனப்படுகிறது. இந்தியாவில், காயம்பட்ட நோயாளிகள் பல மணி நேரங்களுக்குப்பிறகே 4 முதல் 6 மணி நேரத்திற்குப்பிறகும் கூட அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுகளுக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றனர் என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். 4 முதல் 6 மணி நேரம் வரையான தாமத நேரத்தை நான் வெள்ளிநேரம் (Silver Hour) வெண்கல நேரம் (Bronze Hour) என்றே குறிப்பிட விழைகிறேன். காயமடைந்தவர்கள் நம்முடைய அவசரசிகிச்சை அறைகளில் இருக்கும் முதல் ஒரு மணிநேரத்தைத் தான் நாம் உயிர்காக்கும் தங்கமான தருணமாக (Golden Hour) மாற்ற வேண்டி இருக்கிறது. கடுமையாகக் காயம் பட்டிருக்கும் இவர்களை செயல் புரியக்கூடியவர்களாக, ஆக்கவளம் நிறைந்தவர்களாக இந்த சமுதாயத்திற்கு திரும்ப அளிக்க வேண்டும்.

பேரிடர் என்பதன் வரையறை இதுதான்:

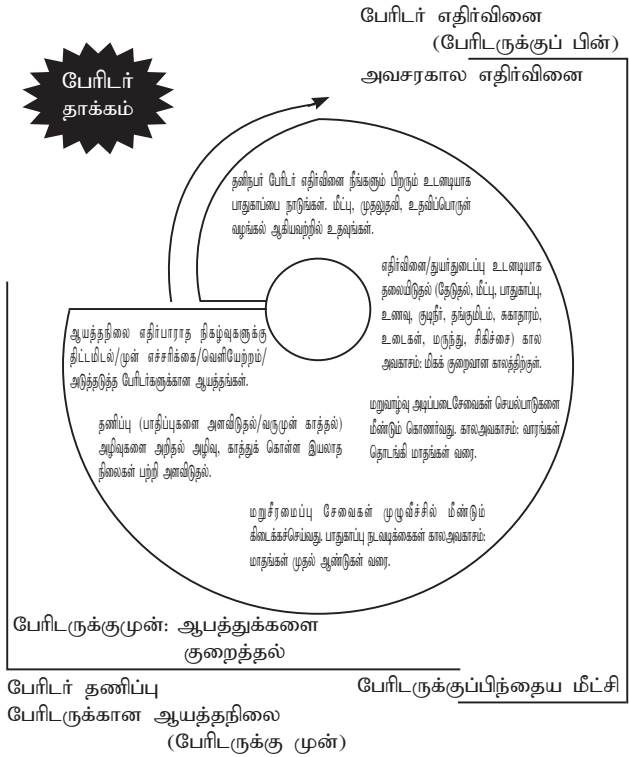
பாதிக்கப்படும் சமூகம் தன்னிடம் இருக்கும் வளங்களைக் கொண்டு எதிர்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மனிதர்கள்,

பொருள்கள் அல்லது சுற்றுச்சூழலில், சமூக செயல்பாட்டில் இழப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் உருவாகும் மிக விரிவான தகர்வுதான் பேரிடர் எனப்படுகிறது. தற்காத்துக்கொள்ள இயலாத அளவுக்கு இயற்கைப் பேரிடரோ, மனிதர்களால் உருவாக்கப்படும் பேரிடரோ ஒரு சமுதாயத்தைத் தாக்கும் போது பேரழிவு எனும் பேராபத்து உருவாகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆபத்தின் தாக்குதல், அதன் இயல்பு, ஆபத்துக்குள்ளாகும் பகுதிக்குள் கட்டுமானங்கள் இருக்கும் தன்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக ஒரு சமூகமோ, கட்டமைப்போ, சேவையோ, நிலப்பரப்போ எந்த அளவுக்குத் தகர்த்தெறியப்படும், பாதிப்புக்கு உள்ளாக நேரிடும் என்பதுதான் தற்காத்துக் கொள்ள இயலாத நிலை வரையறுக்கப்படும்.

இந்தியா பல்வேறுபட்ட அளவுகளில், மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான பேரிடர்களால் பாதிக்கப்படும் தன்மை கொண்டதாக இருக்கிறது. இந்தியாவின் நிலப்பரப்பில் 58.6 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதி மிதமானது முதல் மிக அதிகமான வலுவுடைய பூகம்பங்களால் தாக்கப்படும் வாய்ப்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. இந்திய நிலப்பரப்பில் 12 சதவீத நிலம் (40 மில்லியன் ஹெக்டேருக்கும் அதிகமான நிலம்) வெள்ளம், ஆற்றுநீர் அரிப்பு ஆகியவற்றால் பாதிப்புக்குள்ளாகக் கூடியதாக உள்ளது. 7516 கி.மீ. நீள இந்தியக் கடற்கரையில் 5700 கி.மீ. நீள கடற்கரை புயல், சுனாமி ஆகியவற்றால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகக் கூடியதாக இருக்கிறது. பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பில் 68 சதவீத நிலம் வறட்சிக்கு உள்ளாகக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்தியாவின் மலைப்பகுதிகள் நிலச்சரிவினாலும், பனிச்சரிவினாலும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகக் கூடியவை. இவைதவிர வேதியியல், உயிரியல், கதிரியக்கம், அணு ஆற்றல் போன்றவற்றால் ஏற்படக்கூடிய அவசரக் கவனம் தேவைப்படக்கூடிய பிரச்சினைகளிலிருந்தும், மனிதர்களால் உருவாக்கப்படும் இன்னபிற பேரிடர்களிலிருந்தும் தன்னை தற்காத்துக் கொள்ள இயலாத தன்மையில் இந்தியா இருந்து வருகிறது.

பேரிடர் மேலாண்மை தொடர்பம் ஆறு கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. தற்காப்பு, தணிப்பு, முன்தயாரிப்பு ஆகியவை பேரிடருக்கு முந்தைய நிலையைச் சேர்ந்த கூறுகளாகும். பேரிடருக்குப் பிந்தைய நிலையானது நம்முடைய எதிர்வினை, மறுவாழ்வு, மறுசீரமைப்பு, மீட்பு ஆகிய கூறுகளைக் கொண்டது.

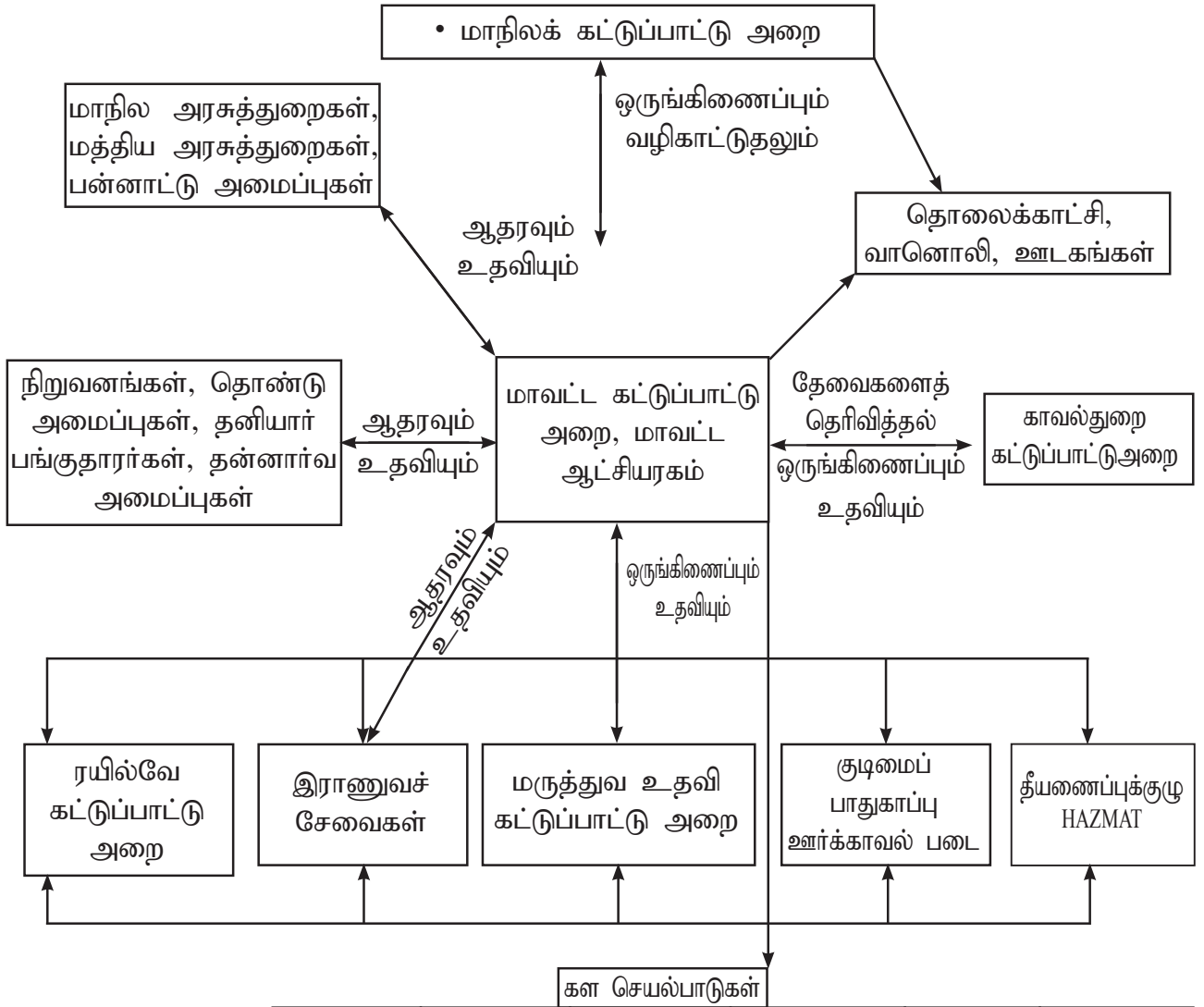
படம் 1: பேரிடர் மேலாண்மை தொடர்வரிசை (பார்வை நூல்: Are you prepared? Learning from the Great Hanshin - Awaji Earthquake

disaster - Handbook for disaster reduction and volunteer activities.

மத்திய உள்துறை அமைச்சகம் தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் என்ற முகமை (Model) அமைப்புடனும், சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகம், ரயில்வே, அணுஆற்றல், நிதி, வேளாண்மை, சுற்றுச்சூழல், வனம், ஆற்றல், ஊரகமேம்பாடு, அறிவியல் தொழில்நுட்பம், விண்வெளி தொலைத் தொடர்பு, நீர்வளம், சாலைப்போக்குவரத்து, நெடுஞ்சாலை ஆகிய அமைச்சகங்களுடனும் பெரிய அளவில் ஒன்றிணைந்து பேரிடர் மேலாண்மையில் ஈடுபடுகிறது.

பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம் 2005 அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட பிறகு தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் (National Disaster Management Authority - NDMA) உருவாக்கப்பட்டது. NDMA-வில் தலைவர், துணைத்தலைவர், செயலர் தவிர ஒன்பது உறுப்பினர்களும் இருப்பார்கள். இதன் பொறுப்புகளாவன: கொள்கைகள், திட்டமிடல், வழிகாட்டி நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை வகுத்தல். பல்வேறு அமைச்சகங்கள், மாநிலங்கள் ஆகியவற்றின் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல். கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துதல், செய்து முடித்தல் ஆகிய செயல்களை ஒருங்கிணைத்தல். துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி ஒதுக்குவதற்கு பரிந்துரை செய்தல். வருமுன் காத்தல், தயார் நிலையில் இருத்தல், திறன் உருவாக்கம் ஆகிய பிற நடவடிக்கைகளை உள்நாட்டிலும், பிறதேசங்களிலும் செயல்படுத்துதல். பேரிடரை திறம்படக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தல். பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம் 2005 மாநில அளவிலும், மாவட்டங்களிலும் பேரிடர் மேலாண்மை அதிகார அமைப்புகளை களஅளவில் குவிமையங்களாக இருக்கும் மாவட்ட ஆட்சியர்கள், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் ஆகியோரைக் கொண்டு அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறது.

பேரிடர் எதிர்வினை: மாவட்ட அளவில் ஆணை பிறப்பித்தல்

காவல் துறை கட்டுப்பாட்டு அறை	மருத்துவ உதவி	நகராட்சிகள்	குடிமைப்பாதுகாப்பு ஊர்க்காவல் படை	இராணுவச் சேவை	ரயில்வே கட்டுப்பாட்டு அறை
------------------------------	---------------	-------------	-----------------------------------	---------------	---------------------------

வெளியேற்றம், தீயணைப்பு, மீட்பு, காப்பாற்றுதல்.	மீட்புக்கள் ஒருங்கிணைப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு, உயிரிழந்த உடல்களை அப்புறப் படுத்துதல். போக்குவரத்து நிர்வாகம், வதந்திக்கட்டுப்பாடு	கடுமையாக காயமடைந்தவர்களை சிகிச்சைக்கு கொண்டு செல்வது. உயிரிழந்த உடல்களை அப்புறப் படுத்துவது. வருமுன் காக்கும் நடவடிக்கைகள் சுகாதார கண்காணிப்பு.	அவசரகால உணவு காப்பாற்றும் நடவடிக்கைகள், உயிரிழந்த உடல்களை அப்புறப்படுத்துதல். இடிபாடுகளை அகற்றுவது. அவசர சரிப்பாப்பு, போக்குவரத்தை ஒருங்கிணைத்தல், தற்காலிக தங்குமிடங்கள்.	வெளியேற்றம் பாதுகாத்தல் காப்பாற்றுதல் வெளியேற்றம் பாதுகாத்தல் அவசர உதவி நடவடிக்கைகள் போதாத போது அவசர உதவிக்கு அழைத்தல்	போக்குவரத்து, மீட்பு, காப்பாற்றுதல், ரயில்வே மருத்துமனைகள்.
--	--	---	--	--	---

படம் 2 : பேரிடர் எதிர்வினை சார்ந்து ஆணை பிறப்பிக்கும் மாவட்டக் கட்டமைப்பு

பேரிடர்களின் போது மருத்துவ உதவிகள்:

தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் கூற்றுப்படியான தேசிய வழிகாட்டுதல்கள் (NG-MPMCM) பேரிடர்களின் போது விபத்துக்குள்ளாகும் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையிலான நபர்களை நிர்வகிப்பதற்கான மருத்துவ முன் தயாரிப்பு நிலைகள் பற்றி தெரிவிக்கின்றன. பேரிடர்கள் நேரும்போது சுகாதாரச் சேவைகள் தலைமை இயக்குநர் (DGHS) தலைமையிலான அவசரகால மருத்துவ உதவிப் பிரிவுதான் அவசரகால ஆதரவு செயல் திட்டங்களை (Emergency support function) செயல்படுத்தும் மையப் புள்ளியாகும். இந்தத்திட்டத்தில் ஒருங்கிணைப்பிற்கான அதிகாரிகள், நெருக்கடிகளை நிர்வகிக்கும் குழு, தலைமையகத்திற்கும் களத்திற்கும் உடனடியாக வந்து சேரும் குழுக்கள், வளங்கள் பற்றிய விளக்கமான பட்டியல் ஆகியவற்றை அடையாளம் காண்பதும் அவசரகால செயல் திட்டங்களில் அடங்கும். சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநல அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள நெருக்கடி நிர்வகிப்புக் குழு முடிவுகள் எடுக்கும் அமைப்பாகும். DGHS இன் கீழ் இருக்கும் தொழில்நுட்ப ஆலோசனைக் குழு இதற்கு ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்.

மாவட்டம், மாநிலம், தேசிய மட்டங்களில் பேரிடர் நிர்வாகத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்த இலக்கை எட்டும் விதத்தில் மத்திய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநல அமைச்சகம் செயல்பட்டு வருகிறது. அதிகம் பேர் காயம் அடையும் போது அவர்களை நிர்வகிக்கும் முறை பற்றிய பயிற்சித்திட்டங்களை அமைப்பு முறைக்கு உட்படுத்தும் வழிவகைகளை இந்த அமைச்சகம் ஆராய்ந்து வருகிறது. அவசரகாலங்களில் உதவுவதற்கு உகந்த நிலையில் மருத்துவமனைகளை தயார்

நிலையில் வைத்திருப்பது தொடர்பான பயிற்சிகளை அளிப்பதற்கு இதுவரை நூறு பயிற்றுநர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். எதிர் பாராமல் ஏற்படும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற திட்டமிடலையும், பயிற்சியையும் வழங்கும் முதன்மை அமைப்பாக தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை நிறுவனமும் (NIDM), சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்திற்கான தேசிய நிறுவனமும் (NIHFW) செயல்படுகின்றன. இவற்றில் பணிபுரியும் பயிற்றுநர்கள் மாநில அரசு மருத்துவமனைகளிலிருந்தும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலிருந்தும் தருவிக்கப்படுகின்றனர். திடீரென வெளிப்படும் நோய்கள், உயிரியல் அவசரத் தேவைகள் ஆகியவற்றிற்கு மாவட்ட அளவிலுள்ள மருத்துவமனை நிர்வாகிகள் உரிய பயிற்சிகளைப் பெறுகின்றனர். இந்தப் பயிற்சிகள் NICD அமைப்பினால் IDSP திட்டத்தின் கீழ் தரப்படுகின்றன. நோய்களின் திடீர் வெளிப்பாடுகள் பற்றி ஆராய்வதற்கான முகமை அமைப்பு NICD ஆகும். NICD/ICMR நிறுவனங்கள் போதனை, பயிற்சி, ஆராய்ச்சி, ஆய்வக உதவி ஆகியவற்றை வழங்குகின்றன. சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்திற்கென மண்டல அலுவலகங்கள் பல மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. பேரிடர் காலங்களில் ஏற்படும் சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை சமாளிப்பதற்கு மாநில அரசுடன், மண்டல சுகாதார இயக்குநர்கள் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

பேரிடர்கள், சாலைப்பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் அவசரகால வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு மருத்துவ மனைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முன் முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. தங்க நாற்கரச் சாலைகளில் ஒவ்வொரு 100 கி.மீ. தூரத்திற்கும் ஒரு காயம் பட்டோர் மையமும், ஒவ்வொரு 50 கி.மீ. தூரத்திற்கும் ஒரு

மருத்துவ ஊர்தியும் இருக்கும் படி ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு சாலைப் போக்குவரத்து அமைச்சகத்துடன் சேர்ந்து முன்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காயம் பட்டோருக்கு சிகிச்சைதரும் 26 முதல் நிலை அமைப்புகளையும், 250 இரண்டாவது நிலை அமைப்புகளையும் இந்திய அரசின் சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநல அமைச்சகத்தின் ஆதரவுடன் அமைப்பதற்கு அரசு எண்ணம் கொண்டுள்ளது.

காயம்பட்டோருக்கான JPN உயர் சிகிச்சை மையத்தை 2006-2007இல் அகில இந்திய மருத்துவ அறிவியல் கழகத்தில் (AIIMS) அமைத்திருப்பது தரமான சிகிச்சை வழங்குவதற்கான வசதிகளை உருவாக்குவதில் உயர்நிறுவனம் காட்டும் முன்னேற்றமான ஒரு வழியாகும். நாட்டில் காயம்பட்டோர் உயர் சிகிச்சை மையங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு முன் மாதிரியாக இருந்து காட்டுவதற்கு இந்த ஏற்பாடு உதவுகிறது. நோயாளிகளுக்கு மிகச் சிறந்த மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பதோடு மட்டுமின்றி உயர் ஆராய்ச்சி, பயிற்சி நிறுவனமாகவும் இந்த உயர் சிகிச்சை மையம் செயல்பட இருக்கிறது. நாடு முழுவதுமுள்ள இத்தகைய சிகிச்சை மையங்களை ஒழுங்கு செய்து முறைப்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கு தேசத்தின் நிர்வாகிகளுக்கு இது உதவும்.

காயம்பட்டோருக்கான இந்த உயர் சிகிச்சை மையம் இதற்கென தேவைப்படும் சிறப்புப் பிரிவுகளையும், 24 மணி நேரமும் பணி புரியக் கூடிய அர்ப்பணிப்பு உணர்வு கொண்ட ஆசிரியர்கள், மருத்துவ மனையிலேயே தங்கியிருக்கும் மருத்துவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்டதாக உள்ளது. இப்போது ஆண்டுக்கு 60 ஆயிரம் நோயாளிகள் இங்கு வருகின்றனர். 6000க்கும்

அதிகமான பெரிய அறுவை சிகிச்சை இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தற்போது 190 படுக்கைகள், 37 தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு படுக்கைகள், 6 அறுவைசிகிச்சை அரங்குகள், 35 அவசரசிகிச்சை படுக்கைகள் இங்குள்ளன. இது 260 படுக்கைகள், கூடுதலாக 16 தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு படுக்கைகள், 30 அறுவைச் சிகிச்சை அரங்குகள், 30 அவசர சிகிச்சைப் படுக்கைகள் கொண்டதாக தற்போது விரிவாக்கப் பட்டு வருகிறது. இது தவிர தனி அறைகள் உள்ள கூடம், நோயாளிகளை உடனிருந்து கவனித்துக் கொள்வோருக்கான விடுதிகள், ஹெலிபேட் வசதி ஆகியவையும் வெகுவேகமாக உருவாகி வருகின்றன. காயம்பட்டோருக்கான இந்த உயர் சிகிச்சை மையத்தை அடுத்த 5-6 ஆண்டுகளில் 750 படுக்கைகள் கொண்டதாக மேம்படுத்தும் திட்டமும் உள்ளது. இதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பேரிடர் காலங்களில் மருத்துவ உதவிகள் அளிப்பதற்கு மத்திய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகம் இதற்கென சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து வசதிகளுடனும் கூடிய நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை அமைப்பதற்கான கொள்கைகளை வாங்கும் முயற்சியின் உச்சகட்டத்தில் இருக்கிறது. 100 படுக்கைகள் கொண்ட கொள்கை மருத்துவமனைகள் சாலை, ரயில், விமானம் ஆகியவற்றின் மூலம் விபத்து நடைபெற்ற இடத்திற்கு அனுப்பப்படலாம். அறுவை சிகிச்சை அரங்குகள், தீவிர சிகிச்சைப் பகுதி, அறுவை சிகிச்சைக்குப் பிந்தைய கவனிப்பு, நீரை சுத்திகரிக்கும் அலகு, சமையலறை, துப்புரவு அலகு, மின்சார வசதி ஆகிய வசதிகளும் இதில் இருக்கும்.

எந்த வகையான பேரிடர்கள், இயற்கை போராபத்துகள், ஏற்பட்டாலும் முதலில் உதவிக்கு வருவது இராணுவம்தான்.

இராணுவத்தின் மருத்துவ சேவைப் பிரிவு நன்கு பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களுடன் எந்தவிதமான நேர்வையும் குறுகிய காலத்தில் சந்திக்கக்கூடிய ஆயத்தத்துடன் இருக்கும். நாடு முழுவதுமுள்ள சேவை மருத்துவமனைகள் முழுமையான, ஒத்திகை மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லா வகையான பேரிடர் மேலாண்மைக்குமான திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய மருத்துவமனைகள் 3 ஆயிரம் கூடுதல் சிறப்புப் படுக்கைகளைப் பெற இருக்கின்றன. நோயாளிகள் அதிகமாக வரும் பட்சத்தில் இத்தகைய வசதிகளைக் கொண்டு சிகிச்சை அளிக்கமுடியும். இந்தப் படுக்கைகள் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு எப்போதும் உயர் தயார் நிலையில் இருக்கும். பேரிடர் மேலாண்மைக்கான கருவிகளும் மருத்துவ சரக்கு அறைகளும் அடையாளம் கண்டறியப்பட்டு, வகைப்பிரிக்கப்பட்டு மிகக் குறுகிய கால அளவிலும் கூட எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாக இருக்கும். எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அவசர மருத்துவக் கருவிகள் போதுமான அளவில் இருக்கும். விபத்து நடைபெற்ற இடத்திலேயே மருத்துவம் அளிக்கவும், பயண வழியில் சிகிச்சை மேற்கொள்ளவும் தயார் நிலையில் இருக்கக்கூடிய நடமாடும் களப்பணி மருத்துவமனைகள், நடமாடும் அறுவைசிகிச்சைக் குழுக்கள் ஆகியவை தகவல் கிடைத்த சற்று நேரத்திலேயே விபத்து நடந்த இடத்திற்கு விரைவதற்கு ஏற்ற வகையில் இருப்பார்கள். இத்தகைய நடமாடும் மருத்துவமனைகளில் மருந்துகள், மருத்துவப் பொருள்கள், கருவிகள், படுக்கைகள், கூடாரங்கள் போன்றவையும் இருக்கும். மருத்துவ அலகுகளில் இருக்க வேண்டிய பணியாளர்கள் அடையாளம் கண்டறியப்பட்டு இதற்கென தனியாக இருப்பார்கள். பேரிடர் காலங்களில்

உடனடியாகப் புறப்படவேண்டிய மருத்துவ வாகனங்களும், பிற வாகனங்களும் தனியாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். தேவைப்பட்டால் இராணுவத்தின் மற்ற அலகுகளில் இருந்து வாகனங்கள் பெறப்படும்.

பேரிடர் - காயம்பட்டோருக்கான சிகிச்சை இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள முக்கியமான இடைவெளி:

சுகாதாரம் மாநில அரசுகளின் பட்டியலில் வருகிறது. அதிகமான நபர்கள் காயம்படும் நிலையில் மருத்துவ ஆயத்தமும், நிர்வாகமும் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு மாநில சுகாதார அமைப்புகளையே முதன்மையாக சாரும். மாநில சுகாதார அமைப்பு மூன்றடுக்குகளைக் கொண்டது.

✳ ஆரம்ப சுகாதார மையங்கள், குழந்தைகளுக்கான சுகாதாரமையங்கள் வட்டார அளவில்.

✳ மாவட்ட மருத்துவமனைகள்

✳ மாநிலத் தலைநகரிலும், முக்கிய நகரங்களிலும் மூன்றாம் நிலை பராமரிப்பு மையங்கள்.

ஆயினும், மாநிலங்களில் பல்வேறு வகைப்பட்ட ஏராளமான முகமைகள்/துறைகள் இருக்கின்றன. அவை மருத்துவக்கல்வி/பொது சுகாதாரம்/உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் கீழுள்ள மருத்துவ சேவைகள் ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கின்றன. வட்டார அளவிலுள்ள உள் கட்டமைப்பு பெரும் எண்ணிக்கையில் ஏற்படக்கூடிய காயங்கள்/உயிரிழப்புகளுக்கு ஈடுதரக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை. உதவிநிலை மாவட்ட மருத்துவமனைகளும், மாவட்ட மருத்துவ மனைகளும் 100 முதல் 250 படுக்கைகள் உடையதாக உள்ளன. அவை இரண்டாம் நிலை மருத்துவ உதவிகளையும், காயம் பட்டோருக்கான உதவிகளையும் செய்யக்கூடிய விதத்தில்

திட்ட மிடப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்ட அளவிலுள்ள மருத்துவமனைகள் அளித்துவரும் சேவைகளின் தரத்திலும் விதங்களிலும் பரந்துபட்ட வேறுபாடுகள் உள்ளன. மாநிலத் தலைநகரங்களும், மற்ற பெரிய நகரங்களும் மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவ மனைகளைப் பெற்றுள்ளன; அல்லது மாநில அரசுகளின் சுகாதாரத்துறை, நகராட்சிகள் போன்றவை நடத்தும் பிற மூன்றாம் நிலை சேவை மையங்களை கொண்டவையாக உள்ளன. இத்தகைய அமைப்புகள் அனைத்தும் வழக்கமான பணிச்சமையினால் திணறுகின்றன. பாய்ந்து முன் செல்லும் அவற்றின் திறன் அளவுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்தியா போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் இறப்புகள் அதிகரித்து வருவதற்கு முக்கியமான காரணம் காயம் பட்டோருக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வழிமுறைகள் நாட்டின் பலபகுதிகளில் இல்லாமலிருப்பதுதான். இடர் நேரிடும் இடத்திலிருந்து தொடங்கி மறுவாழ்வு வரையிலான அக்கறையை இது உள்ளடக்கி இருக்கிறது. சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால், காயம்பட்டோருக்கான மருத்துவ உதவி வழிமுறை என்பது சரியான நோயாளியை, சரியான நேரத்தில் சரியான மருத்துவமனைக்கு சரியான கவனிப்பிற்காக கொண்டு செல்வது என்பதை நோக்கி செயல்படுவதாக இருக்க வேண்டும்.

அ. மருத்துவமனைக்கு முந்தைய கவனிப்பு:

(i) பல மாநிலங்களில் அவசர ஊர்தி வசதிகளே இல்லை. சில மாநிலங்களில் பழைய பாணியிலான ஊர்திகள் இருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட நில வரையறைகளுக்கு உட்பட்ட ஒரு பகுதிக்குள் நவீன அமைப்புகளுடன் கூடிய ஊர்திகளும், பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களும் முறையான ஒழுங்காற்றும்

இல்லை. சில மாநிலங்களில் நோயாளிகளுக்கான அவசர ஊர்தி சேவை, காவல்துறை, தீயணைப்புத்துறை ஆகிய மூன்றுக்குமே 108 என்ற தொலைபேசி எண் பயன்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. தற்போதைய நடைமுறை GPS, GPRS முறைகளை மையமாகக் கொண்டு இயங்கக்கூடியது. ஆனால், முறையான சட்ட ஒழுங்காற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் மனிதவளப் பயிற்சிக்கோ, நிறுவன நோக்கிற்கோ உதவிக்கு வருவதில்லை.

ஆ. மருத்துவமனைக்குள்

காயம்பட்டோருக்கான கவனிப்பு:

(i) உள்கட்டமைப்பு: இரண்டாம்நிலை (CHC /மாவட்ட) மருத்துவமனைகளும், மூன்றாம் நிலை (பல்கலைக்கழக/ கல்விபுகட்டும்) மருத்துவமனைகளும் உடல் முழுவதும் பலவிதமான காயங்கள் பட்டிருப்போரின் தேவைகளுக்கு உதவக்கூடியதாக இல்லை. அனைத்து வசதிகளும் உடைய திறமிக்க அவசர சிகிச்சை துறைகளுக்கு நாடெங்கிலும் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. காயம்படும் நோயாளிகளின் பொருளாதார நிலையின் காரணமாக தனியார் மருத்துவமனைகளில் அனைத்து வசதிகளுடனும் உள்ள அவசர சிகிச்சைத் துறைகளும் கூட அனைவருக்கும் முழுமையான சேவையை அளிப்பதில்லை.

(ii) பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள்: கடுமையாகக் காயம்பட்டிருக்கும் நோயாளிகளுக்கு திறம்பட உதவக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற மனிதவளம் குறைவாகவே உள்ளது. மருத்துவச் சேவையின் மூன்று மட்டங்களிலும் காயம் பட்டோருக்கு அவசர சிகிச்சை அளிக்கும் குழு என்ற கருதுகோள் இல்லாமலேயே இருக்கிறது. சிகிச்சை அளிப்போர் உயிர் காக்கும் சிகிச்சை வழிமுறைகள், முதற் குறிப்பு

(Protocal) ஆகியவற்றில் பயிற்சி இல்லாதவர்களே பெரும்பாலும் சிகிச்சை அளித்து வருகின்றனர். காயம்பட்டோருக்கு அவசரசிகிச்சை அளிக்கும் குழு என்பது பற்றிய கருதுகோள் இல்லாமலேயே இருக்கிறது.

1. அவசர சிகிச்சைத் துறைகளில் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர், செவிலியர் ஆகியோரின் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது.
2. காயம்பட்டோருக்கு அறுவை சிகிச்சை மேற்கொள்ளும் மருத்துவர்கள்/பயிற்சி பெற்ற வல்லுநர்கள் இல்லை.
3. போதுமான எண்ணிக்கையில் உயர் சிகிச்சை மையங்கள் இல்லாதநிலை (நரம்பியல் அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்கள், காயம்பட்டோருக்கான தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு போன்றவை இல்லாமலிருப்பது).
4. மறுவாழ்வு சிகிச்சையளிக்கும் தொழில் முறை வல்லுநர்கள் போதுமான அளவுக்கு இல்லாத நிலை.

திறம் மேம்படுவதற்கு மனிதவள, உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் முழுமையான அளவில் வளர வேண்டும். பேரிடர் மருத்துவத்தில் முழு கவனம் செலுத்தக்கூடிய முறையாக இது இருத்தல் வேண்டும். பாதுகாப்பு அமைச்சகம், ரயில்வே அமைச்சகம், சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகம், தன்னார்வ சேவை அமைப்புகள் ஆகியவற்றிலுள்ள வளங்களை ஒன்று சேர்த்து பேரிடர் மருத்துவம் வளர்க்கப்படவேண்டும். மருத்துவர்கள், செவிலியர், துணை மருத்துவ ஊழியர்கள், ஆற்றலுடைய பிறர் ஆகிய அனைவரையும் இணைத்து ஒருங்குகூட்டி பயிற்சிகள் தரப்பட வேண்டும்.

JPN உயர்சிகிச்சை மையத்தில் திறன் மிகுவிக்கும் தேசிய முயற்சிகள்:

ALTS, AUTLS, ACCC, ATCN, PHTLS ஆகிய வடிவங்களில் குறுகிய கால,

நீண்டகால பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பணியில் உள்ள இராணுவ மருத்துவர்கள் மாநில அரசுகளின் மருத்துவர்கள் ஆகியோருக்கு இத்தகைய பயிற்சி நீண்டகாலமாகத் தரப்பட்டு வருகிறது. காயம்பட்டோருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்வதிலும், தீவிர சிகிச்சையிலும் இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக MCh படிப்பு AIIMS இல் அண்மையில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உயர் சிகிச்சை மையம் தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் ஆதரவுடன் இந்தியாவில் காயம்பட்டோரின் உயிர் பாதுகாப்பிற்கான மேம்பட்ட திறன்களை உருவாக்குவதற்கான முன்னோடித் திட்டத்தை ஏற்கெனவே இறுதி செய்துள்ளது. இதன்மூலம் மருத்துவர்கள், செவிலியர், துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள் போன்றோருக்கு அடிப்படை மற்றும் உயர்நிலை உயிர்காப்பு சிகிச்சையில் பயிற்சி மூன்று மாநிலத்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் 1800 மருத்துவர்களுக்கும், செவிலியர்களுக்கும் உயர் சிகிச்சைப் பயிற்சிகள் அளிப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

இறுதியாக, நாம் ஜப்பான் போன்ற அடிக்கடி பேரிடர் நிகழக்கூடிய நாடுகளிடமிருந்து பாடங்களைக் கற்றக் கொள்ள வேண்டும். நோயாளிகள் மருத்துவமனைக்கு வரும் முன்பாக அவர்களுக்குத் தரப்படவேண்டிய கவனம் பற்றியும், பேரிடர் மேலாண்மை செய்யும் வழிமுறைகள் பற்றியும் அங்கே அவர்கள் வழிமுறைகளை உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். அனைத்து மருத்துவமனைகளும் காயம்பட்டோர் பற்றிய எண்ணிக்கையையும், தேவைப்படும் உதவிகள் பற்றிய விவரங்களையும் தெரிவிக்கக் கூடிய ஒரு கட்டளைமையம், அவசர காலத் தகவல் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை உருவாக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. ●

ரூபாய் நோட்டுகளின் பணமதிப்பு நீக்கம் - ரொக்கப் புழக்கம் குறைவான பொருளாதாரத்தை நோக்கிய ஒரு முன்னெடுப்பு

 - டி.எஸ். மாலிக்
கூடுதல் தலைமை இயக்குநர்.

ஊழல், கறுப்புப் பணம், கணக்கில் வராத பணத்தை சட்ட விரோதமான வகையில் வெள்ளை யாக்குவது, பயங்கரவாதம் போன்றவற்றுக்கு எதிரான தொடர் நடவடிக்கையாக, 2016 நவம்பர் எட்டாம் தேதி நள்ளிரவு மிகப்பெரும் பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையை மத்திய அரசு மேற்கொண்டது. அதன்படி ரூ.500 மற்றும் ரூ.1000 மதிப்புள்ள ரூபாய் நோட்டுகள் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவிற்கு எதிரான உளவு வேலைகள், ஆயுதக்கடத்தல், போதைமருந்து கடத்தல் போன்றவற்றுக்கு உதவும் கள்ள நோட்டுகளை ஒழித்துக் கட்டுவதும் இந்த நடவடிக்கையின் முக்கியமான நோக்கம்.

புதிய 2000 ரூபாய் மற்றும் 500 ரூபாய் நோட்டுகளை வெளியிடவேண்டும் என்ற ரிசர்வ் வங்கியின் பரிந்துரையையும் அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. ரொக்கம் அல்லாத காசோலை, வரைவோலை, கடன்/பற்று அட்டைகள், மின்னணு பணப்பரிமாற்றம் போன்றவற்றுக்கு எவ்விதமான கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படவில்லை.

விவசாயிகளின் நலனை உறுதிசெய்யும் நோக்கில், ரிப்பிப்ருவ சாகுபடியை மேற்கொள்ளத் தேவையான விதை, உரம், பூச்சிமருந்து போன்றவற்றை வாங்க போதிய பணம் வழங்கப்படுகிறது. வியாபாரிகள் தமது வேலையாட்களுக்கு சம்பளம் தரவும் மற்ற சில்லறைச் செலவுகளுக்கும் நடப்புக் கணக்கில் இருந்து வாரந்தோறும் ரூ 50 ஆயிரம் வரை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

முந்தைய நடவடிக்கைகள்:

கறுப்புப் பணத்திற்கு எதிரான தனது நடவடிக்கையை 2014 மே மாதம் தொடங்கிய மத்திய அரசு, சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவை அமைத்தது. வெளிநாடுகளில் வைத்துள்ள வங்கிக் கணக்குகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று 2015ல் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பினாமி பரிவர்த்தனை களுக்குத் தடைவிதிக்கும் சட்டம் 2016 ஆகஸ்டில் கொண்டுவரப்பட்டது.

கணக்கில் வராத பணத்தைத் தாமே முன் வந்து வெளியிட்டு வரி செலுத்தும் திட்டம் 2016 ஜூன் மாதம் தொடங்கி, 2016 செப்டம்பர் மாதம் வரை செயல்பட்டது. அத்திட்டப்படி, ரூ. 67,000 கோடிக்கும் அதிகமான பணம் கணக்கில் காட்டப்பட்டது.

இவ்வாறாகக் கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளில் ரூ. 1.25 லட்சம் கோடி அளவிலான கறுப்புப் பணம் வெளிவந்துள்ளது. அதே சமயத்தில், டிஜிட்டல் பணப் பரிவர்த்தனையை அரசு ஊக்குவித்தும் வருகிறது.

அரசுத் துறைகள் மூலம் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகை ரூ. 10,000த்திற்கு மேற்பட்டால் மின்னணு முறையில் மட்டுமே செலுத்தப்பட வேண்டும் என்றிருந்த நடைமுறை தற்போது ரூ.5000த்திற்கும் மேற்பட்ட தொகைகளுக்கும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே அரசு ஊழியர்களுக்கான சம்பளம் உள்ளிட்ட அனைத்துப் பணமும் அவர்களுடைய வங்கிக் கணக்கில் நேரிடையாக வரவு வைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தமது வங்கிப் பரிவர்த்தனைகளை கடன்/பற்று அட்டைகள் மூலம் செய்யுமாறு ஊக்குவிக்கப் படுகின்றனர். அவர்களைப் பார்த்துப் பொது மக்களும் செயல்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

பொருளாதாரம் வளர்கிற சூழலில், ரொக்கப் பயன்பாடு குறைய வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் வலியுறுத்துகிறார். கடன்/பற்று அட்டை பயன்பாட்டுக்கான MDR கட்டணங்களை டிசம்பர் 31 வரை பல வங்கிகள் ரத்து செய்துவிட்டன. இது தவிர NEFT என்ற தேசிய மின்னணு நிதிப் பரிமாற்றம், கைபேசி பணப்பை (Mobile Wallet). க்யூ ஆர் சர்வதேசக் குறி, ஒன்றிணைத்த பணம் செலுத்து ஊடு முகம் (UPI) போன்றவை ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இந்த முறைகளில் எவ்வாறு நிதிப்பரிமாற்றம் செய்வது என்று வீடியோ காட்சிகள் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

விற்பனை முனையக் கருவிகள் (POS) ரொக்கமற்றப் பரிவர்த்தனைக்கும் பெரும்

துணை ஆவதால், அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு ஆயத்தீர்வை விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இறக்குமதி செய்தால், சுங்கவரி ரத்து, உள்நாட்டுத் தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவிக்க, இந்தக் கருவிகள் தயாரிப்பிற்கான மற்ற துணைப் பொருள்களுக்கும் உற்பத்திவரி ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகைகள் யாவும் 2017 மார்ச் 31 வரை அமலில் இருக்கும். இவ்வாறாக, சுமார் பத்து லட்சம் விற்பனை முனையக் கருவிகள் கூடுதலாகப் பயன்பாட்டுக்கு வரும். ஏற்கெனவே ஆறு லட்சம் கருவிகளுக்கு ஆர்டர் பெறப்பட்டுள்ளது. மேலும் நான்கு லட்சம் கருவிகளுக்கான ஆர்டர் விரைவில் வரும். தற்சமயம் நாடு முழுவதும் சுமார் 15 இலட்சம் விற்பனை முனையக் கருவிகள் உள்ளன.

ஏற்கெனவே, ஜன்தன் தனக்குத் தொடங்கியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் முப்பது கோடி ரூபே பற்று அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பன்னிரண்டு நாட்களில், ரூபே அட்டையின் பயன்பாடு சுமார் முன்னூறு மடங்கு அதிகரித்து உள்ளது. இவற்றின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க வங்கிகளுக்கு இடையேயான கட்டணங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன.

மின்னணு பணப்பை என்கிற இ. வாலட் களின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கும் நோக்கில், இவை மூலம் நடத்தப்பெறும் பரிவர்த்தனை உச்சவரம்பை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10,000-த்தில் இருந்து ரூ. 20,000 ஆக ரிசர்வ் வங்கி உயர்த்தி உள்ளது.

ரயில் பயணிகளின் மின்னணு பரிமாற்றத்தை ஊக்குவிக்க, இரயில் டிக்கட்டு வாங்குவோருக்கு இரண்டாம் வகுப்புக்கான சேவைக் கட்டணம் ரூ. 20 மேல் வகுப்புகளுக்கான சேவைக் கட்டணம் ரூ. 40 ஆகியவற்றை ரயில்வே ரத்து செய்துள்ளது. தற்சமயம் சுமார் 58% பயணிகள் இரயில் டிக்கட் பெறுகின்றனர். இந்தச் சலுகைகளால் இது இன்னும் அதிகரிக்கும்.

மின்னணு பரிமாற்றங்களுக்கு வங்கிகள் பயன்படுத்தும் தொலைத்தொடர்பு சேவைக்கான USSD கட்டணத்தை ரூ. 1.50 என்பதிலிருந்து ரூ. 0.50 என்று

தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்காற்று ஆணையம் குறைத்துள்ளது. தொலைத்தொடர்பு சேவை வழங்கும் நிறுவனங்கள் இந்த ஐம்பது பைசாவையும் டிசம்பர் வரை ரத்து செய்துள்ளன.

சுங்கச் சாவடிகளில் வாகனங்கள் கட்டணம் செலுத்த வரிசையில் நிற்பதால் ஆகும் நேரத்தையும் எரிபொருளையும் மிச்சப்படுத்தவும், ரொக்கப்பரிமாற்றத்தைக் குறைக்கவும், வாகனத் தயாரிப்பாளர்கள் மின்னணு சுங்கக் கட்டண வசூலுக்கு ஏற்ற முறையில், வாகனங்கள் ரேடியோ நுண்ணலை அடையாளக் குறிகளைப் பொருத்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இவை தவிர மின்னணுப் பணப் பரிமாற்றத்தை ஊக்குவிக்க கீழ்க்காணும் சலுகைகளை அரசு அறிவித்துள்ளது.

1. அரசின் பொதுத்துறை பெட்ரோல் பம்புகளில், டிஜிடல் முறையில் பணம் செலுத்தினால் 0.75 சதவிகித தள்ளுபடி. தற்சமயம் தினந்தோறும் சுமார் நான்கறை கோடி பேர் பெட்ரோல் நிலையங்களில் பெட்ரோல்/டீசல்/ஆயில் போன்றவற்றை வாங்குகின்றனர். ரூ. 1800 கோடி அளவிற்குப் பணப்புழக்கம் உள்ளது. இதில் 20 சதவீதம் மட்டுமே டிஜிடல் பணப்பரிமாற்றம். நவம்பர் மாதத்தில் அரசின் அறிவிப்புக்குப் பின்னர் இது 40 சதவீதமாக உயர்ந்தது. சுமார் ரூ.360 கோடி ரொக்கப்புழக்கம் மின்னணு மயமாகியது. தற்போதைய தள்ளுபடி அறிவிப்பால் மேலும் முப்பது சதவீத வாடிக்கையாளர்கள் மின்னணு பணப் பரிமாற்ற முறையைப் பின்பற்றுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால், பெட்ரோல் நிலையங்களில் ஆண்டுதோறும் புழங்கும் ரொக்கப்பணத்தில் சுமார் இரண்டு லட்சம் கோடி ரூபாய் குறையும்.
2. பத்தாயிரத்திற்கும் குறைவான மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு லட்சம் கிராமங்களில் தலா இரண்டு விற்பனை முனையக் கருவிகளை வைக்க, போர்டு மூலம்நிதி உதவிஅளிக்கப்படும். தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள், பால்

சங்கங்கள், வேளாண் விற்பனையாளர்கள் ஆகியோரிடம் இவை நிறுவப்படும். இதனால் சுமார் 75 கோடி மக்கள் ரொக்கமில்லாத பணப் பரிவர்த்தனையை மேற்கொள்ள இயலும்.

3. கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் மண்டல கிராமப் புற வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு “ரூபே கிஸான் அட்டைகளை” வழங்கவும் போர்டு உதவி செய்யும். இதனால் 4.32 கோடி பேர் பண அட்டைகளைப் பெற்று மின்னணு முறையில் பணப்பரிமாற்றத்தை மேற்கொள்வர்.
4. மாதாந்திர சீசன் டிக்கெட் பெறுகின்ற ரயில் பயணிகளுக்கு மின்னணு முறையில் கட்டணம் செலுத்தினால் 2017 ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து ½ சதவீதம் தள்ளுபடி தரப்படும்.
தற்சமயம் சுமார் 80 லட்சம் பேர் சீசன் டிக்கெட் வாங்கி ரயிலில் பயணிகின்றனர். இதற்கு சுமார் ரூ. 2,000 கோடி வரை ரொக்கப் பணம் கைமாறுகிறது. டிஜிட்டல் முறைக்கு மாறினால், இந்த ரொக்கம் பரிவர்த்தனை பாதிப்பை சந்திக்கும்.
5. ரயில் பயணச் சீட்டுகளை ஆன்லைன் மூலமாகப் பெறுகிறவர்களுக்கு ரூ. 10 லட்சம் மதிப்புள்ள விபத்துக்காப்பீடு இலவசமாக வழங்கப்படும்.
தற்போது தினந்தோறும் சுமார் 14 இலட்சம் பேர் ரயில் டிக்கெட் வாங்குகிறார்கள். இவர்களில் 58 சதவீதம் பேர் ஆன்லைன் மூலமாகப் பதிவு செய்கின்றனர். தற்போதைய அறிவிப்பினால் மேலும் 20 சதவீதம் பேர் ஆன்லைன் பதிவு முறைக்கு மாறக்கூடும். அவ்வாறாக, தினந்தோறும் 11 லட்சம் பேர் இலவச விபத்துக் காப்பீடு வசதியைப் பெறுவார்கள்.
6. ரயில்வேயின் உணவு வியாபாரம், நிலையங்களில் தங்குமிடக்கட்டணம் போன்ற வற்றை டிஜிட்டல் முறையில் செலுத்தினால் ஐந்து சதவீதத் தள்ளுபடி உண்டு.

7. பொதுத்துறை இன்ஷூரன்ஸ் நிறுவனங்களில் பொதுக்காப்பீட்டுத் திட்டப்பிரிமியத்தில் பத்து சதவீதமும், புதிய ஆயுள் காப்பீடு திட்டங்களின் பிரிமியத்தில் எட்டு சதவீதமும், டிஜிட்டல் முறையில் பணம் செலுத்துபவர்களுக்குச் சலுகைக் கட்டணம் உண்டு.
8. அரசுத்துறைகளுக்கு டிஜிட்டல் முறையில் செலுத்தும் போது டிஜிட்டல் கட்டணம் செலுத்தும் முறைகளுக்கு வங்கிகள் அல்லது தொலைத் தொடர்பு நிறுவனங்களின் மூலமாக விதிக்கப்படும் பரிமாற்றக் கட்டணம் அல்லது MDR கட்டணம் போன்றவற்றை பொது மக்களிடம் சுமத்தாமல் அரசுத்துறைகளே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுகளும் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
9. விற்பனை முனையக் கருவிகளுக்கு மாதாந்திர வாடகை ரூ. 100க்கு மிகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வங்கிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தற்சமயம் சுமார் 6.5 லட்சம் விற்பனை முனையக் கருவிகள் புழக்கத்தில் உள்ளன. மாதாந்திரக் கட்டணம் குறைக்கப்படும் போது மேலும் பல வாணிக நிறுவனங்கள் டிஜிட்டல் பணப்பரிமாற்ற முறையை விரும்பி ஏற்கலாம்.
10. ஒரு தடவையில் ரூ. 2000க்கு மிகாமல் டிஜிட்டல் முறையில் பரிமாற்றம் செய்யும் போது, பரிவர்த்தனைக் கட்டணத்தின் மீது சேவை வரி விதிக்கப்படாது.
11. சங்கச் சாவடிகளில் ரேடியோ நுண்ணலை அடையாளக் குறிமூலம், கட்டணம் செலுத்துபவர்களுக்குப் 10 சதவீத தள்ளுபடி தரப்படும்.
இத்தகைய நடவடிக்கைகளால், டிஜிட்டல் வங்கிமுறை அல்லது மின்னணு பணம் பரிமாற்றம் முறை என்பது நம் நாட்டில் புதிய உச்சத்தை எட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வளர்ச்சியும் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பும் : சென்டாய் பணிச்சட்டமும்

- பேராசியர் சந்தோஷ்குமார்
செயல் இயக்குநர்
பேரிடர் மேலாண்மை தேசியநிறுவனம்
profsantosh@gmail.com

மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது. நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள அனைத்துமே மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இத்தகைய மாற்றங்கள் புதிய ஆவல்களையும், புதிய சவால்களையும் உருவாக்குகின்றன. சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார, சமூக அரசியல் சூழல்கள் 1980களிலும், 1990-களிலும் இருந்ததைப் போல இப்போது இல்லை. தொழில்நுட்பமும் இயற்கைச் சூழலும் வளர்ச்சி என்பது குறித்த விரிவான பேச்சுக்களை வழி நடத்தியுள்ளன. 2015 மிகவும் முக்கியமான ஒரு ஆண்டு. முக்கியமான மூன்று சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் இந்த ஆண்டில் கையெழுத்திடப்பட்டன. நீடித்த வளர்ச்சி எனும் இலக்கு, பருவநிலை மாற்றம் பற்றிய பாரீஸ் ஒப்பந்தம் - cop21, 2015 முதல் 2030 வரை பேரிடர் ஆபத்து குறைப்பிற்கான சென்டாய் பணிச்சட்டம் ஆகிய இவை மூன்றும் முக்கியமான சர்வதேச ஒப்பந்தங்களாகும். இந்த ஒப்பந்தங்களின் மூலம் குறிப்பிட்ட இலக்கையும், குறிக்கோளையும் அடைவதற்கு உலகநாடுகள் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளன. இந்த ஆவணங்கள் அனைத்துமே ஒரு புள்ளியில் ஒன்றிணையக்கூடிய பொதுவான பல அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளன. நீடித்த வளர்ச்சி இலக்குகளை நாம் எட்ட வேண்டுமானால் மட்டுமீறிய நிகழ்வுகள், பருவநிலைமாற்றம் போன்றவற்றால் ஏற்படக் கூடிய இழப்புகளை தடுத்து நிறுத்திவதற்கு முன்னுரிமை தந்து செயல்படவேண்டிது அவசியம் என்று பேரிடர் இழப்புகள் பற்றி நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. வளர்ச்சி, பேரிடர் ஆபத்துகள், பருவநிலை மாற்றம் ஆகிய மூன்றுமே ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டிருப்பவை. எனவே

இதற்கான தீர்வும் ஒருங்கிணைந்ததாக காணப்பட வேண்டும்.

பேரிடர்களும், நீடித்த வளர்ச்சி இலக்கு சவால்களும் :

பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு என்பது வளர்ச்சியின் பல்வேறுபட்ட கூறுகளின் ஊடே பயணிப்பது. பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்போடு தொடர்புடைய 25 இலக்குகள் இருக்கின்றன. நீடித்த வளர்ச்சிக்கான 17 இலக்குகளில் 10 இலக்குகள் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புதான் வளர்ச்சிக்கான உபாயங்களுக்கு அடிப்படை என்பதை வலுவாக வலியுறுத்துகின்றன.

பேரிடர்களில் இருந்து மீண்டுவருவதை உறுதிப்படுத்துவது என்பது அத்தீமமான ஏழ்மையைப் போக்குவதற்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். பேரிடர் ஆபத்துக்களை ஊக்குவிக்கும் ஒரு முக்கியமான காரணியாக வறுமையானது அமைந்திருக்கிறது. வறுமை, பேரிடர்களை எதிர்கொள்ள இயலாத தன்மை, பேரிடர்களால் ஏற்படும் பொருளாதார இழப்பு ஆகியவற்றை வைத்துப் பார்க்கும் போது ஆபத்தான தருணங்களில் வளர்ச்சியை குறிப்பிடத்தகுந்த விதத்தில் ஏழ்மை, பாதிக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. நீடித்த வளர்ச்சியை இது தடுத்து விடுகிறது. கடின உழைப்பினால் பெறப்பட்ட வளர்ச்சி ஆதாயங்களை பேரிடர்கள் சிதைத்து விடுகின்றன என்பதை சான்றுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இது, ஏழைகளை மேலும் பாதிப்பதையச் செய்து அவர்களை இன்னும் அதிகமான வறுமையின் பிடியில் சிக்க வைத்து விடுகிறது. 2030ஆம் ஆண்டு வாக்கில் உலகில் 325 மில்லியன் மக்கள் ஏழ்மையில் சிக்கித் தவிப்பவர்களாக

இருப்பார்கள். இயற்கைப் பேரிடர்களுக்கும், பருவநிலை மாற்ற பாதிப்புகளுக்கும் முழுமையாக ஆட்படக் கூடியவர்களாக இவர்கள் இருப்பார்கள். சகாரா பாலைவனத்திற்கு கீழ்ப் பகுதியில் உள்ள ஆப்ரிக்க நாடுகளிலும், தெற்காசிய நாடுகளிலும் இதன் பாதிப்பு மிகுதியாக இருக்கும். பேரிடர் பாதிப்புகளில் இருந்து ஏழைகள் மீண்டு வரும் தன்மையை வலுப்படுத்த வேண்டியது அவசரத் தேவையாகிறது என்பதை இது காட்டுகிறது. இதனைச் செய்வதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் நேரக்கூடிய பேரழிவு நிகழ்வுகளைத் தவிர்ப்பதுடன் இவர்கள் மேலும் வறுமைக்குட்படாமல் தடுத்து, வாழ்வாதாரங்களையும் சொத்துக்களையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு மீண்டு வருவதற்கு உதவமுடியும்.

நேபாள் சூர்கா பூகம்பத்தின் பாதிப்புகள், இழப்புகள் பற்றிய ஆய்வுகள் 2.5% முதல் 3.5% வரையிலான ஏழைகள் 2015-16இல் கூடுதலாக பாதிக்கப்பட்டனர் என்பதை காட்டுகின்றன. புதிதாக 7 லட்சம் பேர் ஏழைகளாக உருவாகி இருப்பதையும் 7 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் அளவுக்கு இழப்புகள் ஏற்பட்டிருப்பதையும் இந்த ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு குறைவாக இருக்கும் பூகம்பம் பாதித்த மூன்று மாவட்டங்களில் வசித்த ஏழைகளுக்கு நேரிட்ட பேரிடர் பாதிப்புகள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் 130000 NPR அளவிற்கும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதை தோலாகா, சிந்துபால் செளக், கோர்கா, நுவாகோட், ரகுவா, தாதிங் ஆகிய பகுதிகளில்காண முடிந்தது. மிக அதிகமான ஏழ்மையில் உழலும் மக்கள் மிக மோசமான பாதிப்புகளுக்கு ஆளாகின்றனர். பேரிடரின் மிக மோசமான தாக்கங்களுக்கு உட்படுகின்றனர் என்பது இதன் மூலம் நிரூபணமாயிற்று.

நம்முடைய சமூகங்களின் மீது ஏற்படும் பேரிடர்களின் தாக்கம் ஒரு மிகப் பெரிய

தடையாக உருவெடுத்துள்ளது. நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சியை சாதித்துக்காட்ட வேண்டும் என்ற நம்முடைய தொலைநோக்கிற்கு ஒரு பெரிய தடையாகிவிடுகிறது. பொருளாதார சேதங்களும், இழப்பும் பல மில்லியன் டாலர் மதிப்பிற்கு ஏற்படுகின்றன. வளமான ஒரு பகுதியை உருவாக்குவதற்கான இலக்குகளை இது பின்னுக்குக் தள்ளிவிடுகிறது. ஒவ்வொரு பேரிடரின் போதும் வேளாண்மை, வீட்டுவசதி சுகாதாரம், கல்வி, உள்கட்டமைப்பு போன்ற பல பிரிவுகளிலும் கணிசமான பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

பேரிடர்களின் மிகையான தாக்குதல்கள் இடருக்கு ஆளாகாமல் இருக்கும் தன்மை மக்களிடம் அதிகரிப்பது ஆகியவை முறையற்ற வகையில் நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல் சுற்றுச்சூழல் தரமிழப்பு போன்ற நீடித்துத் தொடர இயலாத வளர்ச்சி செயல்பாடுகளுடன் அதிகமான அளவில் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அதிகரித்த அளவிலும், அடிக்கடியும் நம்முடைய பகுதிகளில் ஏற்படக்கூடிய பேரிடர்கள், நமது சமூகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு நமது தேசம் ஒருங்கிணைந்த வகையில் தீர்வுகளைக் காண வேண்டிய தேவை இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகின்றன.

வளர்ச்சியைத் திட்டமிடும் வழிமுறையில் தற்போதைய எதிர்கால சமூகப் பொருளாதார ஆபத்துக்களையும், அத்தகைய ஆபத்துக்களைக் குறைத்திடும் வழிவகைகளையும் அடையாளம் கண்டு பகுத்தாய்வது தவிர்க்க இயலாததாக ஆகி இருக்கிறது. வளர்ச்சி, மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்கான தேசிய இலக்குகள் - வேலைவாய்ப்பு, வணிகம் உட்பட எட்டப்படவேண்டுமானால் பிரச்சனைகளை சமாளிப்பது என்பதிலிருந்து ஆபத்துக்களை நிர்வகிப்பது என்ற நிலையை நோக்கிய மாற்றம் வர வேண்டும். இதன் மூலமாக, எதிர்வரக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றிய தகவல்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு அதன் பிறகு

முதலீட்டு செயல்பாட்டு விதிமுறையைக் கொண்டுவரமுடியும்.

பேரிடர் மேலாண்மை :

ஐக்கிய நாடுகள் அவை பேரிடர் பற்றிய வரையறையை பேரிடர் மேலாண்மைக்கான தேசிய சட்டம் 2005 உடன் இணைந்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. “பாதிக்கப்படும் மக்கள் குழு அல்லது சமூகம் தன்னிடமிருக்கும் வளங்களை வைத்துக்கொண்டு சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு ஒரு சமூகம் அல்லது மக்கள் குழுவிற்கு ஏற்படக்கூடிய மிக மோசமான தகர்வும் பரவலான மானிட, பொருள், பொருளாதார மற்றும் அல்லது சுற்றுச் சூழல் இழப்புகள் ஏற்படுத்துவதுமே பேரிடர் எனப்படுவது என்று இந்த வரையறை தெரிவிக்கிறது. இயற்கைப் பேரிடர்களின் ஆபத்துக்கள் கவனமான திட்டமிடல், முன் தயாரிப்பு, துடைப்பு ஆகிய நடவடிக்கைகளின் மூலமாக தவிர்க்கப்படக்கூடியவை” என்று குறைந்த வரையறை தெரிவிக்கிறது.

பேரிடர் மேலாண்மையில் தொடர்புடைய பலரும் இதனை வெவ்வேறு விதங்களில் புரிந்து வைத்துள்ளனர். உடனடியாக செய்யப்படும் மீட்புப் பணிகள், துயர்துடைப்பு ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருப்போருக்கு இது ஒரு மனிதாபிமான பிரச்சனையாகவும், துயர்துடைப்பு நிர்வாகம் போலவும் தோன்றுகிறது. இவை இரண்டுமே பேரிடர் நேரிட்ட பின்பு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளாகும். ஆபத்தைக் குறைப்பது குறித்து பேரிடருக்கு முன்பே திட்டமிடுதல், ஆபத்து துயர்துடைப்பு, முன் தயாரிப்புகள் இவையாவும் பேரிடர் மேலாண்மையில் புதிய நடைமுறைகளாகும். இவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு பேரிடருக்கு முந்தைய ஆபத்து குறைப்பாகவும், பேரிடருக்குப் பிந்தைய எதிர்வினையாகவும் பேரிடர் மேலாண்மை திகழ்கிறது. உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் குறிப்பாக தெற்கு ஆசியாவிலும், இந்தியாவிலும் கூட பேரிடருக்குப் பிந்தைய எதிர் வினைகளும்

கூட மிக முக்கியமான செயல்பாடுகளில் ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது. எனவே, நிறுவன அமைப்பு முறை, வழிகாட்டிக்கையேடு, கொள்கை, செயல் திட்டங்கள் ஆகியவை பேரிடருக்குப் பிந்தைய நிலையில் வரும் பிரச்சனைகளை சரிசெய்யக்கூடிய விதத்திலேயே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதிர்ஷ்டவசமாக இது பழங்கதையாகிவிட்டது. கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாகவே இந்தியாவில் பேரிடர் மேலாண்மை என்பது மாற்றங்களைக் கண்டு வந்திருக்கிறது. புதிய அனுபவங்களின் அடிப்படையில் அடிக்கடி அது வரையறைகளுக்கு உள்ளாகி வந்திருக்கிறது.

இந்தியா 2015 ஆம் ஆண்டு சென்டாய் பனிச்சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, நவம்பர் 2016இல் ஆசிய அமைச்சர்களின் முதல் மாநாட்டை நடத்தியது. பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான செயல்திட்டங்களை உருவாக்கவும், முக்கியமாக ஆசிய, பசிபிக் நாடுகளுக்கு இடையே பேரிடருக்கு முந்தைய செயல்பாடுகளுக்காகவும் இந்த மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இந்தியப் பிரதமர் இந்த மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்து பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு, மீட்சி கண்டு வளர்ச்சியை எட்டுதல் ஆகியவற்றிற்கான 10 வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை அளித்து வழிநடத்தினார். ஜப்பானிலுள்ள சிறு நகரமான சென்டாயில் மார்ச் 2015இல் உலகளாவிய செயல்வழியை உருவாக்குவதற்காக உலகமாநாடு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இதில் 185க்கும் அதிகமான உலகநாடுகள் பங்கேற்றன. சென்டாய் செயல்திட்ட வரையறை எனப்படும் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு ஆவனத்தில் கையெழுத்திட்டன. இந்த ஆவனத்தில் இந்தியாவும் கையெழுத்திட்டது.

பேரிடருக்குப் பிந்தைய செயல்கள் மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் செய்யப்படுகின்றன. பலரும் இதில் பங்கேற்க விழைகின்றனர். மாறாக, பேரிடருக்கு முந்தைய முன் தயாரிப்பும், பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பும் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்

நடைபெறக் கூடியவை. இவற்றின் பாரீய வெளிப்பாடுகள் கவனிக்கப்படாமலே போகக் கூடும். ஏராளமான மாநாடுகளும், உடன்படிக்கைகளும் உலகம் முழுவதும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், பெரிய அளவில் எதுவும் நடைபெறவில்லை. வருமுன் காக்கும் நடவடிக்கைகள் பயன் அளிக்கின்றன என்பதற்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் உலக சமுதாயங்கள் கண்டுள்ளன. இந்தியாவும் கூட இத்தகைய அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளது. 1999 ஆம் ஆண்டு ஓடிசா பெரும்புயலின் போது நாம் 13 ஆயிரம் உயிர்களை இழந்தோம், சொத்துக்களுக்கும் ஏராளமான அளவில் சேதங்கள் ஏற்பட்டன. அதே வேளையில் 2013இல் நேரெதிரான விளைவு ஏற்பட்டது. 2013இல் வீசிய புயலில் இறப்பு எண்ணிக்கை 22 ஆகக் குறைந்தது. ஆனால் சொத்துக்களின் இழப்பு அதிகம்தான். பேரிடர்களின் போது இறப்பு எண்ணிக்கையை இந்தியா எந்த அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உலக நடைமுறையாக இந்தச் சம்பவம் இடம்பெற்றது. தமிழ்நாட்டில் அண்மையில் வீசிய வார்தா புயல் இதனையே மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. இந்தப் புயலினால் இறந்தவர்கள் 14 பேர். சொத்துக்களின் சேதமோ ஹூட்ஹூட் புயலின் போது ஏற்பட்டதைப் போலவே பெருமளவிலானது. எனவே, நாம் உண்மையான அக்கறையுடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்போது இறப்புகளைக் குறைப்பதில் சாதகமான முடிவுகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பது தெளிவாகிறது. சொத்துக்கள், சாலைகள், பாலங்கள், வீடுகள், மருத்துவமனைகள், மின்சாரம், உற்பத்தி மூலதனம் ஆகியவற்றில் ஏற்படக் கூடிய இழப்புகளை எப்படிக் குறைப்பது என்பது நம்முடைய தற்போதைய அக்கறையாக இருக்கிறது.

பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பைப் பிரபலப்படுத்துதல்:

உலக அளவிலும், மண்ட அளவிலும், உள்ளூர் அளவிலும் வளர்ச்சி வழிமுறைகளில் பாதிப்புகளைக் குறைப்பது என்பது ஒரு

முக்கியமான செயலாகும். இது சிக்கல் மிகுந்ததாக, பல்வேறு சவால்களைக் கொண்டதாக நீடிக்கிறது. பேரிடர்களில் இருந்து மீண்டுவந்து எதிர்காலத்தைக் கட்டமைக்க முடியுமா என்பதற்கு நாம் நம் அனுபவத்திலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெரிய அளவில் செயல்பட்டு வரும் பேரிடர் மேலாண்மைக் குழுக்களிடையே அறிவுப்பகிர்வுக்கான தேவை இன்னும் இருக்கிறது. அரசின் கொள்கைகளை உருவாக்குபவர்களுக்கும், பேரிடர் மேலாண்மை செயல்பவர்களுக்கும் இடையே நிர்வாகத்தின் அனைத்து நிலைகளிலும் பலதுறை சார்புடைய இடைத்தொடர்பை உருவாக்க வேண்டிய தேவை நிலவுகிறது.

பேரிடர் பாதிப்புகளிலிருந்து மீண்டு வருவதற்கு தேவையான தனிநிலை சட்ட விதிகள் உருவாக்கப்பட்டு நிலப்பயன்பாட்டு மண்டலம், வளங்களை திட்டமிடல், முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்யும் வழிமுறைகள், தொழில்நுட்பத் திறமை ஆகியவற்றைக் கையாளுவதில் விழிப்புணர்வை உருவாக்கும் வண்ணம் திட்டங்களை ஒத்திசைவு கொண்டதாக உருவாக்க வேண்டும். இதனை நிறைவேற்றுவதற்கு அறிவியல் தொழில்நுட்பப் புதுமையாக்கங்களைப் பரப்புவதும், முன்னெச்சரிக்கை வழிமுறைகள், திறன் வளர்ப்பு ஆகியவற்றை தேசிய அளவிலும் அதற்கு அடுத்த நிலைகளிலும் ஒருங்கிணைப்பதும் அவசியமாகும்.

பெரும்பாலான வெற்றிக்கதைகளில் உள்ள எதிர்காலத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய பொதுவான தன்மைகள் நனைவில் கொள்ள வேண்டும். பேரிடர் மேலாண்மைக்கான விரிவான நமது அலசலை இது முழுமையாக மாற்றியமைக்கும். இத்தகைய பாடங்கள் இந்தியாவுக்கு புதிதல்ல. குஜராத் அன்சாரில் 1956 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தை இங்கு மேற்கோளாகக் காட்டலாம். குஜராத் தின் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு நடவடிக்கைகளுள்

சிறப்பு மிக்க ஒரு நடவடிக்கை மாநில அரசால் அமலாக்கப்பட்டது. நகர்ப்புற விரிவாக்கத்தை அன்சார் பகுதியில் இருந்து வேறு பகுதிக்கு மாநில அரசு மாற்றியது. அன்சார் பகுதியில் பேரிடர்களைத் தாக்குப் பிடிக்கக்கூடிய கட்டுமானங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 2001இல் ஏற்பட்ட பூஜ் பூகம்பத்தின் போது ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு 1956ல் இடம் மாற்றி கட்டப்பட்டவை தவிர மற்றைய வீடுகள் பேரழிவை சந்தித்தன. பேரிடர் ஆபத்துக்களைப் பற்றி வளர்ச்சித் துறைகளில் பிரபலப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. துரதிருஷ்டமாக காலப்போக்கில் இதனை மறந்து விட்டார்கள். நாம் இவற்றை ஆவணப்படுத்தி, நம்முடைய பழைய அனுபவங்களிலிருந்து பாடம் கற்றுக்கொண்டு அவற்றின் மூலம் மண்டல, தேசிய, உள்ளூர் அளவுகளில் பேரிடர் பாதிப்புகளைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டும். குஜராத் திண்டிவனம் பகுதியில் 2001 பூகம்பம் நீண்ட கால மறுசீரமைப்பு திட்டத்தைப் பிரபலப்படுத்துவதில் உதவியது. சிறப்பான வகையில் மறுசீரமைப்பு செய்துகொள்வதற்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழக்கூடிய மீட்புத் திட்டத்தை அளிப்பதற்கு 2001 பூகம்பம் காரணமாக அமைந்தது. இந்த மீட்புத்திட்டம் உலக அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஐ.நா.வின் சசகவா விருதையும் பெற்றது.

பேரிடர்கால ஆபத்துக்குறைப்பின் ஆதாயங்களையும், தேவைகளையும் எண்ணற்ற பொருளாதார, நிதி ஆய்வுகள் வலியுறுத்துகின்றன. UNESCO மதிப்பீட்டின் படி, தற்போது பேரிடர் மீட்புக்கு ஒதுக்கப்படும் ஒவ்வொரு 100 டாலர் பணத்திலும் 4 டாலர் பணம் மட்டுமே பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக செலவிடப்படுவதாக தெரியவந்துள்ளது. பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கு செலவிடப்படும் மூலதனம் பேரிடர் இழப்புகளைக் கணிசமான அளவிற்குக் குறைக்கிறது என்று ஆய்வு

முடிவுகள் தெரிவித்து வந்த போதிலும் இதற்காக செலவிடப்படும் தொகை குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. சுற்றுச் சூழலின் மீது மனிதர்களின் செயல்பாடுகள் ஏற்படுத்தும் எதிர்மறை தாக்கங்களைக் குறைப்பதற்கும், பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் ஆபத்து நிறைந்த சமூகங்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், உலக அளவில் ஏழ்மையைக் குறைப்பதற்கும் வரும் ஆண்டுகளில் பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பு என்பது ஒரு முக்கியமான கூறுாக இருக்கவேண்டும்.

சென்டாய் பணிச்சட்டம் 2015-2030:

2005 முதல் 2015 வரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த ஹயோகோ செயல்திட்ட வரையறைத் தொடர்ந்து வந்துதான் சென்டாய் பணிச்சட்டம் 2015-2030. பேரிடர்களுக்கு உள்ளாகும் சமூகங்களும், தேசங்களும் மீண்டு வருவதை இந்தப் பணிச்சட்டம் உறுதிசெய்கிறது.

ஹயோகோ செயல்திட்ட வரையறையானது பாதுகாப்பான உலகிற்கு யோகோஹாமா திறம் வாய்ந்த செயல்முறை 1994, சர்வதேச பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு செயல்திட்டம் 1999 ஆகிய உலகளாவிய செயல்களுக்கு உத்வேகம் அளிக்கும் வகையில் சர்வதேச இயற்கைப் பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பு பத்தாண்டுகளின் போது செயல்படுத்தப்பட்டது.

ஹயோகோ செயல்திட்ட வரையறை செயல்பட்டு வந்த நாடுகளில் அதன் பணியின் தொடர்ச்சியை சென்டாய் பணித்திட்டம் உறுதி செய்தது. பல புதுமையாக்கங்களை அறிமுகம் செய்தது. பேரிடர் மேலாண்மை என்பதிலிருந்து மாறி பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கு முக்கியத்துவம் தந்து செயல்படுவது, புதிய ஆபத்துக்களைத் தவிர்ப்பது என்ற இலக்கு நோக்கிய செயல், ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஆபத்துக்களைக் குறைத்து மீண்டு வருவதை உறுதிசெய்வது,

ஒருசில வழிகாட்டு நெறிமுறைகள். இவற்றோடு கூட பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பு நடவடிக்கை என்பது இயற்கையாகவும், மனிதர்களின் செயல்களாலும் உருவாகும் சுற்றுச்சூழல், தொழில்நுட்ப, உயிரியல் ஆபத்துக்களை உள்ளடக்கியதாகவும் சென்டாய் பணித்திட்டம் அமைகிறது.

சென்டாய் பணிச்சட்டம் பின்வருவனவற்றைப் பற்றியும் பேசுகிறது: பேரிடர் ஆபத்துக்களை அதன் அனைத்துப் பரிமாணங்களுடனும் புரிந்து கொள்வதற்கான தேவை, பாதிப்புக்குள்ளாகும் தன்மையும் பாதிப்புகளின் இயல்புகளும், பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மையை வலுவாக்குதல், பதில் சொல்லும் பொறுப்புடன் கூடிய பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மை, முன் கூட்டியே சிறப்பாகக் கட்டமைத்துக் கொள்வது, சுகாதாரக் கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பது, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் பணியிடங்களைக் காத்தல், சர்வதேச ஒத்துழைப்பையும், பங்களிப்பையும் பெறுதல், வரக்கூடிய ஆபத்துக்களை முன்கூட்டியே தெரிவித்து திட்டங்களை செயல்படுத்துதல், சர்வதேச நிதி அமைப்புகளிடமிருந்து கடன்களும், நிதி உதவியும் பெறுதல்.

நமது தேசம் பேரிடர்களை எதிர்கொண்டு தற்காத்துக் கொள்ளும் திறனை அனைத்துப் பிரிவுகளிலும், அனைத்து மட்டங்களிலும் புதிய பேரிடர் மேலாண்மைத் திட்டம் அதிகரிக்கும். தேசிய பேரிடர் மேலாண்மைத் திட்டம் பேரிடர் மேலாண்மையில் உலகத்தின் போக்கை கணக்கில் கொண்டு சென்டாய் அணுகுமுறைகளை சேர்த்துக்கொள்ளும். சென்டாய் பணிச்சட்டத்தில் இந்தியாவும் கையெழுத்திட்டுள்ளது.

பற்றாக்குறை வளங்களைக் கொண்டிருக்கும் தேசங்கள், நாடுகளில்

பேரிடர் பாதிப்பைக் குறைப்பதற்கு வளர்ச்சித் திட்டங்களிலேயே ஆபத்துக்குறைப்பிற்கான முதலீடுகளை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். வரப்போகும் ஆபத்துகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளாமலே இருப்பது என்ற நிலை மாறி, ஆபத்துக்களைப் பற்றி முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிட்டு முதலீடுகளைச் செய்வது சிறந்தது. பேரிடர் பாதிப்பு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் கொண்டு வரப்படும் திட்டங்களில் வருங்காலங்களில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றிய தணிக்கை கட்டாயமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தனியார், அரசு முதலீடுகள் அனைத்திற்கும் இத்தகைய தணிக்கை தேவை. பேரிடர் ஆபத்துக்குறைப்பு நடவடிக்கைகள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக அனைவருக்கும் கிடைக்கக்கூடியதாக, திறன் மிக்கதாக, பயனிப்பதாக அமையவேண்டும். அரசுகள் இதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தி ஊக்கமளித்து தொடர்புடையவர்களை ஈடுபடுத்தி வடிவமைப்பு, கொள்கை அமலாக்கம், திட்ட அமலாக்கம், தர அமலாக்கம் ஆகியவற்றில் தனியாரையும் சேர்த்துக் கொண்டு செயல்படவேண்டும். பெண்களை வழிநடத்துபவர்களாகி வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. இளைஞர்கள், குழந்தைகள், சிவில் சமூகம், கல்வியாளர்கள் ஆகியோரையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அறிவியல் ஆராய்ச்சி அமைப்புகள் அரசுகளுடமன் இணைந்து நெருக்கமாக செயல்பட்டு ஒத்துழைப்புக்கும் வணிகத்திற்குமான வயாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டும். நிர்வாக நடைமுறைகளில் பேரிடர் ஆபத்தையும் ஒருங்கிணைத்து நீடித்த வளர்ச்சியை சாத்தியமாக்க வேண்டும். ●

வாசகர்களுக்கு இனிய புத்தாண்டு தன நல்வாழ்த்துக்கள் 2017

திட்டம் ஆசிரியர் - ஆ. இளங்கோவன்

பேரிடர் மேலாண்மையில் சிறப்பான தகவல் பரிமாற்றத்தின் பங்கும் முக்கியத்துவமும்

 - C.K. நாயக்

முத்த பத்திரிகையாளர்

அறிமுகம்

தீவிர பருவநிலை மாற்றங்களினாலும், உலகளவில் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் சச்சரவுகளாலும் சமீப காலங்களில் இயற்கையான மற்றும் மானுடர்களால் ஏற்படும் பேரிடர்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அது போலவே பேரிடர் மேலாண்மையும். பேரிடர் மேலாண்மையின் எண்ணிக்கை உயர்ந்த நிலையில் தகவல் பரிமாற்றத்தின் பங்கும் முக்கியத்துவமும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது.

பேரிடர்கள் ஏற்படும்போது தகவல்களை சேகரித்து மக்களுக்கு அளிக்கும் செய்தியாளர்களுக்கு பேரிடர் மேலாண்மையில் ஈடுபட்டோரிடம் அடிக்கடி மோதல் ஏற்படுகிறது. அனைவருடைய எண்ணமும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு விரைவாக உதவ வேண்டும் என்றாலும், இதனால் சரியான ஒருங்கிணைப்பு இல்லையென்றால், பேரிடர் மேலாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளோர், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் செய்தியாளர்கள் ஆகிய மூவருமே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு சிறப்பான பயிற்சி அளிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையென்றாலும் அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும். அது போலத்தான் பேரிடர் மேலாளர் பணியாளர்களும். அவர்கள் ஏற்கனவே, பயிற்சி பெற்றவர்கள், ஆகவே பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டியது செய்தியாளர்களுக்குத்தான். அப்போதுதான் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், பேரிடர் மேலாளர் பணியாளர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் உதவ முடியும்.

பேரிடர்களை எதிர்கொள்வதற்கும் நிவாரணம் அளிப்பதற்கும் பேரிடரின்

போதும் அதற்கு பிறகு உடனடியாகவும் தகவல் பரிமாற்றம் மிகவும் அவசியமாகும். அது குடும்பங்கள், சமுதாயங்கள் ஆகிய பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முதலில் உதவ வருபவர்கள், உதவ வகை செய்யும் அமைப்புகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பிற குடும்ப உறுப்பினர்களோடு இணைப்பு ஏற்படுகிறது. ஒரு சமுதாயம் பிரச்சினைகளை சிறப்பாக சமாளிக்க நம்பகத்தன்மையான அணுகக்கூடிய தகவல்களும் தகவல் முறைகளும் அவசியமாகும்.

மனித வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. தனிமனிதன் நாட்டின் உலகின் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாகும். அவர் தனியாக இயங்க முடியாது. சாதாரண சமயங்களிலும் பேரிடர் காலங்களிலும் அவர் சக மக்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். தகவல் பரிமாற்றத்தில் இரண்டு தனித்த நிலைகள் உள்ளன. முதலாவது, தினமும் முன்னேறி வரும் நாம் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள். நவீன தொழில் நுட்பத்தின் உதவியாலும் செயற்கை கோள்களாலும் நாம் உலகெங்கும் தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகிறோம். செயற்கை கோள்களும் வலைதள தகவல் பரிமாற்றமும் ஒரு புதிய உலகளாவிய நிலைமையையும், உடனுக்குடன் தகவல்களை அனுப்பும் வசதியையும் உருவாக்கியுள்ளன. ஆகவே எந்த வகையான உயர் தொழில்நுட்ப சாதனங்களுக்கும் பஞ்சமில்லை. பத்திரிக்கை மற்றும் மின்னஞ்சல் ஊடகங்கள் நம்பத்தக்க, பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய தகவல் பரிமாற்ற கருவிகளாக உள்ளன.

அடுத்த மிக முக்கியமான அம்சம் புரிதல் ஆகும். தகவல்களை பெறுபவர்கள்

அதன் பொருளை அனுப்புபவர் எண்ணியதுபடி புரிந்து கொண்டு அவர் எதிர்பார்த்த வகையில் செயல்படுத்தினாரா என்பதை நாம் உறுதி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு எளிதான நிலை என்றாலும் அதன் பின்னணியில் மிகப்பெரிய நிகழ்வு அவசியமாகிறது. பூரண தகவல்கள், தெளிவு மற்றும் சுருங்கச் சொல்லுதல் ஆகியவையே. தகவல்களை பெறுபவர்களுக்கு அந்த தகவல்களை சரியாக புரிந்து கொண்டு சரியான முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் திறன் இருக்கிறதா என்று தகவல் அனுப்புபவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தகவல் செய்தியும் தெளிவும் மிகவும் முக்கியம். அளிக்கப்படும் தகவல் குறிப்பாகவும், தேவைக்கு ஏற்பவும், சுருக்கமாகவும் எளிய வார்த்தைகளில் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும், குழப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் இல்லாமலும் இருக்க வேண்டும். முன் காலங்களில் போல் அல்லாமல் இப்போதைய நவீன நிலையில் தகவல்கள் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையிலும் இருக்க வேண்டும்.

பேரிடர்களை குறைப்பது, எதிர்கொள்ள தயாராக இருப்பது, எதிர் கொள்வது மற்றும் மீண்டுவருவது என்ற நான்கு முக்கிய பேரிடர் மேலாண்மை நிலைகளுக்கும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். பாரம்பரியமாக பெரும்பாலான தகவல் பரிமாற்றங்கள் பேரிடர்களை எதிர்கொண்டு மீண்டு வரும் நிலைகளிலேயே இருந்தது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் உருவாகியுள்ள நவீன தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் பலதரப்பட்ட தகவல் பரிமாற்றங்களை சிறப்பாக ஒன்றிணைக்க முடியும். வலைதளம், கைபேசி, நகல் அனுப்பி, மின்னஞ்சல், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஆகியவைகளை நாம் இப்போது

ஒன்றிணைத்து பயன்படுத்த முடியும். ஆகவே பேரிடர் குறைப்பு மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் தகவல் பரிமாற்ற தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்துவதின் சாத்தியங்கள் அதிகரித்துள்ளன.

நெருக்கடி மற்றும் அவசர காலங்களில் நிலைமை மிகவும் குழப்பமாக இருக்கும். ஆகவே, பேரிடர் மேலாண்மையின் அனைத்து நிலைகளுக்கும் தகவல் பரிமாற்றம் மிகவும் அவசியமாகும். அவசரக் கால தகவல் பரிமாற்றத்தின்போது சமுதாயங்களுக்கும், சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்படும் பலவகையான ஆபத்துக்களை சமாளிக்க தகவல் பரிமாற்றம் பலவகையான முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறது. பேரிடர் தாக்குவதற்கு முன் தொலைத் தொடர்புகளை பயன்படுத்தி வரவிருக்கும் பேரிடர் பற்றி தகவல் அளித்து, பேரிடரின் தாக்கத்தை குறைத்துக் கொள்வதற்காக மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறலாம். தொலை தூரத்தில் இருப்பதை கண்காணிக்கும் மற்றும் துல்லியமாக தெரிவு செய்யும் பிற தொலைத் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் வரவிருக்கும் பேரிடர்களை கண்டறிந்து தேவையானவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய உதவும். பேரிடர்களைப் பற்றி செய்தி அளிக்கும் செய்தியாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களை பற்றி தெரிவிக்க வேண்டும்.

பேரிடர் நிகழ்வு துவங்கி, நடந்த முடிந்தவற்றை செய்தியாளர்கள் அலசும்வரை அவர்களோடு சிறந்த ஒருங்கிணைப்பு இருக்க வேண்டும். அதே சமயம் செய்தியாளர்கள் எந்த எல்லை வரை செல்லலாம், எதை மீறக்கூடாது என்று அவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பேரிடரினால் பழுதடைந்த ஒரு வீட்டிற்குள் மீட்பு பணியாளர்கள் நுழைந்து மீட்பு பணி செய்யும் போது, மேலும் பேரிடர்

தாக்கினால் அதிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள அவர்களால் முடியும். ஆனால், அவர்கள் பின் செல்லும் செய்தியாளர்களால் தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. செய்தியாளர்களும் பேரிடர் மேலாண்மை அலுவலர்களும் ஆபத்து பகுதிகளை அறுதியிட்டு தெரிந்து கொண்டு தகவல்களை பரிமாற்றக் கொள்ள வேண்டும்.

செய்தியாளர்கள், கைபேசி, கணினி போன்ற தகவல்கள் நிறைந்த தங்களுடைய தகவல் தொடர்பு சாதனங்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். இவைகளை இழக்கும் போது, செய்திகள் கசிந்து மற்ற ஆபத்துக்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. எப்படிப்பட்ட தகவல்கள் ஆபத்துக்களை விளைவிக்கக்கூடும் என்பதை அறிந்து அவைகளை பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும். கணினி, கைபேசி ஆகியவற்றை பயன்படுத்த, பூட்டி வைக்க உதவும் தகவல்களை மாற்றிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். செயற்கை கோள் சார்ந்த தொலைபேசி, கைபேசி மற்றும் வானொலி கருவிகள் முடி

வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கலவரப் பகுதிகளில் அவற்றை மற்றவர்கள் அணுக முடியாமாதலால் பயன்படுத்தப்படாத நேரத்தில் அவைகளிலிருந்து பாட்டிரிகளை எடுத்து விட வேண்டும். கைபேசிகள், துணை சாதனங்கள் ஆகியவைகளின் பாஸ்வேர்டுகள், தானே பூட்டிக்கொள்ளும் முறைகள் ஆகியவை பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஒடிசாவில் ஏற்பட்ட புயல் மற்றும் வெள்ளம் போது தகவல் பரிமாற்றத்தின் பங்கு நன்கு அறியப்பட்டது. எல்லா தொலைபேசி இணைப்புகளும் செயலிழந்த நிலையிலும் கைபேசி டவர்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட நிலையிலும் ஆந்திர பிரதேச அரசு தன்னுடைய அதி நவீன தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி பெரும் பயன் அடைந்தது. முன்னெச்சரிக்கை வழங்கும் சாதனங்கள் தயார் நிலையில் இருந்ததால் ஒடிசாவை ஃபாலின் புயல் தாக்கியபோது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இடம் மாற்றம் செய்யப்பட்டதற்கு அதி நவீன தகவல் பரிமாற்றமே பயன்பட்டது. ●

Subscribe Online NOW

Log on to <http://publicationsdivision.nic.in/>,
in collaboration with bharatkosh.gov.in

பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மை: சர்வதேசப் பார்வை

- கமல் கிஷோர்

தேசிய பேரிடை மேலாண்மை உறுப்பினர்

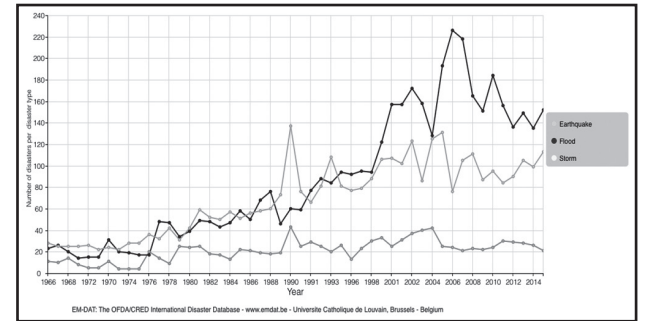
நீடித்த மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை அடைவதற்கான நமது முயற்சிகளை கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக பேரிடர்கள் வலுவற்றதாகி வருகின்றன என்ற புரிதலானது தற்போது அதிகரித்து வருகின்றது. கீழ்வரும் புள்ளிவிவரங்கள் மூலம் இந்தக் கருத்தை நாம் எடுத்துக்காட்டலாம்:

- கடந்த 20 ஆண்டுகளாக, இயற்கைப் பேரிடர்களால் 1.35 மில்லியன் மக்கள் இறந்து போய் உள்ளனர். இந்த இயற்கைப் பேரிடர்களினால் இறந்தவர்களில் பாதிக்குமேல் புகம்பத்தால் இறந்துள்ளனர், மீதி உள்ள மக்கள் சீதோஷ்ண நிலைமை மற்றும் பருவநிலை தொடர்பான பேரிடர்களால் இறந்துள்ளனர் (ஆதாரம்:2015, சிஆர்இடி மற்றும் யுஎன்ஐ எஸ்டிஆர், “வறுமையும் இறப்பும்: பேரிடர் மரணங்கள் 1996-2015”). இதில் மிக அதிக அளவிலான மரணங்கள் குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வருமானம் உள்ள நாடுகளில் நிகழ்ந்துள்ளன. ஒரு பேரிடருக்கு எவ்வளவு பேர் இறந்தார்கள் என்ற அடிப்படையிலும் 100,000 மக்கள் தொகைக்கு எத்தனை பேர் மரணம் அடைந்துள்ளனர் என்ற அடிப்படையிலும் பார்த்தால் ஏழை நாடுகள்தான் இதற்கு அதிக விலையைக் கொடுத்துள்ளன.
- அதிக வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள்கூட பேரிடர்களின் பாதிப்புகளில் இருந்து தப்பிக்க முடியவில்லை. ஜப்பானில் 2011ல் ஏற்பட்ட அணுவிபத்து, புகம்பம், சுனாமி போன்ற முப்பேரிடர்கள், 2005ல் நியூ ஓர்லயன்சில் ஏற்பட்ட காத்தீனா சூறாவளி, ஐரோப்பாவில் 2003ல் 70,000 பேரின் உயிரைப் பலிவாங்கிய வெப்ப அலைகள் ஆகியன இந்த உண்மைக்கு ஆதாரங்களாக உள்ளன.

தாங்க முடியாத பொருளாதாரச் சூமையை பேரிடர்கள் ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தப் பொருளாதாரச் சூமையைத் தாங்க முடியாத நிலையில் உள்ள நாடுகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. வருவாய் குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வருவாய் உள்ள பல நாடுகளில் நீடித்த மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை அடைவதற்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் திரும்பத் திரும்ப ஏற்பட்ட பேரிடர்களால் பலன் அளிக்காமல் போய் விட்டன.

பேரிடர் ஆபத்துக் காரணிகளின் மாறிவரும் தன்மை:

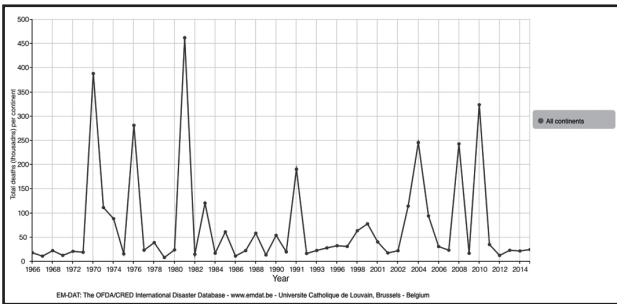
உலகம் இப்போது பருவநிலை மாறுதல் என்ற உண்மையை எதிர்கொண்டு வருகின்றது. இது பேரிடர்கள் எண்ணிக்கையையும் தீவிரத்தையும் அதிகப்படுத்தக் கூடும். பேரிடர்களின் எண்ணிக்கை குறித்த 50 ஆண்டுக்கால தரவுகளின் பகுப்பாய்வு (ஆதாரம்: இளம்டிஏடி, 2016)) படம்1ல் தரப்படுகின்றது.

- புகம்பம்
- வெள்ளம்
- புயல்

படம் 1: 1966-2015 காலகட்டத்தில் உலகில் ஏற்பட்ட பேரிடர்களின் எண்ணிக்கை (பேரிடர் வகையின் அடிப்படையில் தரப்பட்டுள்ளது).

மேலே உள்ள வரைபடம் மூன்று முக்கியப் பேரிடர்களான பூகம்பம், வெள்ளம் மற்றும் புயல்கள் தொடர்பான எண்ணிக்கைகளின் போக்கைத் தருகின்றது. கடந்த 50 ஆண்டுகள் என்ற காலகட்டத்தில் (1966-2015) பூகம்பத்தால் ஏற்பட்ட பேரிடர்களின் எண்ணிக்கை பெரும்பாலும் ஒன்று போலவே இருக்க, வெள்ளம் மற்றும் புயலால் ஏற்பட்ட பேரிடர்களின் எண்ணிக்கையானது இதே காலகட்டத்தில் அதிகரித்து வந்துள்ளன. (இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது சர்வதேச தரவுத்தொகுப்பு இளம்டிஏடி தீங்கு ஏற்பட்டதாலேயே நிகழ்ந்த ஒரு பேரிடர் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேலாக இறப்பு விகிதமும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கையும் இருந்தால்தான் பதிவு செய்யப்படுகின்றது). பருவநிலை தொடர்பான அதிகபட்ச பாதிப்புகள் குறித்து சிறப்பான முறையில் அறிக்கையிட வேண்டும் என்பதில் இருந்து வெள்ளம் மற்றும் புயல் பாதிக்கக் கூடிய பகுதிகளில் அதிக மக்களின் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு வரை பலவகைப்பட்ட காரணங்கள் இதற்குப் பின்னால் உள்ளன (எ.டு. அதே மழையளவு இப்போது பெருவெள்ளம் ஏற்படக் காரணமாக இருக்கலாம்).

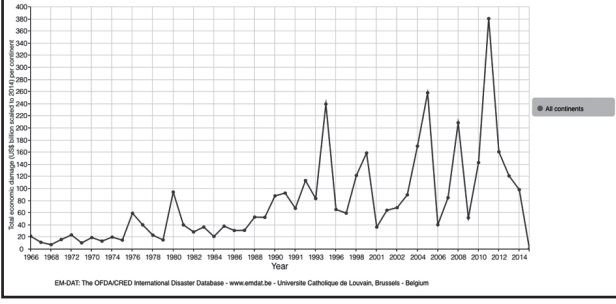

படம் 2: 1966-2015 காலகட்டத்தில் “இயற்கைப்” பேரிடர் தொடர்பான மரணங்களின் எண்ணிக்கை

1966-2015 காலகட்டங்களின் சுமார் 50 ஆண்டுகளில் அனைத்து இயற்கைப்

பேரிடர்களாலும் உருவான பேரிழப்புகளோடு தொடர்புடைய மரணங்களின் எண்ணிக்கையைப் படம் 2 எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எண்ணிக்கையாக மட்டும் மரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பெரும்பாலும் வரைபடத்தில் கோடு நேராக தட்டையாகவே செல்கின்றது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இதில் நிறுத்தல் குறிகள் பேரளவு நிகழ்வுகளால் ஏற்பட்டுள்ளன. அதேசமயம் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் வரைபடத்தில் தோன்றும் அதிகரிப்பு உச்சிகள் (எ.டு. 2004, 2008, 2010) என்பவை 1970கள் மற்றும் 1980களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு உச்சிகளைவிட (எ.டு. 1970, 1976, 1981) வெகுவாகக் குறைவாகவே உள்ளன. இந்தப் புள்ளிவிவரக் கணக்கை நாம் மக்கள்தொகைக் கணக்கோடு நேர் செய்தோமானால், இறப்பு விகிதம் என்பது உண்மையில் குறைந்து கொண்டே வருவதாகத்தான் இருக்கும். பேரிடருக்கு முன்பாக மேற்கொள்ளப்படும் எச்சரிக்கை முறைகள், சிறப்பானத் தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் தீவிரமாகச் செயல்படும் அரசாங்கங்கள் ஆகியவற்றால்தான் இந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது எனக் கூற முடியும். எனினும் இதுவே தன்னிறைவுக்குக் காரணமாகிவிட முடியாது. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இந்த வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று உச்சிகள் அதாவது 2004ல் இந்தியப் பெருங்கடலில் ஏற்பட்ட சுனாமி, 2008ல் மியான்மரில் ஏற்பட்ட நர்கீஸ் புயல், 2010ல் ஏற்பட்ட ஹைதி பூகம்பம் ஆகியன மிகப்பெரும் பேரிடர்களைக் குறிக்கின்றன. இந்த மூன்று பேரிடர் நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றிலும் 1,00,000 பேருக்கு மேல் இறந்துள்ளனர். இந்த நிகழ்வுகள் சொல்வது என்னவென்றால் குறைவான எண்ணிக்கையில் நிகழ்தல், அதிகத் தாக்கம் கொண்டர் பேரிடர் போன்றவை 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதிக அளவு இறப்பு விகிதத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதையே ஆகும். இத்தகைய பேரளவு பேரிடர்களின் ஆபத்தைக் குறைக்க வேண்டிய தேவை அரசுக்கு உள்ளது. மிக மோசமான பாதிப்பை எதிர்கொள்ளத் தயாராக வேண்டிய தேவையும் உள்ளது.

இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளின் மூலம் உருவான மொத்த பொருளாதார இழப்பு குறித்து படம் 3 நமது கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. சிஆர்இடி இளம்டிஏடி அமைப்பில் இருந்து பெறப்பட்ட தரவின் அடிப்படையில் இந்த வரைபடம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

படம் 3: பேரிடர்கள் மூலம் ஏற்பட்ட சர்வதேச அளவிலான மொத்த பொருளாதார இழப்பு

அனைத்து பொருளாதார இழப்புகளும் 2014 விலைப்புள்ளிகளுக்கு நேர் செய்யப்பட்ட போதிலும் கூட தெளிவான நீண்டகால போக்கு இருப்பதை படம் 3 எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இயற்கைப் பேரிடர்களுக்கு ஆளாகக் கூடிய பிராந்தியங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் மூலதனச் சொத்துகள் பெருமளவில் இருந்து வந்துள்ளன என்பதையும் இது எடுத்துக்காட்டுவதாகவே தோன்றுகின்றது. இந்த வரைபடம் ஏற்கனவே தரப்பட்டுள்ள படம் 2உடன் சேர்ந்து (இறப்பு விகிதம்) பேரிடர்களில் மனித உயிர் இழப்பைச் சிறிது சிறிதாகக் குறைத்து வருவதை நோக்கி உலக நாடுகள் செயலாற்றி வருவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆனால் பொருளாதார இழப்புகள் மற்றும் வாழ்வாதார இழப்புகளைத் தடுப்பதில் பெரிதும் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.

பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மையின் எதிர்காலம்

2005 முதல் 2015 வரை பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான உலகளாவிய முயற்சிகள் ஹியோகோ செயல் வரைவுத் திட்டத்தின்படி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஜப்பானில் உள்ள செண்டாய் நகரில் நடந்த

பேரிடர் ஆபத்து குறைப்புக்கான சர்வதேச கருத்தரங்கில் சர்வதேச முன்னோடிகள் ஒன்று சேர்ந்தனர். 2015-2030 ஆண்டுகளுக்கான காலகட்டத்துக்கு பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான செண்டாய் செயல் வரைவுத் திட்டத்தை (எஸ்.எஃப்.டி.ஆர்.ஆர்) இந்தக் கருத்தரங்கு ஏற்றுக் கொண்டது.

முந்தைய பிரிவில் எடுத்துக்காட்டிய சர்வதேச போக்குகள் சிலவற்றின் அடிப்படையில் எஸ்.எஃப்.டி.ஆர்.ஆர் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இறப்பு விகிதம், பேரிடர்களால் பாதிக்கப்படும் நபர்களின் எண்ணிக்கை, பொருளாதார இழப்புகள், உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் இழப்பு ஆகியவற்றைக் குறைப்பதற்கான இலக்குகளை எஸ்.எஃப்.டி.ஆர்.ஆர் நிர்ணயித்து உள்ளது. செயல்திட்டங்கள் மற்றும் உத்திகள், சர்வதேச கூட்டுறவு, ஆரம்பநிலை எச்சரிக்கை அமைப்பு வசதியை அணுகுதல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு திறன்களுக்கான இலக்குகளையும் இது நிர்ணயித்துள்ளது.

எஸ்.எஃப்.டி.ஆர்.ஆர் என்பதோடு தொடர்புடைய மற்றொரு சர்வதேச கொள்கை வரைவுத் திட்டமானது 2015ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதுவும் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்புக்கான முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரித்துள்ளது. தற்போது இருக்கின்ற 17 நீடித்த வளர்ச்சிக்கான இலக்குகளில், 10 இலக்குகள் பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மையோடு தொடர்புடையனவாக உள்ளன. நீடித்த வளர்ச்சி இலக்குகளில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு அம்சங்களின் சுருக்கத்தை பெட்டி 1ல் பார்க்கவும்.

பெட்டி 1: நீடித்த வளர்ச்சிக்கான குறிக்கோள்களில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு அம்சங்கள்

குறிக்கோள் 1: எல்லா இடத்திலும் வறுமையை அதன் எல்லா வடிவத்திலும் முடிவுக்கு கொண்டு வருதல்

இலக்கு 1.5 என்பது ஏழைகள் பேரிடரை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தியைக்

கட்டமைப்பது தொடர்பாக உள்ளது. அதிர்விர வறுமையை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் அடிப்படை வளர்ச்சி உத்தியாக பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பை வலுப்படுத்துவதும் இந்த இலக்கில் இடம் பெற்றுள்ளது.

குறிக்கோள் 2: பசி இல்லா நிலையை உருவாக்குதல், உணவு பாதுகாப்பை அடைதல், மேம்படுத்தப்பட்ட ஊட்டச்சத்து மற்றும் நீடித்த விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தல்

இலக்கு 2.4 என்பது விவசாயப் பிரிவில் திட்டமிடல் மற்றும் முதலீடுகளில் பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பு மற்றும் பருவநிலை தகவமைப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கக் கூடிய செயல்பாடுகளை விரைவுபடுத்த வேண்டிய உடனடி தேவைக்கு ஆதரவாக உள்ளது. எதிர்த்து நிற்பதற்கான வாழ்வாதாரங்கள், உணவு உற்பத்தி மற்றும் சூழல் அமைப்புகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்த இது தேவையாக உள்ளது.

குறிக்கோள் 3: ஆரோக்கியமான வாழ்வை உறுதி செய்தல் மற்றும் அனைத்து வயதுப் பிரிவினருக்கும் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துதல்

இலக்கு 3.டி, என்பது தேசிய மற்றும் உலகளாவிய ஆரோக்கிய ஆபத்துக் காரணிகளில் ஆரம்ப எச்சரிக்கை அமைப்பு மற்றும் ஆபத்துக் குறைப்பை வலுப்படுத்துதல் என்பதோடு தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. பேரிடர்களை எதிர் கொள்பவர்களின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தக் கூடிய மேலதிகச் செயல்பாடுகளுக்கான வாய்ப்பை இது தருகின்றது.

குறிக்கோள் 4: அனைவரையும் உள்ளடக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் ஒரே தரமான கல்வியை உறுதிப்படுத்துதல். அனைவருக்கும் வாழ்க்கை முழுவதும் கற்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருதல்.

இலக்கு 4.7 கல்விக் கூடங்களைக் கட்டுதல் மற்றும் தரம் உயர்த்துவது குறித்ததாக உள்ளது. நீடித்த வளர்ச்சிக்கான கல்வியை மேம்படுத்துதல் என்பதிலும்

கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. கல்வித் துறையில் பேரிடர்களை எதிர்த்து நிற்கும் கட்டிடங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது.

குறிக்கோள் 6: அனைவருக்கும் குடிநீர் மற்றும் துப்புரவு வசதிகள் கிடைத்தல் மற்றும் அது தொடர்பான நீடித்த மேலாண்மையை உறுதி செய்தல்

இலக்கு 6.6 தண்ணீர் தொடர்பான சூழல் அமைப்புகளை மீட்டெடுத்தல் மற்றும் பாதுகாத்தல் தொடர்பானதாகும். தண்ணீர் தொடர்பான ஆபத்துகளை சமுதாயத்தினர் எதிர் கொண்டு நிற்கும் ஆற்றலை வலுப்படுத்துவதற்கு இது குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றும்.

குறிக்கோள் 9: பேரிடரை எதிர்த்து நிற்கும் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்குதல், அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் நீடித்த தொழில்மயமாதல் மற்றும் புத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தல்

இலக்கு 9.1 என்பது நீடித்த மற்றும் பேரிடரை எதிர்த்து நிற்கும் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதோடு தொடர்புடையதாகும். இருக்கின்ற உள் கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பாதுகாப்பதோடு எதிர்கால உள் கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கு முதலீடுகளைச் செய்வதும் இதில் அடங்கும்.

குறிக்கோள் 11: நகரங்கள் மற்றும் மக்கள் குடியேற்றப் பகுதிகளை அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக, பாதுகாப்பானதாக, பேரிடர்களை எதிர்த்து நிற்பதாக, நீடித்து இருப்பதாக உருவாக்குதல்.

இந்தக் குறிக்கோளுக்கான செயல் இலக்குகள் 11.1, 11.3, 11.4, 11.5, 11.பி மற்றும் 11.சி ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளன. நகரக் குடிசைப் பகுதிகளின் தரத்தை மேம்படுத்துதல், ஒருங்கிணைந்த நகரத் திட்டமிடல், பேரிடர் ஆபத்துக்கள் ஏற்படுத்தும் சமூக, பொருளாதார பாதிப்புகளைக் குறைத்தல், நகர ஏழைகளுக்கான எதிர்ப்பாற்றலைக் கட்டமைத்தல், செண்டாய் செயல் வரைவுச் சட்டகத்துக்கு இணக்கமாக நகரக் கொள்கைகளை வகுத்து நடைமுறைப்

படுத்துதல், பேரிடரைத் தாங்கி நிற்கும் வகையில் நகர உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றன. நகரங்களுக்கு உதவும் வகையில் திறன்களை அதிகரித்தல், உலகம் முழுவதும் நகரங்களை பேரிடர்கால ஆபத்துக்களை எதிர்த்து நிற்கும் வகையில் மாற்றுதல் ஆகியனவும் இதில் அடங்கும்.

குறிக்கோள் 13: பருவநிலை மாறுதல் மற்றும் அதன் பாதிப்புகளை எதிர்கொள்வதற்கான உடனடி நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுதல்

இந்தக் குறிக்கோளின் கீழ் உள்ள செயல் இலக்குகள் எதிர்ப்புத்திறன் மற்றும் தகவமைப்பு திறனை வலுப்படுத்துதல், திறன் அபிவிருத்தி, கொள்கைகள் மற்றும் செயல்திட்டங்களில் பருவநிலை மாறுதல் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல், பருவநிலை மாறுதலுக்கு ஏற்ப தகவமைப்பு மற்றும் ஆரம்ப எச்சரிக்கை அமைப்பு ஆகியவை குறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துதல் ஆகிய அம்சங்களுக்குக் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது (இலக்குகள் 13.1 முதல் 13.3 வரை மற்றும் 13.ஏ முதல் 13 பி வரை). அனைத்து நிலைகளிலும் வளர்ச்சிப் பாதைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக பேரிடர் மற்றும் பருவநிலை மாறுதலை எதிர்த்து நின்றலை வலுப்படுத்தவும் ஒருங்கிணைக்கவும் தேவையான வாய்ப்புகளை இது தருகின்றது.

குறிக்கோள் 14: நீடித்த வளர்ச்சிக்கான சமுத்திரங்கள், கடல்கள் மற்றும் கடல்மூலவள ஆதாரங்களை நியாயமான நிலைத்த முறையில் பயன்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாத்தல்.

இதன் கீழ் இலக்கு 14.2ஆனது கடல் மற்றும் கடற்கரை சூழல் அமைப்புகளை பேரிடர்களை எதிர்த்து நிற்கும் வகையில் வலுப்படுத்துதல், அவற்றைப் பாதுகாத்தல், நீடித்த முறையில் நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றது. இதன் மூலம் பேரிடர் ஆபத்தைக் குறைக்கலாம். ஆரோக்கியமான கடல் மற்றும் கடற்கரை சூழல் அமைப்புகளுக்கான தேவையை இவை அதிகரிக்கும்.

குறிக்கோள் 15: நிலப்பகுதி சூழல் அமைப்புகளைப் பாதுகாத்தல், மீட்டெடுத்தல் மற்றும் நீடித்த முறையில் பயன்படுத்துதல்; காடுகளை நீடித்த முறையில் மேலாண்மை செய்தல்; பாலைவனமாதலை எதிர்த்துச் செயல்படுதல்; நிலச் சீரழிவைத் தடுத்தல் மற்றும் பழைய நிலைக்குத் திரும்ப மீட்டெடுத்தல்; பல்லுயிர்த்தன்மை இழப்பைத் தடுத்தல்.

15.1 முதல் 15.4 மற்றும் 15.9 இலக்குச் செயல்பாடுகள் காடுகளை மீட்டெடுத்தல் மற்றும் நிர்வகித்தல்; நிலச்சீரழிவு மற்றும் பாலைவனமாதலை எதிர்த்தல்; மலைப்பகுதி சூழல் அமைப்புகள் மற்றும் அவற்றின் பல்லுயிர்த்தன்மையை பாதுகாத்தல்; தேசிய மற்றும் உள்ளூர் திட்டமிடல், வளர்ச்சி செயல்முறைகள், வறுமை குறைப்பு உத்திகள் ஆகியவற்றில் சூழல் அமைப்பு, பல்லுயிர்த்தன்மை மதிப்புகளை ஒருங்கிணைத்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் பேரிடர் கட்டமைப்புக்குப் பங்காற்றுகின்றன. ஆபத்துக் காரணிகள் பகுப்பாய்வு மற்றும் திட்டமிடல் ஆகியவற்றில் சூழல் அமைப்புகளை உள்ளடக்குவதன் மூலமாக சுற்றுச்சூழல் எதிர்ப்பாற்றலை கட்டமைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் செண்டாய் செயல்வரைவுச் சட்டகத்தோடு இணைந்ததாக இந்த இலக்குகள் உள்ளன.

மேலே கூறியவற்றில் இருந்து, சர்வதேச கொள்கை அமைப்பில் இது பேரிடர் ஆபத்துக் குறைப்பை அடிப்படை வளர்ச்சி உத்தியாக நிர்ணயம் செய்கின்றது. விளிம்பு நிலையிலான, நெருக்கடிகால மேலாண்மை உத்தி என்பதற்கு மாற்றாக இது முன்வைக்கப்படுகின்றது. பேரிடர் மேலாண்மை என்பதில் இருந்து பேரிடர் ஆபத்து மேலாண்மை என்ற நிலைக்கு நாம் நகர வேண்டிய தேவையை இது தெளிவாக அங்கீகரித்துள்ளது. பேரிடர் ஆபத்தைக் குறைப்பதை நோக்கி அனைத்து வளர்ச்சிச் செயல்பாடுகளும் இருக்குமாறு நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஐக்கிய நாடுகள் பேரிடர் மதிப்பீடு மற்றும்
ஒத்துழைப்பு (UNDAC)

ஐக்கிய நாடுகள் பேரிடர் மதிப்பீடு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு என்பது திடீரென ஏற்படும் அவசரத் தேவைகளுக்கான சர்வதேச அவசர பொறுப்பு அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும். மனிதநேய விவகாரங்களுக்கான ஒருங்கிணைப்பு அலுவலகம் (OCHA) பேரிடரால் பாதிக்கப்பட்ட அரசின் வேண்டுகோளை ஏற்று உலகின் எந்தப்பகுதியில் இருந்தாலும் அந்த நாட்டுக்கு 12 முதல் 48 மணிநேரத்திற்குள் UNDAC குழுவை அனுப்புகிறது. திடீர் பேரிடர் ஏற்பட்டவுடன் UNDAC குழு தொழில்நுட்ப சேவைகள், பாதிப்பு, மதிப்பீடு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தகவல் நிர்வாகத்தில் அளிக்கும்.

UNDAC கடந்த 1993ம் ஆண்டு நாடுகள் மட்டத்தில் பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச பொறுப்பு முயற்சிக்கான இணைப்பினை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு உரிய அங்கீகாரம் கிடைத்தபோது ஐக்கிய நாடுகளும் நேரடி செயல்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு மையத்தை அமைத்து பேரிடர் பாதிப்புக்குள்ளான உள்ளூர் அதிகாரிகள் சர்வதேச நிவாரண உதவிகளை ஒருங்கிணைக்க உதவுகிறது. UNDAC யில் 70க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருப்பதுடன் பங்கேற்பு நாடுகள் லிசிபிகி பணியாளர்கள் மற்றும் ஐநா முகமைகள் உள்ளிட்ட 16 சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய அமைப்புகள் உள்ளன.

இதுதவிர ஐநா முகமைகள் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் (NGO) போன்ற ஐநா முகமைகள் அற்ற அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயலாற்றி மனிதநேய உதவிகளை ஒருங்கிணைந்த முறையில் வழங்குவதற்கான வழிமுறைகள் கொண்ட தொகுப்புக்களை OCHA உருவாக்கியது. குறிப்பிட்ட பணிகள் அல்லது செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்தும் பதினொரு வெவ்வேறு தொகுப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுப்பும் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஐநா அமைப்புகள் அல்லது முகமைகள் தலைமையில் இயங்கும். பேரிடரால் பாதிக்கப்பட்ட நாட்டில் உள்ள ஐநா உள்ளாட்டு ஒருங்கிணைப்பாளர் மற்றும் ஐநா மனிதநேய ஒருங்கிணைப்பாளருடன் ஒருங்கிணைந்து UNDAC குழு OCHA தொகுப்புகள் தங்களது முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்.

பெரும்பாலான தொகுப்புகள் பொறுப்பு கட்டத்தின் போதுதான் செயல்படும் என்ற நிலையில், ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் UNDP மீட்புத் தொடர்பான நீண்ட காலத் தேவைகளில் கண்ணோட்டம் செலுத்தும் விரைவு மீட்பு தொகுப்பை உருவாக்கியுள்ளது. இந்தத் தொகுப்பின் மூலம் UNDP மனிதநேய முயற்சிகளை வளர்ச்சிப் பணிகளுடன் இணைக்கிறது. மனிதநேய செயல்களின் பயன்களை நீடித்த மீட்பு, உள்ளாட்டு வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளாக மாற்றுவதே இந்தத் தொகுப்பின் நோக்கமாகும். ●